

εργατική αλληλεγγυη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

No 1476, 16 Ιούνη 2021

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2021

Ένα σύστημα σε κρίση

Η πάλη
να το
αλλάξουμε

**10-11
Ιούλη**

Σαββατοκύριακο
φρεσιβάλ
επαναστατικών ιδεών

ΓΕΩΠΟΝΙΚΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΑΘΗΝΑΣ
Ιερά Οδός 75

Οργανώστε από το:
Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα

www.sekonline.gr • info@sekonline.gr • τηλ. 2105221509

Επαναστατικές
ιδέες για να νικάμε

σελ. 20

**ΕΧΟΥΜΕ ΤΗ ΔΥΝΑΜΗ
ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΑ ΓΙΑ ΝΑ ΝΙΚΗΣΟΥΜΕ**

ΑΠΟΛΥΣΤΕ ΤΟΝ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗ ΜΟΝΙΜΟΠΟΙΗΣΤΕ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΕΣ

**Προσλήψεις, αυξήσεις
και ΣΣΕ παντού!**

Οι γυναίκες
δεν είναι
“παιδομηχανές”

σελ. 6

Πανεργατικό απεργιακό κίνημα **Γυρίστε στις σελίδες 2, 3, 4, 5, 8, 9, 10, 11**

Προχωράμε από Πανεργατική σε Πανεργατική

Οι κινητοποιήσεις που ξεδιπλώθηκαν το τελευταίο διάστημα ενάντια στο νομοσχέδιο του Χατζηδάκη ανέδειξαν το εργατικό κίνημα σε ρυθμιστή των εξελίξεων προς όλες τις κατευθύνσεις. Αυτό ισχύει για το κυβερνητικό στρατόπεδο, που δεν κατάφερε να χτίσει καμία κοινωνική συναίνεση παρά την καλά ενορχηστρωμένη καμπάνια. Ακόμα και συνδικαλιστές της Νέας Δημοκρατίας δεν τόλμησαν να στηρίξουν το νομοσχέδιο κάτω από την εργατική έκρηξη. Η κυβέρνηση επισημαίνει την ψήφισή του για να προλάβει οποιαδήποτε απεργιακή κλιμάκωση, αλλά δεν τα κατάφερε. Η πανεργατική απεργία στις 16 Ιούνη είναι γεγονός.

Αυτή η απεργία δεν ήταν στα σχέδια της ΑΔΕΔΥ και του ΕΚΑ που την κάλεσαν. Το πλάνο στην αρχή ήταν απεργία πριν την ψήφισή και απογευματινό συλλαλητήριο -χωρίς απεργία- την ημέρα της ψήφισής. Το ότι ξεπεράστηκαν διασταγμοί και χρονοβόρες γραφειοκρατικές διαδικασίες και προκήρυξαν 24ωρη απεργία ξανά στις 16/6 με διαδηλώσεις το πρωί και το απόγευμα, είναι αποτέλεσμα της πίεσης των εργαζόμενων που πλημμύρισαν τους δρόμους σε όλη την Ελλάδα στις 10 Ιούνη. Είχε προηγηθεί η μεγάλη πρωτομαγιάτικη πανεργατική απεργία στις 6 Μάη, που κόντραρε την αργία της κυβέρνησης και καθόρισε το κλίμα στη συνέχεια, αναγκάζοντας και τη ΓΣΕΕ να μπει στον χορό.

Αυτά τα προχωρήματα πατούν σε μια ολόκληρη προηγούμενη περίοδο που το εργατικό κίνημα βγήκε δυναμικά στη σύγκρουση με την κυβέρνηση. Εν μέσω πανδημίας η Νέα Δημοκρατία θεώρησε ότι βρήκε την ευκαιρία για να περάσει πιο εύκολα τις αντεργατικές μεταρρυθμίσεις, αλλά της γύρισε μπουμέρανγκ. Ο κόσμος συσπειρώθηκε στα σωματεία και έφτιαξε καινούργια, αγνόησε τις απαγορεύσεις, ανέτρεψε στην πράξη νόμους όπως αυτός για τις διαδηλώσεις, συγκρούστηκε με μαζικούς όρους με την αστυνομία και τσάκισε συνολικά την εικόνα της κυβέρνησης

Απεργιακά Συλλαλητήρια 16 Ιούνη

Αθήνα 11π.μ., πλ. Κλαυθμώνος, προσυγκέντρωση 10.30πμ. υπ. Εργασίας.
6μμ Σύνταγμα, προσυγκέντρωση 5μμ Ερμού-Σύνταγμα
Θεσσαλονίκη 11πμ, ΕΚΘ, προσυγκέντρωση 10.30πμ, Φιλίππου και Αγν. Στρατιώτη
7μμ Άγαλμα Βενιζέλου
Χανιά 10πμ. Πλατεία Αγοράς
7μμ Πλατεία Αγοράς
Πάτρα 10.30πμ, Εργατικό Κέντρο
Γιάννενα 10.30πμ, Εργατικό Κέντρο
Ξάνθη 12μ, Κεντρική Πλατεία
Βόλος 10πμ, Επιθεώρηση Εργασίας
Ηράκλειο 11πμ, Άγαλμα Βενιζέλου

που δήθεν τα καταφέρνει με την πανδημία, αναδεικνύοντάς την ως κυβέρνηση της καταστολής και των παροχών στους πλούσιους, κόντρα στο δημόσιο συμφέρον. Όσοι μιλούσαν για απεργίες χωρίς

απεργούς και για το τέλος του συνδικαλισμού και των σωματείων διαψεύστηκαν οικτρά. Ακόμα και η εμβληματική μάχη με τον σεξισμό και το #metoo στην Ελλάδα δόθηκε με κέντρο τα εργατικά σωματεία.

Η πίεση από τον κόσμο της Αριστεράς στους εργατικούς χώρους καθόρισε και τα κόμματα της αντιπολίτευσης. Ο ΣΥΡΙΖΑ κατέβασε μαζικά μπλοκ στις 6 Μάη και στις 10 Ιούνη και μάλιστα παρουσία του ίδιου του Τσίπρα. Πρόκειται για μια στροφή 180 μοιρών. Όλο το προηγούμενο διάστημα, παρά τις δυνατότητες που άνοιγαν τα αίτια της ΝΔ για κριτική από τα αριστερά, η αντιπολίτευση του ΣΥΡΙΖΑ ήταν σε πολύ χαμηλούς τόνους και ποτέ επίσημα δεν υπήρχε κάλεσμα σε κινητοποίηση. Αντίστοιχα, το ΚΚΕ αναγκάστηκε αρκετές φορές να αφήσει τους σεχταρισμούς και να συνεργαστεί με τις δυνάμεις της υπόλοιπης Αριστεράς στο να βγει απόφαση για απεργίες.

Η κρίση της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας ανοίγει και τη συζήτηση για το ποια μπορεί να είναι η εναλλακτική. Η εμπειρία έχει δείξει ότι δεν είναι αρκετό να στηρίζουμε τις ελπίδες μας στην προοπτική μιας προοδευτικής κυβέρνησης που θα πάρει πίσω τον νόμο Χατζηδάκη και θα φέρει την εργατική τάξη σε καλύτερη θέση. Χρειαζόμαστε μια στρατηγική που προχωράει πιο πέρα σπάζοντας τα κριτήρια του κέρδους.

Ο **Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης** και το **Συντονιστικό των Νοσοκομείων** έχουν πρωτοστατήσει στο απεργιακό κίνημα οργανώνοντας χώρο το χώρο, με επιτροπές αγώνα από τα κάτω, μαζικοποιώντας τις απεργιακές κινητοποιήσεις και συντονίζοντας τους κλάδους και τις μάχες μεταξύ τους. Μπορούν και παίζουν αυτόν το ρόλο γιατί έχουν στις γραμμές τους αγωνιστές που παλεύουν για μια εργατική εναλλακτική. Εκεί είναι η δύναμη των εργατών και των εργατριών για να επιβάλουν τους δικούς τους όρους απέναντι στα αφεντικά.

Μάνος Νικολάου

Την Τετάρτη 16 Ιούνη απεργούμε πανεργατικά και ξαναβγαίνουμε στους δρόμους για να σταματήσουμε την κυβέρνηση της ΝΔ και το αντεργατικό νομοσχέδιο Χατζηδάκη. Μας καλούν η ΑΔΕΔΥ και το ΕΚΑ, δεκάδες εργατικά κέντρα, ομοσπονδίες και συνδικάτα πανελλαδικά που προχωράνε σε νέα 24ωρη πανεργατική απεργία και συλλαλητήριο στις 11πμ στην πλατεία Κλαυθμώνος, για να μην ψηφιστεί το νομοσχέδιο έκτρωμα που χτυπάει το θωρο και τα συνδικάτα.

Μπορούμε να τους τσακίσουμε

Η απεργία στις 10 Ιούνη ήταν η πιο πετυχημένη πανεργατική απεργία των τελευταίων χρόνων και σε όλες τις πόλεις τα συλλαλητήρια ήταν τα μεγαλύτερα από την περίοδο των Σαμαροβενιζέλων. Χιλιάδες και χιλιάδες εργαζόμενοι, απέργησαν νεκρώνοντας τους χώρους δουλειάς και κατέβηκαν μαζικά με τα πανό τους στις απεργιακές συγκεντρώσεις. Για ώρες το κέντρο της Αθήνας ήταν ένα τεράστιο απεργιακό ποτάμι, με δεκάδες πανό σωματείων και εργατικών συλλογικοτήτων, δείχνοντας με μαζικούς όρους τη δύναμη της εργατικής τάξης που μπορεί να τσακίσει την κυβέρνηση και τις επιθέσεις της. Στείλαμε ένα δυνατό μήνυμα στην κυβέρνηση ότι οι εργαζόμενοι δεν θα αφήσουν να περάσει το νομοσχέδιο Χατζηδάκη. Αυτή η δύναμη, μαζί με την οργή για την κυβέρνηση, ανάγκασε ακόμη και την ηγεσία της ΓΣΕΕ να καλέσει πανεργατική απεργία 10 Ιούνη.

Κλιμακώνουμε απεργιακά

Η 16 Ιούνη, ημέρα που ο Μητσοτάκης πάει να ψηφίσει στη βουλή το νομοσχέδιο που χτυπάει το θωρο και τα συνδικάτα, είναι μια μεγάλη απεργιακή μέρα που θα μας βρει απεργούς και διαδηλωτές σε όλες τις πόλεις. Η ΑΔΕΔΥ, δεκάδες εργατικά κέντρα, ομοσπονδίες και εκατοντάδες συνδικάτα προχωράνε σε πανεργατική απεργία και απεργιακά συλλαλητήρια. Δίνουμε όλες μας τις δυνάμεις για την επιτυχία της απεργίας, χώρο το χώρο, κλάδο τον κλάδο.

Να ανατρέψουμε την κυβέρνηση των εργοδοτών

Η ΝΔ τα έδωσε όλα στα αφεντικά τον ενάμιση χρόνο της πανδημίας, με τεράστιες επιχορηγήσεις και φοροπαλλαγές για τους εργοδότες. Θέλουν τώρα να δώσουν ακόμη περισσότερα δώρα στα αφεντικά για να μπορέσουν οι εργοδότες να βγάλουν κέρδη μέσα στην οικονομική κρίση και την πανδημία, γι' αυτό καταργούν το θωρο.

Ταυτόχρονα η ΝΔ φοβάται τις μεγάλες αντιδράσεις από τους εργαζόμενους, γι' αυτό φέρνει μαζί με την κατάργηση του θωρου και το χτύπημα στον συνδικαλισμό, και στο δικαίωμα στην απεργία. Η προσπάθειά τους είναι να τσακίσουν όχι μόνο το δικαίωμα στην απεργία και την περιφρούρησή της, αλλά πολύ περισσότερο κάθε συλλογικότητα στους χώρους δουλειάς προωθώντας τις ατομικές συμβάσεις και την ατομική διαπραγμάτευση αντί των συλλογικών συμβάσεων.

Πάνω απ' όλα οργανώνουμε τη δύναμη των εργαζόμενων μέσα στους χώρους δουλειάς. Συγκροτούμε παντού επιτροπές αγώνα που να οργανώνουν τον χώρο, να δυναμώνουν τα σωματεία, να μην αφήσουμε τη ΝΔ Ακόμη και αν φτάσει να ψηφίσει το νομοσχέδιο να εφαρμόσει το αντεργατικό τερατούργημα.

Αυτή τη μάχη δίνει ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης και το Συντονιστικό Νοσοκομείων και σε καλούμε να τη δώσουμε μαζί.

Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης –
Συντονιστικό Νοσοκομείων

Εργάτες ενωμένοι!

Την Κυριακή 13/6 πήγα στο ΚΤΕΛ Κηφισού για να παραδώσω δέματα με τα υλικά της απεργίας των νοσοκομειακών στις 16/6. Κατεβαίνω από το λεωφορείο και μετά από πέντε λεπτά διαπιστώνω ότι έχω ξεχάσει μέσα το δέμα για Θεσσαλονίκη. Τρέχω πίσω αλαφιασμένος, πουθενά το δέμα. Μιλώ στον οδηγό και με ρωτάει: "Πως σε λένε;" "Σταμάτη Χατζηδήμου". "Που πήγαινε το δέμα;" "Στη Θεσσαλονίκη". "Λοιπόν, εγώ επειδή ψηφίζω ΚΚΕ και επειδή είδα ότι είναι για την απεργία, το πήγα στην αποθήκη της Θεσσαλονίκης!"

Εγώ δεν είχα καλύτερο τρόπο να του εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου από το να του χαρίσω τα δυο τελευταία τεύχη της Εργατικής Αλληλεγγύης. Και φυσικά το πρόσωπο του έλαμψε όταν είδε στο εξώφυλλο τον εργάτη που κλωτσάει το αφεντικό με όπλο την απεργία. Παράλληλα με τις μεγάλες στιγμές όπως η συγκλονιστική πανεργατική της 10 Ιούνη, η καθημερινότητα, μέσα στα τρεχάματα και τις αγωνίες, μας φυλάει χιλιάδες μικρές ευκαιρίες για κοινή δράση με τον κόσμο της Αριστεράς. Ας μη χάσουμε ούτε μια. Σύντροφε Βασίλη, σ' ευχαριστώ!

Σταμάτης Χατζηδήμου

10/6, Πανεργατική απεργία στην Αθήνα. Φωτό: Γιώργος Πίττας

Μια κυβέρνηση που παραπαίει... ΝΑ ΤΗΝ ΑΠΟΤΕΛΕΙΩΣΟΥΜΕ!

Η απεργιακή έκρηξη με τη διπλή Πανεργατική απεργία στις 10 και στις 16 Ιούνη έρχεται στην κατάλληλη στιγμή. Η κυβέρνηση που προκαλεί την εργατική οργή με το ξετσιπωτο νομοσχέδιο του Χατζηδάκη είναι μια κυβέρνηση που αλλού πατάει και αλλού βρίσκεται.

Το πιο άμεσο παράδειγμα είναι το φιάσκο με το συνέδριο για την «υπογεννητικότητα». Όλες οι κορυφές της εξουσίας, από την Πρόεδρο της Δημοκρατίας μέχρι τους δεσποτάδες και τους τραπεζίτες συντονίστηκαν για να πουν στις γυναίκες ότι ο ρόλος τους είναι να γίνουν παιδομηχανές. Αλλά μπροστά στην κατακραυγή για αυτή την επίθεση, ο σεξιστικός συρφετός σκόρπισε με ηχηρές αποχωρήσεις και το «συνέδριο» ματαιώθηκε.

Μάταια ο Χατζηδάκης προσπαθεί να ισχυριστεί ότι το νομοσχέδιό του θα διευκολύνει τις εργαζόμενες μητέρες να φροντίζουν τα παιδιά τους. Οι απεργοί και οι γυναίκες έδωσαν άλλο ένα χαστούκι στα ψέματα της κυβέρνησης. Χρειάζεται απύθμενο θράσος για να προσπαθεί η Κεραμέως να σπάσει τη συμμετοχή των εκπαιδευτικών στην Πανεργατική απεργία στο όνομα της κυβερνητικής «ευαισθησίας» για τα παιδιά που δίνουν εξετάσεις.

Αλλά τα προβλήματα της κυβέρνησης δεν σταματούν εδώ. Ο Μητσοτάκης πα-

ριστάνει ότι δεν ασχολείται με όλα αυτά, γιατί φροντίζει για την «υψηλή διπλωματία» συμμετέχοντας στη Σύνοδο του ΝΑΤΟ στις Βρυξέλλες. Εκεί, στα πλαίσια της εξόρμησης του Μπάιντεν να συσπειρώσει τους «εταίρους» της Δύσης απέναντι στην Κίνα και τη Ρωσία, ο Ερντογάν κάνει φιλοδοξικές κωλοτούμπες και ο Μητσοτάκης παριστάνει την περισσότερα της ειρήνης.

Υποκριτές

Οι πατριδοκάπηλοι της δεξιάς που ήθελαν πόλεμο για το όνομα της Μακεδονίας, τώρα ανακαλύπτουν ότι η Τουρκία είναι γειτονική χώρα και πρέπει να ζήσουμε μαζί ειρηνικά παρά τις όποιες διαφορές! Η γλοιώδης υποκρισία τους δεν μπορεί να κρύψει τον εξευτελισμό τους, ιδιαίτερα καθώς ετοιμάζονται να ξεδέψουν δισεκατομμύρια για νέους εξοπλισμούς, χωρίς να έχουν τις προκατασκευασμένες σοβινιστικές δικαιολογίες.

Οι δαπάνες για εξοπλισμούς, για φρεγάτες και μαχητικά αεροπλάνα, γίνονται ακόμη πιο προκλητικές καθώς τα κυβερνητικά παραμύθια για την οικονομία καταρρέουν. Η περιβόητη «επένδυση στο Ελληνικό που θα έφερνε χιλιάδες θέσεις εργασίας» έχει μετατραπεί σε μια μαύρη τρύπα από τα παιχνίδια των κερδοσκόπων «επενδυτών». Πέρα από την καταστροφή ενός «φιλέτου» που θα έπρεπε

να γίνει πάρκο, η υπόθεση γίνεται χειρότερο σκάνδαλο με την εμπλοκή των τραπεζών που χρηματοδοτούν τα παιχνίδια των κερδοσκόπων την ώρα που βρίσκονται ξανά σε διαδικασίες ανακεφαλαιοποίησης.

Σε ακόμη πιο μεγάλο σκάνδαλο εξελίσσεται η περιβόητη «πράσινη ανάπτυξη» του Μητσοτάκη και του Χατζηδάκη. Πίσω από τις αερολογίες για ένα μέλλον με ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, ξεπροβάλλει μια «μετάβαση» που στηρίζεται ξανά στα ορυκτά καύσιμα και συγκεκρίμενα στο φυσικό αέριο. Όλα τα αρπακτικά των εταιρειών ενέργειας, οι Μυτιληναίοι και οι Λάτσηδες, η Μότορ Όιλ και η ΕΛΠΕντισον προχωρούν να λεηλατήσουν τη ΔΕΗ, στηριγμένοι σε εργοστάσια που καίνε φυσικό αέριο και φορτώνοντας το κόστος στα νοικοκυριά που πληρώνουν το ηλεκτρικό ρεύμα πιο ακριβά.

Την ώρα που απεργούμε ενάντια στο νομοσχέδιο του Χατζηδάκη που χτυπάει τον συνδικαλισμό και τις συνθήκες εργασίας, δεν ξεχνάμε ότι ο Χατζηδάκης είναι ο αρχιτέκτονας και του σκανδάλου των ιδιωτικοποιήσεων, παλιότερα της Ολυμπιακής, πιο πρόσφατα της ΔΕΗ. Ο Μητσοτάκης και οι υπουργοί του είναι βουτηγμένοι στα σκάνδαλα. Είναι ώρα να τους σαρώσουμε με τις απεργίες μας, δυναμώνοντας την Αριστερά της ανατροπής και όχι της αναμονής.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Στα 10.100 ευρώ ανέβηκε ο δείκτης της οικονομικής εξόρμησης της Εργατικής Αλληλεγγύης με τα 5.300 ευρώ που συγκεντρώθηκαν τη βδομάδα που πέρασε.

Ευχαριστούμε τις συντρόφισσες και τους συντρόφους για τις προσωπικές τους ενισχύσεις: Δημήτρης Τ. 150, Γιάννης Δ. 100, Ιωάννα Ι. 65., από 50 ευρώ Χρίστος Α., Κώστας Π., Παντελής Γ., από 30 ευρώ Λεωνίδα Κ., Μαρία Π., Παναγιώτης Π., Δημήτρης Ρ., από 20 ευρώ Βασίλης Λ., Φωτεινή Λ., Αντώνης Φ., Θένια Α., Χρυσάνθη Κ., Ιωάννα Κ., Δήμητρα Κ., Βασίλης Κ., Μαρίζα Ψ., Γιάννης Κ. Από 10 ευρώ Έφη Τ., Αντρέας Π., Νίκη Τ., Αλέξανδρος Π., Νένα Π., Ρούμπα Α., Παγώνα Κ., από 5 ευρώ Μάνος Μ., Θεodώρα Κ., Χριστίνα Σ., Κατερίνα Α.

Ευχαριστούμε επιπλέον τους Κώστα Κ., Αργυρή Ε., Δημήτρη Ζ., Μαρία Τ., Νίκο Σ., Ευγενία Κ., Πέτρο Π., Χρυσάνθη, Δημήτρη Τ., Δήμητρα Κ., Σωτήρη Κ., Νάσο Μ., Στέλιο Γ., Φωτεινή Τ., Σμαράγδα Μ., Δέσποινα Κ., Παναγιώτη Ο., που γράφτηκαν συνδρομητές στην Εργατική Αλληλεγγύη και το περιοδικό Σοσιαλισμός από τα κάτω.

Η Εργατική Αλληλεγγύη είναι όπλο των εργαζομένων και πρέπει όλοι και όλες να την ενισχύσουν. Όχι «μόνο» οικονομικά αλλά και να την διαδώσουν, να την κοινοποιήσουν. Για να ενημερώνεται ολοένα και περισσότερος κόσμος μέσα από τις ειδήσεις και τα θέματα που φιλοξενεί στις σελίδες της.

Είναι όπλο της εργατικής τάξης και γι' αυτό είναι αναγκαία μέσα στους χώρους εργασίας, αλλά όχι μόνο. Η προσπάθεια διακίνησής της, του μόνου ανεξάρτητου τόσο καλά οργανωμένου εντύπου της Αριστεράς, διασφαλίζει τη σωστή ενημέρωση των εργαζομένων για όλα τα ζητήματα που τους αφορούν.

Η πορεία της όλα αυτά τα χρόνια (την παρακολουθώ από την περίοδο που ήμουν ακόμα φοιτητής), αλλά και η συστηματική της παρουσία στους φοιτητικούς χώρους, σε όλους τους αγώνες και τις κινητοποιήσεις της τάξης μας, αξίζουν με το παραπάνω την ενίσχυσή της!

Χριστόδουλος Ευθυμίου,
πρόεδρος Σωματείου Εργαζομένων
Δήμου Αγίου Δημητρίου

Πανεργατικός σεισμός πολλών ρίχτερ ενάντια στο αντεργατικό-αντισυνδικαλιστικό νομοσχέδιο του Χατζηδάκη ήταν η απεργία και οι διαδηλώσεις την Πέμπτη 10 Ιούνη. Ήταν η πιο πετυχημένη πανεργατική απεργία των τελευταίων χρόνων και σε όλες τις πόλεις τα συλλαλητήρια ήταν τα μεγαλύτερα από την περίοδο των Σαμαροβενιζέλων. Η εργατική τάξη έστειλε το μήνυμα ότι δεν θα αφήσει να περάσουν η κατάργηση του δωρου και η επίθεση στα συνδικάτα, και απέδειξε ότι οι απεργίες της είναι πιο δυνατές από τους Χατζηδάκηδες. Η πικέτα της Εργατικής Αλληλεγγύης «Stop στον Χατζηδάκη, απολύστε τον Μητσοτάκη» εξέφραζε τους πάντες και έγινε ανάρπαστη.

Η δύναμη της απεργίας δεν φάνηκε μόνο στους δρόμους, αλλά και στους χώρους δουλειάς, σε Δημόσιο και Ιδιωτικό Τομέα. Τα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς έμειναν στάσιμα στη μεγάλη πλειοψηφία τους, παραλύοντας την πόλη και δυναμώνοντας την απεργία. Ακινητοποιημένος και ο σιδηρόδρομος για όλη την Πέμπτη 10/6 και με τροποποιήσεις στα δρομολόγια και την επόμενη μέρα. Παρά την προσπάθεια των εφοπλιστών να σταματήσουν την απεργία βγάζοντάς την παράνομη, τα πλοία έμειναν αγκυροβολημένα με τους ναυτεργάτες, αλλά και τους εργάτες της COSCO και της ζώνης του Περάματος να απεργούν σε ποσοστό 100%. Επίσης, ακυρώθηκαν πτήσεις λόγω στάσης εργασίας στην Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας. Με μοναδική παραφωνία τον ΣΚΑΙ, όλα τα ΜΜΕ συμμετείχαν στην απεργία.

Σε πολλούς κλάδους τα ποσοστά συμμετοχής στην απεργία ήταν τα υψηλότερα εδώ και πολλά χρόνια, όπως στις ΔΕΚΟ και στις τράπεζες -στην Εθνική τράπεζα ξεπέρασαν το 45% συμμετοχής, στον επισιτισμό, με πολλά μαγαζιά, ειδικά στο κέντρο της Αθήνας, να είναι κλειστά, σε φαρμακοβιομηχανίες και αποθήκες, κτλ. Στο Δημόσιο δεν πέρασαν τα ψέματα ότι πρόκειται για ν/σ που πλήττει μόνο τους ιδιωτικούς εργαζόμενους. Έτσι, το κλίμα που επικράτησε σε σχολεία, δήμους, νοσοκομεία, υπουργεία, δικαστήρια ήταν ο απεργιακός ξεσηκωμός.

Αθήνα

Στην Αθήνα δεκάδες χιλιάδες απεργών πλημμύρησαν τη Σταδίου, την Πανεπιστημίου και το Σύνταγμα. Εντυπωσιακός ήταν ο αριθμός των Ομοσπονδιών και των Σωματείων που κατέβηκαν στη συγκέντρωση με τα πανό τους, όλα τα κομμάτια της εργατικής τάξης έδωσαν βροντερό παρόν. Οι εργάτες από τα Λιπάσματα Καβάλας που είχαν στήσει σκηνές έξω από το Υπουργείο Εργασίας ξεσήκωναν όλη την πορεία με τα καπνογόνα και τα συνθήματά τους.

Από τις πιο δυναμικές παρουσίες είχε το μπλοκ του **Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης**, που συγκροτήθηκε έξω από το Υπουργείο Εργασίας και συμμετείχε στην απεργιακή συγκέντρωση των συνδικάτων στην Κλαυθμώνος. Εκεί, πίσω από το πανό με το σύνθημα «Νόμος είναι το δίκιο του εργάτη», συσπειρώθηκαν μια σειρά σωματεία νοσοκομείων (Άγιος Σάββας, Γεννηματάς, Αγλαΐα Κυριακού, Κρατικό Νίκαιας, εργαζόμενοι από Αγία Όλγα, Σωτηρία, Ερυθρό και Δρομοκαΐτειο), αντικαπιταλιστικά σχήματα και συνδικάτα στον Τουρισμό, τα ΜΜΕ και τον Πολιτισμό μαζί με το κατειλημμένο Θέατρο ΕΜΠΡΟΣ, σωματεία και εργαζόμενοι του Υπουργείου Πολιτισμού, καθαρίστριες από τον Δήμο της Αθήνας και το Υπουργείο Οικονομικών, το σωματείο εργαζομένων της ΔΕΣΦΑ, συνταξιούχοι της Εθνικής και μια σειρά ακόμα σωματεία και Ομοσπονδίες.

Μαζί τους διαδήλωσε η ΚΕΕΡΦΑ μαζί με κοινότητες μεταναστών και προσφύγων, το ΣΕΚ στις σχολές, οι μαθητές/τριες Anticapitalista. «Οι νόμοι καταργούνται στο πεζοδρόμιο» ήταν το σύνθημα στο πανό του ΣΕΚ που συμπύκνωνε το μήνυμα της πανεργατικής απεργίας. Ακολουθούσαν μια σειρά σωματεία, φοιτητικοί σύλλογοι, πολλές συλλογικότητες και οργανώσεις της Αριστεράς.

Οι αγωνίστριες και οι αγωνιστές του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης καλούσαν σε άμεση απεργιακή κλιμάκωση στις 16 Ιούνη.

Απεργούμε, διαδηλώνουμε -

«**Ε**ίμαστε εργαζόμενοι σε «Εδομές στους δήμους, που εξυπηρετούμε τοπικά ευπαθείς ομάδες -ΑμΕΑ, άστεγους, μετανάστες, Ρομά, κα.», μας είπε η Βάνα Σακελλαρίου, γραμματέας του Πανελληνίου Σωματείου Εργαζομένων Κέντρων Κοινότητας (ΠΑΝΣΕΚΚ). «Τα κέντρα κοινότητας ιδρύθηκαν το 2017, σήμερα πανελλαδικά είναι περίπου 230 με πάνω από χίλιους εργαζόμενους, ενώ το σωματείο μας ιδρύθηκε το 2019. Είμαστε ψυχολόγοι, κοινωνικοί λειτουργοί, οικονομολόγοι, διοικητικοί, νοσηλευτές, κι άλλες πολλές ειδικότητες. Είναι η πρώτη φορά που συμμετέχουμε σε πανελλαδική απεργία. Όλοι και όλες μαζί διεκδικούμε να μονιμοποιηθούμε γιατί καλύπτουμε πάγιες και διαρκείς ανάγκες στους δήμους. Επίσης πολύ βασικό, παλεύουμε για να ενεργοποιησουμε και να υπηρετήσουμε μια πραγματικά κοινωνική πολιτική, όχι μια στείρα επιδοματική πολιτική που δεν στηρίζει ουσιαστικά κανέναν».

«Μετά από πάρα πολύ καιρό, υπήρξαν ιδιωτικά σχολεία που έκλεισαν παντελώς, καθώς απέργησαν σήμερα όλοι οι εργαζόμενοι», σημειώνει ο **Θανάσης Διαβολάκης**, μέλος ΔΣ ΟΙΕΛΕ. «Δίνουμε μια πρώτη απάντηση ενάντια στην κυβέρνηση που για μια ακόμα φορά νομοθετεί υπέρ των εργοδοτών, όπως πέρισι η Κεραμέως νομοθέτησε τη διάλυση των εργασιακών μας σχέσεων. Μας αφορά πλήρως το ν/σ Χατζηδάκη, καθώς πλέον οι εργασιακές μας σχέσεις ως ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί καθορίζονται από το κοινό εργατικό δίκαιο. Χρειάζεται να κλιμακωθεί ο αγώνας με τη συμμετοχή όλων των εργαζομένων. Είναι χαρακτηριστική σήμερα η εικόνα με τους εκπαιδευτικούς δίπλα στους εργαζόμενους από τα λιπάσματα της Καβάλας. Ένα πανεργατικό κίνημα μπορεί να ανατρέψει και το ν/σ Χατζηδάκη και την κυβέρνηση Μητσοτάκη».

«Δυστυχώς η ΤΡΑΙΝΟΣΕ πέρασε στα χέρια των ιδιωτών, αφού οι κυβερνήσεις είχαν βάλει τον σιδηρόδρομο στο ΤΑΙΠΕΔ», υπογράμμισε ο **Δημήτρης Κουτσιούτης**, πρόεδρος του Σωματείου Μηχανοδηγών. «Παρ' όλα αυτά καταφέραμε να υπογράψουμε συλλογική σύμβαση μετά από μάχες σε αυτούς τους δύσκολους καιρούς. Εμείς παλεύουμε για όλη την εργατική τάξη και δεν θέλουμε να λείπουμε από καμία μάχη. Παλεύουμε τους "έχοντες" και τον Μητσοτάκη που τους κάνει τα χατίρια. Το επόμενο διάστημα πρέπει να εντείνουμε τους αγώνες».

«Θέλουν να περάσουν το ν/σ εν μέσω πανδημίας, εξαιτίας της οποίας αποκαλύφθηκε με τον πιο καταφανή τρόπο, πόσο σημαντική είναι η ύπαρξη ενός δυ-

10/6, Πανεργατική απεργία στην Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

νατού, στελεχωμένου, Εθνικού Συστήματος Υγείας και πόσο κομβικής σημασίας ήταν ο ρόλος των σωματείων και των συνδικαλιστών υγειονομικών προς αυτή την κατεύθυνση», τονίζει η **Μαρία Μπολοβίνα**, ψυχιατρική κοινωνική λειτουργός στο Δρομοκαΐτειο. «Αυτά σε αντιδιαστολή με την επιλογή των ιδιωτικών κλινικών να "βγάλουν την ουρά τους απ' έξω" και να διατηρήσουν ως προτεραιότητά τους τη συντεταγμένη του κέρδους. Προσπαθούν να διαμορφώσουν συνθήκες εργασίας υπό τη μορφή "εποχικών" εργαζομένων χωρίς σταθερότητα, αξιώσεις και διαπραγματευτική ισχύ, απέναντι στην εκμετάλλευση και την ανασφάλεια».

«Θα μείνει στα χαρτιά»

Οι εργαζόμενοι του Ψ.Ν.Α. Δρομοκαΐτειου είμαστε σήμερα εδώ, όπως θα είμαστε και στις 16 Ιούνη, για να επιβάλουμε μαζί με τους χιλιάδες συναδέλφους μας, πως αυτό το νομοσχέδιο θα μείνει στα χαρτιά».

«Το ν/σ του Χατζηδάκη περιλαμβάνει τον κακό συνδυασμό της απαξίωσης των εργασιακών δικαιωμάτων και συγχρόνως την αποδοχή του Υπουργείου Εργασίας με την απόφασή του να κάνει ανεξάρτητη Αρχή το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας. Είναι εις βάρος των εργαζομένων να χάσει το υπουργείο χίλια άτομα προσωπικό. Διαχρονικά το ΣΕΠΕ προάσπιζε τα συμφέροντα του εργαζομένου. Με τη μετατροπή δεν θα υπάρχει καμιά πολιτική ευθύνη για τη λειτουργία του ΣΕΠΕ», εξηγεί η **Ελβίρα Κούρκουλου**, πρόεδρος του Συλλόγου των Υπαλλήλων του Υπουργείου Εργασίας.

«Ο ΟΑΕΔ βρίσκεται στο στόχαστρο της κυβέρνησης», τόνισε η **Άννα Μαρία Καλογεροπούλου**, ταμίας της Ομοσπονδίας Εργαζομένων του ΟΑΕΔ. «Καταρχάς, λειτουργούμε με πάρα πολλούς συμβασιούχους που η τύχη τους εξαρτάται από αυτό το νομοσχέδιο. Συνεχώς κόβουν αντικείμενα από τον ΟΑΕΔ για να τα δώσουν στους ιδιώτες. Ξεκι-

ώντας από την κατάρτιση, που προσπαθεί να την δώσει σε ιδιωτικά ΚΕΚ. Ο ΟΑΕΔ παρ' όλο που έχει τόσους εργασιακούς συμβούλους να βοηθήσουν τους ανέργους, ουσιαστικά δεν κάνουν τίποτα. Έχουν κόψει πολλές ποσοστιαίες μονάδες από τον προϋπολογισμό στη χρηματοδότηση του οργανισμού μέχρι να μην μπορεί να καλύψει τίποτα ουσιαστικά. Παρά την τηλεργασία που εξατομικοποιεί και τον φόβο για την πανδημία, υπάρχει τρομερή μαζικότητα σήμερα, που μας δίνει ελπίδα να συνεχίσουμε».

«Είμαστε ένας κλάδος που ειδικά το τελευταίο διάστημα έχει σηκώσει μεγάλο βάρος λόγω πανδημίας», μας είπε ο **Μπάμπης Χολίδης**, γραμματέας του σωματείου εργαζομένων DHL. «Έχουμε γίνε πραγματικά λάστιχο και μας ξεζουμίζουν ακόμα και με το υπάρχον καθεστώς με απλήρωτες υπερωρίες. Σήμερα η συγκέντρωση είναι πολύ ενθαρρυντική και ελπίζω να συνεχίσει. Ο κόσμος δεν θέλει το νομοσχέδιο, κανείς δεν μπορεί να είναι σύμφωνος. Υπάρχει μια καλύτερη συσπείρωση σε σχέση με παλιά. Έγιναν συνελεύσεις, περιοδείες σε χώρους δουλειάς με πανό για την ενημέρωση για το νομοσχέδιο και την απεργία, μοίρασμα υλικού χέρι με χέρι, πέρα από τα μέγλη».

«Οι εργολαβικοί βρισκόμαστε στο ίδιο γραφείο με τους υπόλοιπους κάνοντας ακριβώς την ίδια δουλειά, αλλά χωρίς τα ίδια δικαιώματα και αποδοχές», μας είπε η γραμματέας του Συλλόγου Εργολαβικών Εργαζομένων της ΕΥΔΑΠ. Ο σύλλογος των εργολαβικών είναι καινούργιος, ξεκίνησε μόλις έγινε η πρώτη καραντίνα και σήμερα βρισκόμαστε εδώ. Με τα στοιχεία που έχουμε οι εργολαβικοί στην ΕΥΔΑΠ είναι πλέον το 30%-40%, ενώ υπάρχουν ακόμα και δίμηνες-τρίμηνες συμβάσεις. Παρόλο που η ΕΥΔΑΠ είναι μονοπώλιο και είναι κερδοφόρα, θέλουν να την σπάσουν σε κομμάτια και να την ξεπουλήσουν, όπως και άλλες ΔΕΚΟ».

ο λόγος στους απεργούς

Αυτό που γίνεται είναι άδικο. Δεν σέβονται την προσωπικότητα και την αξία ενός εργαζόμενου.

Κανείς δεν μπορεί να δουλεύει δέκα ώρες. Δεν πρέπει να περάσει, πρέπει να παλέψουμε όλοι και όλες μαζί γι' αυτό. Οι επιθέσεις στην εκπαίδευση είναι πολλές, με το άσυλο, με τα τηλεμαθήματα, με την προσπάθεια να μπει αστυνομία στα πανεπιστήμια αντί για καθηγητές, προσωπικό και υποδομές. Πρέπει να ενωθούμε για αγώνες.

Μάγδα Γάπιος, βρεφονηπιοκόμος, φοιτήτρια ΠΑΔΑ

Η σημερινή συγκέντρωση έχει πάρα πολύ κόσμο. Είναι μια απεργία που δεν θα έπρεπε να είναι μόνο για μια μέρα, θα έπρεπε να είναι χωρίς λήξη μέχρι να δικαιωθούμε.

Αυτό το αντεργατικό νομοσχέδιο είναι για το συμφέρον των ελίτ, των λίγων. Όχι για τους εργαζόμενους. Εμείς από το δήμο Ταύρου-Μοσχάτου είμαστε εδώ, όπως σε κάθε απεργία, και αγωνιζόμαστε. Να συνεχίσουμε, να είμαστε αντίπαλοί τους.

Μιχάλης, εργαζόμενος δήμου Ταύρου-Μοσχάτου

Θεωρούμε χρέος μας τη συμμετοχή στη σημερινή μεγάλη απεργία και πορεία, καθώς διακυβεύεται το μέλλον όλου του κόσμου της εργασίας.

Δεν ντρέπονται λίγο να μιλάνε για διευθέτηση του χρόνου εργασίας, ενώ καταστρατηγούν κάθε έννοια ωραρίου και αξιοπρεπούς εργασίας. Είναι όχι κοροϊδία, είναι πρόκληση. Στο τμήμα συντήρησης του Μουσείου μας, το ποσοστό συμμετοχής στην απεργία σήμερα είναι 100%. Όλα τα εργαστήρια είναι κλειστά. Δεν έχει ξαναγίνει κάτι τέτοιο. Ποτέ. Πάντα κάποιος επέλεγε να μην απεργήσουν. Όμως σήμερα έγινε κάτι το ιστορικό για το Μουσείο μας. Το εργατικό κίνημα πρέπει να εμπιστεύεται τους ανθρώπους που στέκονται δίπλα του. Πρέπει να υπάρξει συνέχεια με συνεχιζόμενες απεργίες και κλιμάκωση. Από τα κάτω θα προσπαθήσουμε να πιέσουμε τις ηγεσίες των συνδικάτων για να δώσουν συνέχεια.

Βασίλης Μπακάλης, συντηρητής αρχαιοτήτων, Βυζαντινό Μουσείο

Διαδηλώνουμε σήμερα για το νομοσχέδιο που καταργεί το 8ωρο. Και ταυτόχρονα εμείς οι εκπαιδευτικοί αναπληρωτές που δουλεύουμε 15 και παραπάνω χρόνια αδιόριστοι, με ελαστικές σχέσεις εργασίας, διεκδικούμε μονιμοποιήσεις και διορισμούς, ίσα δικαιώματα αναπληρωτών και μονίμων.

Η φετινή ήταν μια δύσκολη χρονιά με την τηλεκατάρτιση. Αλλά ότι γυρίσαμε στα σχολεία χωρίς μέτρα προστασίας, με ανεμβολίαστους εκπαιδευτικούς, δεν το θεωρώ προσωπικά καλό. Έπρεπε να υπάρχει ένας μαθητής ανά θρανίο, οι εκπαιδευτικοί να είχαμε προτεραιότητα στο εμβόλιο. Για παράδειγμα εγώ έχω κάνει την πρώτη δόση και τη δεύτερη θα την κάνω στις 26/6, δηλαδή μια ημέρα αφότου κλείσουν τα σχολεία. Είναι εγκληματικό. Νομίζω ότι πρέπει να συνεχίσουμε, να μην σταματήσουμε να διεκδικούμε.

Δημήτρης Φωτίου, εικαστικός σε σχολεία της Ηλιούπολης

Σήμερα είναι πολύ ωραία, είμαστε όλα έξω, είναι πολύ οργανωμένο όλο αυτό. Η ζωή είναι πολύ δύσκολη για μας τους μετανάστες και τις μετανάστριες.

Δεν έχουμε δουλειά και χαρτιά. Με το νόμο τώρα ακόμα πιο δύσκολα. Θέλουμε να ζήσουμε. Είμαι δέκα χρόνια εδώ χωρίς βασικά πράγματα. Μπορεί να δουλεύουμε 15 ώρες για 480 ευρώ. Πώς να συντηρηθούμε; Το κράτος πρέπει να κοιτάξει για μας, να δώσει χαρτιά, ασφάλεια, σπίτι, τροφή, παιδεία, υγεία, αυτά θέλουμε.

Ντολές Ντόνφιακ, κοινότητα Καμερούν

Και σήμερα και αύριο και όσο χρειαστεί, θα είμαστε απεργοί. Και η ΠΟΣΠΕΡΤ κι όλος ο κόσμος δεν θα το αφήσουμε με τίποτα να περάσει. Όχι μόνο αυτό το νομοσχέδιο, αλλά και κάθε επίθεση.

Ειρήνη Φωτέλλη, μέλος ΔΣ ΠΟΣΠΕΡΤ

Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκαν οι απεργιακές συγκεντρώσεις σε πολλές πόλεις πανελλαδικά. Παραθέτουμε τις ανακοινώσεις από τους τοπικούς πυρήνες του ΣΕΚ που μεταφέρουν αυτή την εικόνα:

Θεσσαλονίκη

Χιλιάδες απεργών διαδήλωσαν στη Θεσσαλονίκη, σε μια απεργιακή μάχη-σταθμό ενάντια στο ν/σ Χατζηδάκη και την κυβέρνηση ΝΔ.

Οι εργαζόμενοι/ες του Ιπποκράτειου ΓΝΘ, του ΨΝΘ, το έκτακτο προσωπικό ΕΚΕΚ ΑΜΕΑ, μαζί με φοιτητικούς συλλόγους, το Συντονισμό Εργατικής Αντίστασης, το ΣΕΚ και την ΚΕΕΡΦΑ, την Πρωτοβουλία Δικηγόρων και Νομικών για τα Δημοκρατικά Δικαιώματα και άλλες οργανώσεις της Αριστεράς έφτασαν με πορεία στη συγκέντρωση που καλούσε το ΕΚΘ και η ΕΔΟΘ. Η συμμετοχή των σωματείων και η μαζικότητα των απεργών σε κάθε πανό ήταν η μεγαλύτερη των τελευταίων χρόνων. Ανάμεσά τους, συμμετείχαν με τα πανό τους τα σωματεία του ΟΛΘ, του ΟΑΣΘ, η ΠΟΕ-ΟΤΑ, η ΟΤΟΕ, το σωματείο ΓΝ Άγιος Δημήτριος, οι σύλλογοι εργαζομένων ΚΘΒΕ, Lidl και ΣΙΔΕΝΟΡ, το σωματείο Ξενοδοχούπαλλήλων Θεσσαλονίκης και Χαλκιδικής, το σωματείο καθηγητών Χορού, αντιπροσωπείες από τα ΕΚ Κοζάνης και Φλώρινας.

Ακολούθησε μαζική και μαχητική διαδήλωση στους δρόμους της πόλης που κατέληξε στο ΥΜΑΘ.

Ηράκλειο

Αυτή η απεργία ήταν η αρχή, εμπρός για κλιμάκωση πανεργατική. Αυτό είναι το μήνυμα που έστειλαν οι εργάτες και εργάτριες, με τη στήριξη της νεολαίας και των φοιτητικών συλλόγων.

Το παρών στις σημερινές διαδηλώσεις έδωσαν με μεγάλη συμμετοχή, σωματεία από την εκπαίδευση, την έρευνα, την Υγεία μέχρι τους δήμους και την καθαριότητα. Είδαμε σωματεία που είχαν καιρό να κατέβουν στο δρόμο, απόδειξη ότι μια νέα ριζοσπαστικοποίηση μαζικοποιεί ξανά τα συνδικάτα, κάνοντας το κλίμα να θυμίζει το μεγάλο απεργιακό ξεσηκωμό του 2010-2011.

Οι διαδηλώσεις κράτησαν αρκετά με αποτέλεσμα από το πρωί μέχρι και το μεσημέρι να ακούγονται στους κεντρικούς δρόμους του Ηρακλείου συνθήματα όπως "Νόμος είναι το δίκιο του εργάτη, του απεργού, του άνεργου και του μετανάστη".

Χανιά

Μαζική, μαχητική και κυρίως ενωτική η πορεία στα Χανιά καθώς ακόμη και δυνάμεις που ολιγωρούσαν το προηγούμενο διάστημα αναγκάστηκαν να κατέβουν στον δρόμο. Η συμμετοχή πλήθους εργαζομένων και

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΑ

φοιτητών απέδειξε ότι το νομοσχέδιο Χατζηδάκη μπορεί να ανατραπεί κι ότι χρειάζεται άμεσα να οργανωθεί μια νέα πανεργατική απεργία.

Στην απεργιακή συγκέντρωση ο ΣΕ-ΠΕ Χανίων κατέβηκε με ένα εντυπωσιακό πανό που θυμίζει ότι ο αγώνας των εργαζομένων και των καταπιεσμένων σε όλο τον κόσμο είναι κοινός και ότι ο μόνος δρόμος είναι η αντίσταση - Ιντιφάντα, σε κάθε γλώσσα είτε ελληνικά είτε αραβικά.

Ακόμα συμμετείχαν ο Σύλλογος Εργαζομένων στο Γενικό Νοσοκομείο Χανίων, η ΕΛΜΕ, το Σωματείο Ξενοδοχούπαλλήλων Ν. Χανίων, ο Ενιαίος Φοιτητικός Σύλλογος Πολυτεχνείου Κρήτης - ΜΗΧΟΠ - ΗΜΜΥ, το Εργατικό Κέντρο Χανίων καθώς και ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης, η Πρωτοβουλία Αντίστασης, η Κατάληψη Ρόζα Νέρα και το ΠΑΜΕ.

Γιάννενα

Τρομερή ήταν η συμμετοχή φοιτητών και εργαζομένων στη σημερινή απεργία στα Γιάννενα. Στον δρόμο κατέβηκαν το Εργατικό Κέντρο Ιωαννίνων, η τοπική ΑΔΕΔΥ, το σωματείο εμποροϋπαλλήλων, του επισιτισμού-τουρισμού, το γάλακτος-τροφίμων και ποτών, το σωματείο ιδιωτικής Υγείας, το νοσοκομείο Χατζηκώστα, τα σωματεία των φαρμακοϋπαλλήλων, των οικοδόμων, των εργαζομένων στην ιδιωτική εκπαίδευση, των συνταξιούχων του ΙΚΑ, του ΚΤΕΛ, Χημικών-Πλαστικών, η ΕΛΜΕ, ο σύλλογος πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, ο σύλλογος Διοικητικών του Πανεπιστημίου και οργανώσεις της Αριστεράς. Η διαδήλωση ξεκίνησε από το Εργατικό Κέντρο και κινήθηκε στο κέντρο της πόλης μέσα από την αγορά.

Ξάνθη

Εκατοντάδες απεργοί από 16 σωματεία εργαζομένων στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα της πόλης έδωσαν το παρών στην απεργιακή συγκέντρωση στο Εργατικό Κέντρο Ξάνθης.

Με τα πανό τους διαδήλωσαν το Σωματείο Καθαριστριών Σχολικών Κτιρίων Ξάνθης, που μπήκε επικεφαλής της

απεργιακής πορείας, ο Διδακταλικός Σύλλογος Ξάνθης, το Σωματείο Εργαζομένων Καζίνο Θράκης. Συμμετείχαν επίσης η ΕΛΜΕ Ξάνθης, με μαζική διακριτή παρουσία, μέλη του Σωματείου Εργαζομένων Νοσοκομείου Ξάνθης, του Συλλόγου Καθηγητών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, βιομηχανικοί εργάτες από τα εργοστάσια ΣΕΚΑΠ, Ροδόπη και Πλαστικά Θράκης.

Η διαδήλωση διέσχισε με παλμό και συνθήματα εργατικής αγανάκτησης τους κεντρικούς δρόμους της πόλης. Πέρασε από την Κεντρική Πλατεία όπου ήταν συγκεντρωμένες οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ/ΚΚΕ φωνάζοντας το σύνθημα "Εργάτες Ενωμένοι Ποτέ Νικημένοι". Φανερή ήταν η διάθεση των απεργών για κλιμάκωση. Μετά το τέλος της πορείας παρέμειναν αρκετή ώρα στο Εργατικό Κέντρο συζητώντας για τη συνέχεια.

Πάτρα

Με τρομερό παλμό, η πανεργατική απεργία της Πέμπτης 10/6 ήταν η μεγαλύτερη των πολλών τελευταίων χρόνων στην Πάτρα. Συμμετείχαν με τα πανό τους το Εργατικό Κέντρο Πάτρας, το σωματείο των εργαζομένων στο δήμο, οι εργαζόμενοι στην αποκεντρωμένη διοίκηση, οι σύλλογοι εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, τα Νοσοκομεία. Υπήρξαν εργατικά κομμάτια που κατέβηκαν για πρώτη φορά οργανωμένα. Χαρακτηριστικό παράδειγμα οι εργαζόμενοι στον Σκλαβενίτη, που κατέβηκαν με πανό, ενώ είχαν προηγηθεί απεργιακές φρουρές το πρωί που έκλεισαν τα σουπερμάρκετ. Επίσης, οι συμβασιούχοι του Δήμου είχαν πολύ δυνατό μπλοκ ζητώντας μονιμοποίηση.

Βόλος

Μαζική η απεργιακή συγκέντρωση που κάλεσε το Εργατικό Κέντρο και η τοπική ΑΔΕΔΥ και στον Βόλο. Ακολούθησε πορεία στο κέντρο της πόλης και πίσω από τα συνδικάτα βρέθηκαν με τα πανό τους οργανώσεις της Αριστεράς. Ταυτόχρονα έγιναν δύο ακόμα συγκεντρώσεις και πορείες. Στην παρέμβασή μας με την Εργατική Αλληλεγγυή οι απεργοί συμφωνούσαν ότι πρέπει να συνεχίσουμε, απεργιακά και ενωτικά.

10/6, Πανεργατική απεργία στην Πάτρα

Ο Χατζηδάκης, ως δεξί χέρι του γνωστού αρχιεντολέα του #MeToo Μητσοτάκη, προσπάθησε να μας πείσει πως ο νόμος τους για το εργασιακό ήρθε για «να αντιμετωπίσει τις διακρίσεις εις βάρος των γυναικών στην αγορά εργασίας, να παρέμβει κατά της βίας και της σεξουαλικής παρενόχλησης στην εργασία».

Πριν προλάβει να ολοκληρωθεί η προπαγάνδα τους με το -εδώ και μια δεκαετία χρησιμοποιημένο concert από τους διαφημιστές των rapers- σποτ με τον ευτυχιμένο μπαμπά να ταΐζει το μωρό και την εξίσου ευτυχιμένη μαμά να εργάζεται, η κυβέρνηση της ΝΔ βγάζει την «εκσυγχρονιστική» της μάσκα και αποκαλύπτει το σκοταδιστικό της πρόσωπο με ένα χυδαίο σεξιστικό σποτ για την υπογεννητικότητα και την επίσημη στήριξή της στο ακόμη πιο χυδαίο σεξιστικό «1ο Πανελλήνιο Συνέδριο Γονιμότητας και Αναπαραγωγικής Αυτονομίας».

Το συνέδριο έφερε την αιγίδα της Προεδρίας της Δημοκρατίας και της Γενικής Γραμματείας Ισότητας Φύλων, τη συμμετοχή της ηγεσίας του υπουργείου Υγείας (Κοντοζαμάνης), κυβερνητικών ακροδεξιών (Θ. Πλεύρης, Μ. Βορίδης, Α. Γεωργιάδης) κι έναν συρφετό αρχιπαπάδων. Στο ενημερωτικό φυλλάδιό του, οι σύνεδροι «ειδικοί» μας δήλωναν πως θα μας αποδείξουν «επιστημονικά» την «ανάγκη της επαγρύπνησης από την νερότητα, ακόμα και την εφηβεία, για

ΑΚΥΡΩΘΗΚΕ ΤΟ ΣΕΞΙΣΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ «ΓΟΝΙΜΟΤΗΤΑΣ»

Αυτή η νίκη δείχνει τον δρόμο!

την προάσπιση της γονιμότητάς τους με τον σωστό οικογενειακό προγραμματισμό και με την επαναφορά του προτύπου δημιουργίας «πυρηνικής» οικογένειας ενωρίς».

Για να συμπληρωθεί το τρίπτυχο «Πατρίς, θρησκεία, οικογένεια» μας απείλησαν ότι είναι πατριωτικό μας καθήκον να είμαστε αναπαραγωγικές μηχανές. Όποια άλλη μας επιλογή, μας καθιστά υπαίτιες για τον «αφανισμό του έθνους μας».

Κι αν η μια πλευρά αυτού του σόου είναι η επίθεση στο δικαίωμά μας να ελέγχουμε εμείς τα σώματα και τις ζωές μας, η άλλη είναι η προβολή του πόσο «επιτυχημένη» μπορεί να αποβεί η σύμπραξη του δημόσιου και ιδιωτικού φορέα. Μ' άλλα λόγια, η επιδίωξη της κυβέρνησης της ΝΔ να ιδιωτικοποιήσει τα δημόσια αγαθά, την Υγεία, την Κοινωνική Φροντίδα, την Παιδεία. Γιατί οι σεξιστικές επιθέσεις έχουν πάντα πίσω τους το κέρδος.

Η ίδια η οικονομία των «υπηρεσιών αναπαραγωγής» δεν είναι απλά ένα χρυσωρυχείο, είναι κυριολεκτικά εγκληματική. Ο γυναικολόγος μεγαλοιατρός Πάντος, οργανωτής του συνεδρίου, ιδιοκτήτης της κλινικής για εξωσωματικές γονιμοποιήσεις Γένεσις και κολλητός του περιφερει-

άρχη Αττικής, επίσης μεγαλοιατρού Πατούλη, έχει ήδη κατηγορηθεί για εμπόριο ωαρίων γυναικών, θυμάτων trafficking, από τη Βουλγαρία, με εξοντωτικές για την υγεία τους επεμβάσεις. Αυτή είναι η ηθική του κέρδους.

Απέναντι σ' όλον αυτόν τον βόρβορο, η δύναμη του #MeToo, η δύναμη που όλο αυτό τον καιρό οργα-

νώνεται στους χώρους δουλειάς, πλημμυρίζει τους δρόμους, από τη φετινή απεργιακή 8 Μάρτη, μέχρι τα ποτάμια που ξεχύθηκαν σ' όλες τις πόλεις στις 10 του Ιούνη, με τις γυναίκες στην πρώτη τη γραμμή, αυτή η δύναμη έκανε να ξεσηκωθεί άμεσα ένα τεράστιο κύμα αντίδρασης σ' αυτά τα σεξιστικά σκουπίδια. Μέσα σε ελάχιστες ώρες, σαν τα ποντίκια που εγκαταλείπουν το πλοίο που βυθίζεται, ο ένας μετά τον άλλο, με πρώτη την ΠτΔ Σακελλαροπούλου, άρχισαν να αποσύρουν τη στήριξή τους στο «επιστημονικό»

συνέδριο. Το ίδιο το συνέδριο τελικά ακυρώθηκε.

ΔΕΝ ΣΤΑΜΑΤΑΜΕ

Κατεβαίνουμε όλες και όλοι στους δρόμους στη νέα πανεργατική απεργία την Τετάρτη 16 Ιούνη στις 11.00 π.μ. στην πλατεία Κλαυθμώνος.

Η νίκη αυτή μας δείχνει τον δρόμο. Απέναντι σ' ένα σύστημα σε κρίση

που προσπαθεί να μας κλέψει δικαιώματα που κατακτήσαμε εδώ και δεκαετίες απαντάμε ότι, όχι μόνο δεν θα αφήσουμε να μας γυρίσουν πίσω, όχι μόνο οργανωνόμαστε για να προστατέψουμε όλα όσα κερδίσαμε αλλά και είμαστε εδώ, πιο δυνατές και ξεκάθαρες από ποτέ για να διεκδικήσουμε έναν κόσμο όπως εμείς τον θέλουμε, όπως τον θέλει η ίδια μας η τάξη, η τάξη που κάνει αυτόν τον κόσμο να λειτουργεί.

ΚΙΝΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑΚΗ 8 ΜΑΡΤΗ

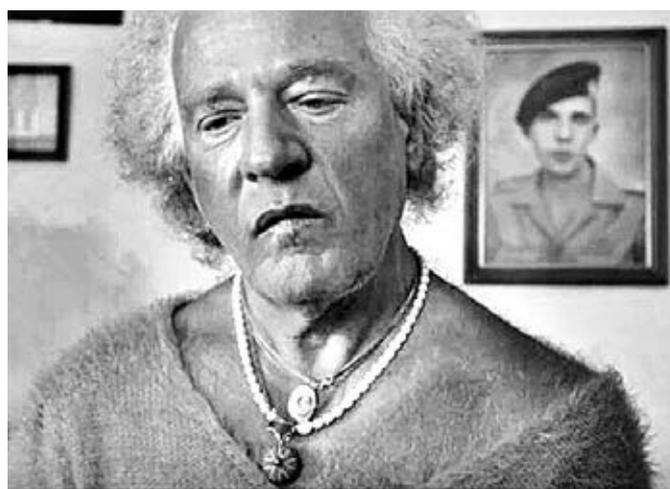

Αναπάντητα ερωτηματικά για έναν άδικο χαμό

Νιώθεις άντρας ή γυναίκα; Γυναίκα και το όνομά μου είναι Δημήτρης. Με αυτά τα λόγια είχε απαντήσει η Δημήτρας Καλογιάννης, η Δήμητρα της Λέσβου, στη μακροσκελή συνέντευξη που είχε δώσει στα τέλη του 2015 -τις μέρες που η Λέσβος αναδεικνύονταν σε παγκόσμιο σύμβολο αλληλεγγύης στους πρόσφυγες- στην Rory Aurora Richards και τον Torbjorn Stenberg στην Συκαμιά στην οποία κοντά γεννήθηκε, και ζούσε τα τελευταία χρόνια.

Στις 14 Ιούνη η αστυνομία ανακοίνωσε ότι έγινε ταυτοποίηση των δακτυλικών αποτυπωμάτων της Δήμητρας που σκοτώθηκε, θύμα θανατηφόρου τροχαίου με εγκατάλειψη που έγινε στο Παλιό Φάληρο στις 9 Απρίλη, τρεις μέρες μετά την ημερομηνία εξαφάνισής της από το ΨΝΑ Δρομοκαΐτειο στις 6 Απρίλη. Λίγους μήνες πριν τον περασμένο Δεκέμβρη είχε πέσει θύμα επίθεσης και δημόσιου εξευτελισμού από ανήλικους που της επιτέθηκαν μέσα στο σπίτι της στην Συκαμιά.

Όμως χρειάστηκαν περίπου 45 μέρες από την εξαφάνισή της μέχρι, στις 26 Μαΐου, να ανέβει στο Silver Alert η αναζήτηση για την εξαφάνισή της. Όπως διαβάζουμε στο ρεπορτάζ της Όλγας Στέφου στο in.gr, μια μέρα μετά, στις 27 Μαΐου: «Μιλώντας με τον διοικητή της υπηρεσίας Silver Alert, κ. Γεράσιμο Κουρουκλή, το κουβάρι άρχισε να ξεδιπλώνεται. «Η υπηρεσία ενημερώθηκε από την πρώτη στιγμή και από τον αδερφό της και από το Δρομοκαΐτειο. Είχαμε κανονίσει να παραλάβουμε τα κατάλληλα έγγραφα, ώστε να δηλωθεί εξαφάνιση, αλλά η ΓΑΔΑ δεν επέτρεψε να προχωρήσει η διαδικασία, γιατί πρόκειται για δραπετή από ψυχιατρικό ίδρυμα». Επί ενάμιση μήνα, που έχει εξαφανιστεί η Δημήτρα, η υπηρεσία δεν είχε ενημέρωση από κανέναν, ούτε από το νοσοκομείο, ούτε από την αστυνομία, ούτε

τε κι από την ΓΑΔΑ... «Είχε προηγηθεί περιστατικό με δραπετή με ψυχιατρική εντολή κι επειδή επρόκειτο ξανά για δραπετή, και όχι για 'τυπική εξαφάνιση' η ΓΑΔΑ καθυστέρουσε τη διαδικασία».

Τα ερωτήματα που προκύπτουν είναι προφανή και αμείλικτα: Θα μπορούσε να είχε αναγνωριστεί, να έχει βρεθεί και να έχει σωθεί η Δήμητρα αν είχε εγκαίρως δηλωθεί η εξαφάνιση στις 6 Απριλίου; Θεωρείτο «επικίνδυνη» ή «δραπετής» η Δήμητρα από την αστυνομία και αν ναι, για ποιο λόγο; Πως είναι δυνατόν να μη γίνεται καμιά απολύτως συσχέτιση και να παραμένει επί περσίου δύο μήνες στα «αζήτητα» του νεκροτομείου ένας νεκρός άνθρωπος, ίδιας ηλικίας, δύο μήνες μετά την ημερομηνία εξα-

φάνισης της Δήμητρας (για την οποία η αστυνομία είχε ενημερωθεί από την πρώτη στιγμή) αλλά και μια ολόκληρη εβδομάδα μετά την δημόσια ανακοίνωση της εξαφάνισής της; Και μάλιστα ενώ είχε ήδη σχηματιστεί δικογραφία για το θανατηφόρο τροχαίο στο Φάληρο;

Επιπλέον ερωτήματα προκαλεί το γεγονός ότι «οι υπηρεσίες αρνούνται σθεναρά να δώσουν πρόσβαση στην οικογένεια για εξέταση DNA... Η σορός που ταυτοποιήθηκε, παραδόθηκε στο ιατροδικαστικό μέρες και ενώ είναι παγιωμένη πρακτική ότι σε κάθε περίπτωση κρατούν δακτυλικά αποτυπώματα, φωτογραφίες και DNA, τώρα, παρά την παρέμβαση της δικηγόρου, αρνούνται να προχωρήσουν σε εξέταση του δείγματος σε συνεργασία με την οικογένεια», αναφέρει στο ρεπορτάζ της η Όλγα Στέφου.

«Τα παιδικά μας χρόνια ήταν πολύ φτωχά. Δεν είχαμε δικό μας σπίτι, μόνο μια βάρκα. Νοικιάζαμε δωμάτια, τα οποία με δυσκολία πληρώναμε. Ένα δωμάτιο με σκεπή χωμάτινη. Δεν είχε καν κεραμίδια» έλεγε η Δήμητρα στη συνέντευξη που την έκανε διεθνώς γνωστή το 2015. Η Δήμητρα που σε νεαρή ηλικία ήρθε αντιμέτωπη με τον εγκλεισμό στο ψυχιατρείο για να αντιμετωπιστεί η «αρρώστια». Που πιο μετά βρέθηκε άστεγη στους δρόμους της Αθήνας. Που δεν κατάφερε να κάνει ποτέ την εγχείρηση επιβεβαίωσης φύλου. Που έπαθε κατάθλιψη αλλά στάθηκε όρθια. Που δήλωνε το 2015: «Είμαι χαρούμενη. Έχω αγοράσει φορέματα με φωτεινά χρώματα. άσπρο, κόκκινο, κοραλί. Είμαι για πρώτη φορά ευτυχισμένος, γιατί πλέον έχω αποδεχθεί τον εαυτό μου». Η Δήμητρα της Λέσβου, που έφυγε άδικα αφήνοντας πίσω της αμέτρητα γιατί.

Γ.Π.

10/6, Αθήνα, Πανεργατική απεργία. Φωτό: Δημήτρης Δασκαλάκης

Στηρίξτε τις καθαρίστριες

Παράταση των ασφαλιστικών μέτρων δόθηκε σε καθαρίστριες και καθαριστές του Υπουργείου Οικονομικών που παραμένουν στη δουλειά μέχρι τις 28 Σεπτεμβρίου, οπότε και θα εκδικαστεί η υπόθεσή τους οριστικά. Πρόκειται για μια ακόμα μάχη που κερδήθηκε.

Όπως περιγράφει στην Εργατική Αλληλεγγύη η **Τζένη Μπάλα**, από τη Συντονιστική Επιτροπή, είχαν να αντιμετωπίσουν από την πρώτη στιγμή μια πρωτοφανή εχθρότητα από το δικαστήριο: «Την Τρίτη 8/6 εκδικαζόταν η παράταση παραμονής στη δουλειά μας. Πριν ξεκινήσει η υπόθεσή μας, ο δικαστής παραληρούσε μαινόμενος μπροστά στον δικηγόρο μας και σε μας: “Με σας τους συμβασιούχους ασχολούμαστε χρόνια, οι συμβασιούχοι είστε αντισυνταγματικοί και καταδικαστέοι, οι συμβασιούχοι κατέστρεψαν αυτή τη χώρα, δεν πρόκειται να βγάλω θετική για σας απόφαση”.

Απειλήσε επίσης ότι δεν θα εκδικάσει την υπόθεση αν δεν κατεβάσουμε το πανό μας που βρισκόταν στον προαύλιο χώρο, έξω από τις αίθουσες, χαρακτηρίζοντας την κινητοποίηση μας ως καθεστώς βίας. Το πανό μας έγραφε μόνο “Όχι στις απολύσεις των συμβασιούχων”, τίποτα απειλητικό. Παρ’ όλο που κατεβάσαμε το πανό, έφυγε για να κάνει αίτηση αποχής για να μην εκδικάσει την υπόθεση. Επειδή το θέμα πήρε δημοσιότητα, ο προϊστάμενος την επόμενη μέρα δεν δέχτηκε την αίτηση αποχής του και έτσι βρεθήκαμε την Τετάρτη 9/6 ξανά στα δικαστήρια. Κερδίσαμε τελικά την παράταση, με τον δικαστή να λέει πως δεν έπρεπε να την δώσει, αλλά λειτουργήσε κάτω από καθεστώς βίας.

Σαν να μην έφταναν αυτά, ο δικαστής κατέθεσε αγωγή εναντίον μας γιατί δήθεν λέμε ψέματα για την στάση και τα λόγια του, βάζοντας μάρτυρα υπέρ του τη δικηγόρο του Υπουργείου. Προχωράμε κι εμείς σε αγωγή εναντίον του, γιατί αυτά τα πράγματα είναι πρωτάκουστα και μας συκοφαντεί.

Εμείς συνεχίζουμε στον δρόμο τον αγώνα, δεν σταματάμε μέχρι την οριστική λύση, που είναι η μονιμοποίησή μας. Συμμετείχαμε στην πανεργατική απεργία στις 10/6, θα είμαστε και στην απεργία την Τετάρτη 16/6. Αυτό που γίνεται είναι φριχτό για όλους τους εργαζόμενους, αυτή είναι η τάξη μας και θα συμμετέχουμε σε ό,τι γίνεται. Ταυτόχρονα θα συνεχίσουμε να βρισκόμαστε κάθε Δευτέρα και Πέμπτη στο Υπουργείο Εργασίας με συγκέντρωση διαμαρτυρίας».

ΘΕΑΤΡΟ ΕΜΠΡΟΣ

Την αυθαιρεσία των αστυνομικών αρχών και του Υπουργείου Προ. Πο. στην περίπτωση της προσπάθειας σφραγίσματος του Θεάτρου ΕΜΠΡΟΣ, επιβεβαιώνει η Υπηρεσία Νεώτερων Μνημείων -υπηρεσία του Υπουργείου Πολιτισμού- στην απάντησή που έδωσε στην προσφυγή της Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας.

Ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, δημοτικός σύμβουλος με την Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας, δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη: «Είχαμε υποβάλει καταγγελία στην Υπηρεσία Νεώτερων Μνημείων για την αστυνομική επίθεση που έγινε στο Θέατρο ΕΜΠΡΟΣ. Πήραμε απάντηση με την οποία αποδεικνύεται περίτρανα ότι ο επικεφαλής της αστυνομικής επιχείρησης εμπόδισε τους υπαλλήλους της Υπηρεσίας Νεώτερων Μνημείων, να φτάσουν στο σημείο για να διαπιστώσουν αν όσα γίνονται είναι νομότυπα και μάλιστα όχι μία αλλά δύο φορές. Γι’ αυτό κι επιφυλασσομάσαστε για τις επόμενες κινήσεις μας απέναντι στον Χρυσοχοϊδή και την ΕΛ.ΑΣ που έδωσαν τις εντολές για να γίνουν οι καταστροφές στο θέατρο».

Με ολοήμερες εργασίες συντήρησης την περασμένη Τρίτη, κόσμος αλληλέγγυος στο Θέατρο ΕΜΠΡΟΣ, αποκατέστησε ένα σημαντικό κομμάτι των καταστροφών που προκάλεσε η επέμβαση της ΕΛ.ΑΣ. ενώ για τέταρτη εβδομάδα συνεχίζονται οι καθημερινές πολιτιστικές δράσεις υπεράσπισης του θεάτρου. Στο ίδιο πρόγραμμα είναι ενταγμένο και το κάλεσμα του Θεάτρου ΕΜΠΡΟΣ στην πανεργατική απεργία στις 16 Ιούνη και στην απεργιακή συγκέντρωση των συνδικάτων.

Φορτώνουν στα παιδιά εργαστήρια “εικονικών επιχειρήσεων”!

Τα «εργαστήρια δεξιοτήτων» τα οποία εισάγει το ΥΠΑΙΘ στο πρόγραμμα των δημοτικών και των νηπιαγωγείων, με την πολυτροπολογία που κατέθεσε η Κεραμέως, αποτελούν μια ακόμη προσπάθεια προσαρμογής των κατώτερων βαθμίδων της εκπαίδευσης στην «Παιδεία των startups». Επιχειρούν να προσαρμόσουν την εκπαίδευση στις ανάγκες ενός συστήματος κερδοσκοπίας σε συνθήκες κρίσης.

Πρόκειται για «εργαστήρια» τα οποία εντάσσονται στο εβδομαδιαίο πρόγραμμα των σχολείων (αντικαθιστώντας ώρες μαθημάτων όπως η Γεωγραφία στην Ε' και ΣΤ' Δημοτικού) και στα οποία οι μαθητές θα διαπραγματεύονται ζητήματα όπως η επιχειρηματικότητα, ο εθελοντισμός, η ρομποτική, η προσαρμοστικότητα, η ανθεκτικότητα, η κυκλοφοριακή αγωγή, η σεξουαλική αγωγή κ.α. Στο νηπιαγωγείο στα πλαίσια αυτών των «εργαστηρίων» εισάγονται τα αγγλικά. Δίνεται η δυνατότητα τα «εργαστήρια» αυτά να γίνονται με τη συνδρομή της αστυνομίας, επιχειρήσεων, αυτόδιοικητικών αρχών, ΜΚΟ κλπ.

Ο ιδεολογικός – προπαγανδιστικός χαρακτήρας των συγκεκριμένων προγραμμάτων είναι εμφανής. Όμως αποπειρώνται να κάνουν κάτι πολύ περισσότερο από αυτό. Εισά-

γουν μια λογική περαιτέρω κατάτμησης και υποβάθμισης του μαθήματος. Το σχολείο απομακρύνεται ακόμη περισσότερο από τις ανάγκες και τα βιώματα των παιδιών. Το περιεχόμενο των «εργαστηρίων» καθορίζεται από τα πάνω. Μαθήματα όπως η «εργαστηριακή δημιουργία εικονικής επιχείρησης» δεν έχει τίποτα να κάνει με τις εμπειρίες χιλιάδων παιδιών, όσο και να προσπαθεί να πείσει το ΥΠΑΙΘ για το αντίθετο.

Αποκλεισμός

Η ικανότητα θεωρητικής γενίκευσης και η ανάπτυξη της κριτικής σκέψης υποκαθίστανται από την παροχή σκόρπιων «δεξιοτήτων». Η γνώση μετατρέπεται σε ένα μωσαϊκό «πλίνθων κεράμων ατάκτως ερριμμένων». Για να ερμηνεύσουμε τη σκοπιμότητα της εισαγωγής των συγκεκριμένων «εργαστηρίων» πρέπει να το συνδυάσουμε με τη σκλήρυνση του συστήματος εισαγωγής στα πανεπιστήμια και τον αποκλεισμό χιλιάδων παιδιών από την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Επιχειρούν να διαμορφώσουν ένα εργατικό δυναμικό το οποίο δεν θα έχει ανάγκη τη συνολική εικόνα για τον κόσμο, και είτε έχει υψηλή ειδίκευση είτε όχι, θα έχει αποκτήσει την ικανότητα να προσαρμόζεται διαρκώς στις μεταβαλλόμενες ανάγκες των κερδοσκοπικών δρα-

στηριοτήτων των καπιταλιστών και των επιχειρήσεών τους. Ένα εργατικό δυναμικό που θα μπορεί να προσαρμόζεται σε συνθήκες απόλυτου ανταγωνισμού, ελαστικών σχέσεων εργασίας, πλήρους έλλειψης κρατικής μέριμνας και ανά πάσα στιγμή θα αναμένεται να μπορεί να χρησιμοποιήσει τις όποιες ξεχωριστές δεξιότητές του για να παράγει και να επιβιώσει.

Η εισαγωγή αγγλικών και γενικότερα ξεχωριστών μαθησιακών αντικειμένων στο νηπιαγωγείο δεν έχει τίποτα το θετικό καθώς δεν ανταποκρίνεται στη γνωστικά και αναπτυξιακά χαρακτηριστικά της νηπιακής ηλικίας. Αντιβαίνει στο ρόλο του νηπιαγωγείου και αποθαρρύνει την κοινωνική και σχολική ένταξη των νηπίων. Τους μόνους που διευκολύνει είναι τον ιδιωτικό τομέα της Παιδείας, διαμορφώνοντας μία ακόμη δεξαμενή πελατείας.

Δεν είναι η πρώτη φορά που το ΥΠΑΙΘ εισάγει τέτοια προγράμματα. Παλιότερα είχε επιχειρήσει παρόμοια αντιμεταρρύθμιση με την εισαγωγή της «Ευέλικτης Ζώνης». Οι αντιστάσεις των εκπαιδευτικών την εμπόδισαν και κατέστησαν τους στόχους του υπουργείου κενό γράμμα. Το ίδιο πρέπει να πράξουμε και με τα «εργαστήρια δεξιοτήτων».

Σεραφεύμ Ρίζος,
δάσκαλος, μέλος Δ.Σ ΣΕΠΕ Χανίων

Ο Μπακογιάννης επιμένει στα κοντέινερ

14/6, Μπροστά από το Δημαρχείο Αθήνας. Φωτό: Γιάννης Πίτσας

Μαζική κινητοποίηση πραγματοποιήθηκε την Δευτέρα 14/6 στο Δημαρχείο, την ώρα που συνεδριάζει το δημοτικό συμβούλιο της Αθήνας, από μαθητές, γονείς και εκπαιδευτικούς του 133ου και 28ου δημοτικού σχολείου καθώς και της Ένωσης Γονέων της 6ης δημοτικής κοινότητας που απαιτούν να μην μπουν κοντέινερ στις αυλές των σχολείων και να δοθεί σοβαρή και μόνιμη λύση στο κτηριακό πρόβλημα της στέγασης της δίχρονης προσχολικής εκπαίδευσης.

Στην πρώτη γραμμή βρέθηκαν και οι ίδιοι οι μαθητές που τραγουδούσαν εν χορώ το σύνθημα «εε, οο, πάρτε τα κοντέινερ και φύγετε από εδώ», ενώ είχε προηγηθεί η πετυχημένη εκδήλωσή τους στο θεατράκι της Φωκίω-νος Νέγρη στις 13/6 με συμμετοχή της ομάδας Ξυλοπό-

δαρων ΑΚΡΩΝ, θεάτρου σκιών και του συγκροτήματος ΥΠΕΡΑΣΤΙΚΟΙ.

«Ως Σύλλογος Γονέων θεωρούμε ότι η δημοτική αρχή κάνει ένα έγκλημα και εις βάρος των νηπίων που θα κληθούν να μπουν στις τάξεις μέσα σε κοντέινερ, μέσα σε τενεκέδες με άπιστευτο κρύο το χειμώνα και καύσωνα το καλοκαίρι αλλά και εις βάρος των μαθητών του δημοτικού που θα περιοριστούν ακόμη περισσότερο και μάλιστα σε συνθήκες κορονοϊού, σε μια μικρή αυλή γύρω στα 300 παιδιά», δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη η **Ελένη Χαραλάμ-**

πους, από τον Σύλλογο Γονέων του 133ου σχολείου.

Στη συνεδρίαση του δημοτικού συμβουλίου η παράταξη του Μπακογιάννη με την στήριξη των χρυσαυγιτών συμβούλων καταψήφισε την πρόταση των γονέων και των εκπαιδευτικών. Όπως δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο δημοτικός σύμβουλος με την Ανταρσία στις Γειτονιές της Αθήνας, Πέτρος Κωνσταντίνου: «Ο Μπακογιάννης προχώρησε σε επίθεση κατά των γονέων, των συλλόγων εκπαιδευτικών και της Αριστεράς για να επιβάλει τα κοντέινερ στις αυλές των σχολείων για τη δίχρονη προσχολική αγωγή. Η απάντηση πρέπει να είναι η κλιμάκωση του αγώνα με απεργιακή απάντηση όλων των σωματείων της εκπαίδευσης μαζί με τους γονείς».

Στην πρώτη γραμμή με απεργίες

«Φέρτε το εμβόλιο και φύγετε από εδώ»

Αν ψάξει κανείς στο PubMed δημοσιευμένες έρευνες με μεγάλα πληθυσμιακά δείγματα από την Κίνα, τον Καναδά και το Περού μέχρι την Ελλάδα, την Γαλλία και την Αιθιοπία σχετικά με τη στάση του πληθυσμού απέναντι στον εμβολιασμό κατά της covid-19, καταλαβαίνει πως παρά τη διαφορετική στάση των αντίστοιχων κυβερνήσεων, υπάρχει ένα κοινό νήμα που συνδέει τον κόσμο της δουλειάς.

Η καθυστερημένη, σε σχέση με την εμφάνιση της πανδημίας, παραγωγή του εμβολίου από ανταγωνιστικές εταιρίες που, προκειμένου να έχουν κέρδος, θυσιάζουν το πραγματικό όφελος για τον κόσμο, έχει οδηγήσει στην ύπαρξη περιορισμένου αριθμού εμβολίων με διαφορετικές ανεπιθύμητες ενέργειες, αντιφατικές ειδήσεις περί καταλληλότητας σε κάθε πληθυσμιακή ομάδα και άγνωστης διάρκειας ανοσία. Αυτό σε συνδυασμό με την γενικότερη αμφισβήτηση του κόσμου για ένα σύστημα που δείχνει να μη λειτουργεί υπέρ του, δημιουργεί ανασφάλεια και οδηγεί πολλούς να διατηρούν επιφυλάξεις σε σχέση με την αναγκαιότητα του εμβολιασμού. Έρευνες περιγράφουν πως λιγότερο πιθανό είναι να εμβολιαστούν οι μαύροι Αμερικανοί σε σχέση με όλους τους υπόλοιπους και οι Ιταλίδες νοσηλεύτριες σε σχέση με τους γιατρούς.

Ειδικά στην Ελλάδα, η κυβέρνηση της ΝΔ πιστή στο αφή-

γημα της ατομικής ευθύνης προσπάθησε να καλύψει όλες τις ανεπάρκειες της διαχείρισης της πανδημίας. Αντί για επαρκή κρατική χρηματοδότηση για μαζικά τεστ, δωρεάν μάσκες, ενίσχυση του ΕΣΥ κι όχι πετσοκόμματος 535 εκατομμυρίων ευρώ, αύξηση

των ΜΜΜ, μαζικές προσλήψεις ώστε να εναλλάσσεται το προσωπικό, ικανό αριθμό εμβολίων, επίταξη των ιδιωτικών κλινικών και εργαστηρίων, έριξε την ευθύνη σε καθένα και καθενιά ξεχωριστά για τη διασφάλιση της δημόσιας υγείας.

Το ίδιο κάνει μιλώντας για υποχρεωτικό εμβολιασμό, χωρίς να έχει προηγηθεί η κατάλληλη ενημέρωση. Την ίδια στιγμή που η πλειοψηφία του κόσμου θέλει να έχει πρόσβαση σε ένα ασφαλές εμβόλιο, ο τρόπος με τον οποίο γίνεται η παραγωγή, η διανομή και η πρόσβαση σε αυτό μόνο σύγχυση προκαλούν. Η φαινή δε ιδέα να τιμωρείται όποιος χάσει δύο φορές το ραντεβού του με αποκλεισμό από τον εμβολιασμό, μόνο κίνητρο δεν αποτελεί. Αν υπήρχε πραγματικό ενδιαφέρον, αν κόβαμε από την αγορά των Rafale κι αν υπήρχε πρόσβαση στη μαζική παραγωγή εμβολίων θα είχαμε εμβολιαστεί ήδη.

Οι συνελεύσεις μας στα νοσοκομεία από την πρώτη στιγμή αντιμετώπισαν τον κάθε Τσιόδρα σαν ένα πολιτικό φερέφωνο που όταν δεν είχαμε μάσκες έλεγε ότι δεν ήταν απαραίτητες, ενώ όταν άνοιξε η αγορά οι μάσκες γίνανε αναπόσπαστο κομμάτι μας και ατομική υποχρέωση του καθενός να τις αγοράσει. Διεκδικούμε την ενημέρωση από εκείνη την επιστημονική κοινότητα που δεν βάζει το κέρδος προτεραιότητα. Διεκδικούμε την κρατικοποίηση των φαρμακευτικών εταιριών για την παραγωγή και μαζική διανομή εμβολίων. Το σύνθημα «φέρτε το εμβόλιο και φύγετε από εδώ» θα ακουστεί ανάμεσα στα άλλα στις απεργίες που έχουμε μπροστά μας.

Ζαννέτα Λυσικάτου,
μέλος Συλλόγου Εργαζόμενων Αγ. Σάββα

10/6, Αθήνα, Πανεργατική απεργία. Φωτό: Δημήτρης Δασκαλάκης

Διεκδικούμε να υπάρχουν σωστές συνθήκες για τους εργαζόμενους. Οι νόμοι να μας καλύπτουν και να μην καταπατούνται τα δικαιώματά μας.

Είμαστε συμβασιούχοι και οι συμβάσεις μας τελειώνουν τον Οκτώβριο. Η προκήρυξη για τη μονιμοποίηση είναι μια παγίδα. Έλεγαν ότι θα μας μονιμοποιήσουν όλους και τώρα λένε έναν στους τέσσερις. Είναι αδικία. Πρώτον, η εμπειρία μας είναι απαραίτητη στα νοσοκομεία. Δεύτερον, εμείς σηκώσαμε τη μάχη με τον κορονοϊό με κίνδυνο της ζωής μας. Μπήκαμε στις covid κλινικές πριν φέρονται το εμβόλιο.

Όπως και φέτος, έτσι και πέρσι μας είχαν στον αέρα για την ανανέωση μέχρι την τελευταία στιγμή. Εγώ το βράδυ δεν κοιμόμουν από το άγχος, μέχρι την παραμονή της ανανέωσης δεν ήξερα αν θα έχω δουλειά. Δεν ήθελαν να μας ανανεώσουν αλλά δώσαμε μάχη και το πετύχαμε. Απαιτήσαμε και κερδίσαμε ότι δεν θα χαθούν τα χρωστούμενα. Διεκδικούμε και τις άδειες, διότι υπάρχουν εργαζόμενοι που τους χρωστάνε έως και 75 ημέρες. Και φέτος λοιπόν αυτό θα κάνουμε, θα αγωνιστούμε για να πετύχουμε τη μονιμοποίησή μας. Στις 16 εννοείται ότι θα απεργήσουμε.

Αναστασία Δαμνιάδου,
ΔΕ νοσηλεύτρια, Γεννηματάς

Θέλουν να μας πάνε 100 χρόνια πίσω. Βάζουν χέρι στη συνδικαλιστική δράση, ουσιαστικά αυτό τους ενδιαφέρει -και να εξυπηρετήσουν μια μικρή ελίτ.

Η επόμενη επίθεση είναι οι ΣΔΙΤ και γι' αυτό περνάνε αυτό το νομοσχέδιο τώρα, είναι τα προεόρτια. Στην απεργία της 16 Ιούνη το Κρατικό Νίκαιας θα συμμετάσχει, όπως πάντα.

Ρούλα Προκόπη, αντιπρόεδρος συλλόγου εργαζόμενων Κρατικού Νίκαιας

Εναντιωνόμαστε στο έκτρωμα του Χατζηδάκη, διαδηλώνουμε ενάντια στην υποστελέχωση των νοσοκομείων, διεκδικούμε την επαναφορά 13ου και 14ου μισθού.

Θα είμαστε στον δρόμο για όσο χρειαστεί. Οργανώνουμε τη νέα απεργία 16 Ιούνη μαζικότερα ακόμα.

Ευάγγελος Παππάς,
νοσηλευτική υπηρεσία Κρατικού Νίκαιας

Σήμερα ο Ερυθρός μπήκε ξανά στη γενική εφημερία. Κερδίσαμε αυτό που διεκδικούσαμε, ότι το νοσοκομείο επιστρέφει στη λειτουργία του. Αλλά πρέπει να κερδίσουμε και όλα τα υπόλοιπα, ότι αυτή η λειτουργία θα είναι ασφαλής για όλο τον κόσμο, και για εμάς.

Δεν πέρασε η πανδημία, χρειαζόμαστε προσλήψεις. Παρόλο που το νοσοκομείο μπήκε σε καθεστώς νοσηλείας τόσων περιστατικών κορονοϊού, όλους αυτούς τους μήνες δεν έχει γίνει πρόσληψη πνευμονολόγων, παθολόγων, όλα αυτά που ζητάμε ανεξαρτήτως πανδημίας γιατί υπάρχουν τεράστιες ελλείψεις, χωρίς η παραίτηση 15 συναδέλφων λόγω των συνθηκών.

Και είναι κεντρική για εμάς η μάχη για το δικαίωμα στην απεργία. Ξέρουμε πολύ καλά πώς σταματήσαμε την προηγούμενη κυβέρνηση της ΝΔ, με Γεωργιάδη τότε: με τις απεργίες καταφέραμε να σταματήσουμε τα κλεισίματα 40 νοσοκομείων. Με αυτό το νομοσχέδιο θέλουν να χτυπήσουν και αυτό.

Υπάρχει και η μάχη ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις και τους εργολάβους που μπαίνουν στα συνεργεία καθαρισμού και όχι μόνο. Πρέπει να σπάσει και το απόστημα που υπάρχει από παλιά, τα σκάνδαλα με τα χρήματα του νοσοκομείου μας που τα καταχράστηκαν οι επιχειρηματίες τότε. Αυτή την ασυδοσία προσπαθεί η κυβέρνηση τώρα να περάσει δια νόμου. Έχουμε σαν συνέχεια και τις 16 Ιούνη, έχουμε να οργανώσουμε τη συμμετοχή μας σε αυτή αλλά και να δώσουμε άμεσα τη συνέχεια, να ξαναγίνουν γενικές συνελεύσεις στο νοσοκομείο, όπως τις προηγούμενες εβδομάδες.

Θένη Ασλανίδη, γιατρός στον Ερυθρό

Αγωνιζόμαστε για εμάς και τα παιδιά μας. Αυτό που έκανε στην πανδημία και αυτό που θέλει να κάνει η κυβέρνηση με τις μεταρρυθμίσεις στο ΕΣΥ είναι να εκμεταλλευτεί το προσωπικό του δημοσίου προς όφελος της ιδιωτικής Υγείας.

Το Αγλαΐα Κυριακού αντιμετωπίζει τα προβλήματα υποστελέχωσης που έχουν όλα τα νοσοκομεία. Και από εμάς έχουν πάρει προσωπικό για άλλα νοσοκομεία. Παλεύουμε και ενάντια στην κατάργηση του οκταώρου. Γι' αυτούς τους λόγους είμαστε στους δρόμους. Στις 16 του μήνα θα κατέβουμε ξανά σε απεργία.

Μέλος ΔΣ Συλλόγου Εργαζόμενων Αγλαΐα Κυριακού

στις 10, στις 16 και στις 23 Ιούνη

Μαζική και δυναμική ήταν η παρουσία των εργατών κι εργατριών της Υγείας, με τα σωματεία και τα πανό τους, στην πανεργατική απεργία της 10 Ιούνη. Ανάμεσα σε άλλα νοσοκομεία, στις απεργιακές συγκεντρώσεις κατέβηκαν με πανό οι εργαζόμενοι/ες του Ιπποκράτειου ΓΝΘ, του ΨΝΘ, του ΓΝ Άγιος Δημήτριος, του Νοσοκομείου Ξάνθης, του Γενικού Νοσοκομείου Χανίων, του Γεννηματάς, του Αγίου Σάββα, του Νοσοκομείου Παίδων Αγλαΐα Κυριακού, του Σωτηρία, του Κρατικού Νίκαιας, του Αγία Όλγα, του Ευαγγελισμού, του ΚΑΤ, του Θριάσιου, του Δρομοκαΐτειου, του Ερυθρού. Με πανό συμμετείχε στις απεργιακές συγκεντρώσεις και το Συντονιστικό των Νοσοκομείων.

Οι εργαζόμενοι και οι εργαζόμενες στα νοσοκομεία δεν έχουν σταματήσει να δίνουν μάχες σε όλη τη διάρκεια της πανδημίας και έχουν παίξει καθοριστικό ρόλο στο φούντωμα του κινήματος που οδήγησε στις τρεις πανεργατικές απεργίες ενάντια στον νόμο Χατζηδάκη. Το υγειονομικό κίνημα δίνει από τώρα τη συνέχεια, καθώς οι εξαγγελίες του Μητσοτάκη για “αναδιάρθρωση” του ΕΣΥ είναι προάγγελος ακόμα μεγαλύτερων επιθέσεων και συνέχια των πολιτικών διάλυσης και ιδιωτικοποίησής του. Οι εργαζόμενοι/ες στο ΕΣΥ οργανώνουν στους χώρους τους την επόμενη μεγάλη απεργία των νοσοκομείων, στις 23 Ιούνη, μετά από τη μεταφορά της απεργίας και πανελλαδικής κινητοποίησης της ΠΟΕΔΗΝ.

10/6, Αθήνα, Πανεργατική απεργία. Φωτό: Στέλιος Μικαηλίδης

Στις παραμονές της απεργίας κάναμε μια από τις μαζικότερες συνλεύσεις του τελευταίου διαστήματος και το μήνυμα που έστειλαν οι εργαζόμενοι/ες είναι ότι δεν σταματάμε σήμερα αλλά συνεχίζουμε για να μην περάσει κανένα νομοσχέδιο.

Η “επόμενη μέρα” σύμφωνα με την αναδιάρθρωση του Μητσοτάκη είναι η διάλυση της Υγείας σαν κοινωνικό αγαθό γιατί πουθενά δεν αναφέρει προσλήψεις. Πουθενά δεν αναφέρει μονιμοποίηση των συμβασιούχων που τους κρατάνε τόσα χρόνια ομήρους. Δεν γίνεται λοιπόν “αναβάθμιση” έτσι. Αυτός είναι ο δρόμος για να ανοίξουν οι ιδιωτικοποιήσεις, για να λειτουργήσουν τα απογευματινά ιατρεία, για να στείλουν στους ιδιώτες του απλού ανθρώπου που περιμένουν μήνες για ένα χειρουργείο. Θα μας βρουν απέναντί τους γιατί τα νοσοκομεία είναι και θα παραμείνουν για τον λαό.

Μαρία Αλιφέρη, μέλος ΔΣ Συλλόγου Εργαζόμενων Αγλαΐα Κυριακού

Η επίθεση στον συνδικαλισμό είναι μια μεγάλη μάχη. Το Θριάσιο είναι το μόνο νοσοκομείο στη Δυτική Αττική. Εξυπηρετεί μια μεγάλη βιομηχανική περιοχή και έγινε νοσοκομείο covid χωρίς καμία προδιαγραφή.

Αφέθηκε πολύς κόσμος στη μοίρα του, να φοβάται πότε θα γίνει το επόμενο εργατικό ατύχημα και να μην έχει πού να πάει να καλυφθεί υγειονομικά. Αυτό δεν μπορούσε να περάσει έτσι. Γίνανε κινητοποιήσεις. Και τώρα έρχεται η νέα αντεργατική επίθεση σαν ταφόπλακα πάνω από όλα τα άλλα, όχι μόνο για τους εργαζόμενους του νοσοκομείου αλλά και για ολόκληρη την περιοχή, μια εργατοπούλη. Στις 16 συνεχίζουμε πάλι οργανωμένα. Δεν πάμε να αντιπαλέψουμε ένα συγκεκριμένο πρόσωπο αλλά μια συνολική πολιτική. Δηλώνουν ότι θα επιτεθούν και στο ΕΣΥ, για να φέρουν την ιδιωτικοποίηση πρώτα εν μέρει και τελικά συνολικά. Έχουμε να παλέψουμε ενάντια σε όλο το σύστημα που σαπίζει.

Βαλεντίνα Αγγελουπούλου, ειδικευόμενη ακτινολόγος, Θριάσιο

10/6, Αθήνα. Φωτό: Δημήτρης Δασκαλάκης

Είμαστε εδώ για να πούμε ένα τρανταχτό όχι στον νόμο της ΝΔ καθώς και στην επίθεση στο ΕΣΥ με την οποία θα φέρει τους ιδιώτες ακόμα περισσότερο μέσα στον χώρο των νοσοκομείων.

Η λογική αυτή δένεται μ’ ένα σωρό άλλες επιλογές της κυβέρνησης. Είναι γνωστό ότι ετοιμάζεται στον χώρο του Μαρουσιού η μετεγκατάσταση του καζίνο. Ετοιμάζονται να ξεπουλήσουν κομμάτια του νοσοκομείου σε ασφαλιστικές εταιρίες προκειμένου να εξυπηρετήσουν πελάτες του καζίνο. Ευθαρσώς δηλώνουν οι βουλευτές της ΝΔ ότι τις ανάγκες του νοσοκομείου θα τις καλύψουν με μεταφορά πληθυσμού από άλλα νοσοκομεία που θα κλείσουν.

Αντιπαλεύουμε τη λογική που προσπαθεί να σπάσει την απεργία, όπως έγινε χθες με τα χειρουργεία του ΚΑΤ. Βάζουν μπροστά τελειώς υποκριτικά τον ασθενή, ο οποίος έμενε εκτός νοσοκομείων ενάμιση χρόνο τώρα γιατί η κυβέρνηση το επέλεγε. Στο ΚΑΤ είχαμε μια πολύ καλή συμμετοχή σήμερα και έτσι θα συνεχίσουμε. Παλεύουμε για μονιμοποίηση των συμβασιούχων όλων των συμβάσεων εργασίας χωρίς όρους και προϋποθέσεις. Έχουμε ΕΣΟΧ, ΟΑΕΔ, εργολαβικούς, επικουρικούς, ενοικιαζόμενους -για παράδειγμα ο γιατρός εργασίας, που αποτελεί πάγιο αίτημα του κινήματος, και που φέρανε στο ΚΑΤ με τη δική μας πίεση, τον φέρανε ως ενοικιαζόμενο, για λίγες ώρες. Παλεύουμε για ανθρώπινες συνθήκες εργασίας, να δοθούν τα προβλεπόμενα ως άδειες στους εργαζόμενους. Και βέβαια προσλήψεις μόνιμου προσωπικού και ένταξη στα ΒΑΕ. Ο αγώνας δεν σταματάει εδώ, θα δώσουμε τη συνέχεια ανταποκρινόμενοι στα απεργιακά καλέσματα.

Βούλα Πάκου, πρόεδρος σωματείου εργαζόμενων ΚΑΤ

Το νομοσχέδιο Χατζηδάκη μας μαυρίζει το μέλλον. Εμείς σαν εργολαβικοί στο νοσοκομείο Ευαγγελισμός αντιμετωπίζουμε ήδη αυτά που τώρα θα γίνουν καθεστώς με τη βούλα του νόμου.

Οι γιατροί, ενώ σχολάνε 3 η ώρα, πολλές φορές φεύγουν 6 ή 7 το απόγευμα. Στους τεχνικούς υπάρχουν μετακινήσεις, ωράρια λάστιχο κλπ. Στα μαγειρεία του Ευαγγελισμού βάζουν κάποιους να δουλεύουν ως και 30 μέρες χωρίς ρεπό. Σε πολλά συνεργεία δεν τηρούνται ούτε τα στοιχειώδη, όπως ότι δεν επιτρέπεται να έχεις βάρδια από απόγευμα πρωί. Δουλεύεις 7, 10 μέρες συνεχόμενες. Στους τραυματιοφορείς δημιουργούν παράτυπα επιπλέον βάρδιες για να καλύψουν ενδιάμεσα διαστήματα που λείπει κόσμος.

Ο Κιόκλιας λέει θα κάνει ΑΣΕΠ για να μονιμοποιήσει 4 χιλιάδες συμβασιούχους, από 16 χιλιάδες. Οι υπόλοιποι τι θα γίνουν; Άλλωστε με τις μετακινήσεις αλλά και την αύξηση των αναγκών λόγω covid δεν καλύπτονται τα κενά ούτε με αυτούς. Υπάρχουν τμήματα που συνεχίζουν να υπολειπονται. Συνεχίζουμε στις 16 και όποτε κηρυχθεί ξανά νέα απεργία.

Κώστας Μαλινδρέτος, τεχνικός στη Unison στον Ευαγγελισμό

Σήμερα απεργούμε γιατί δεν θέλουμε να δώσουμε δικαίωμα στην κυβέρνηση να πιστεύει ότι μπορεί να πάρει μια νίκη σε βάρος των εργαζόμενων.

Η καταστρατήγηση του οκταώρου προς τα πάνω είναι κάτι αδιαπραγμάτευτο. Εμείς ζητάμε επτάωρο και κάτω. Η ανθρώπινη ύπαρξη δεν μπορεί να συνεχίσει με αυτές τις συνθήκες. Στον Άγιο Σάββα αυτή τη στιγμή λειτουργούμε με το 60% του προσωπικού που χρειαζόμαστε και το 40% αυτών συμβασιούχους. Γιατροί, νοσηλευτές, όλοι εξαντλημένοι, εξαντλητικά ωράρια και δεν φτάνουμε για να καλύψουμε τις ανάγκες του νοσοκομείου. Η δική μου σύμβαση λήγει τον Οκτώβριο. Είμαι επικουρικός, έχω μπει στον πέμπτο χρόνο. Εξυπακούεται ότι οι συμβασιούχοι πρέπει να μείνουμε στη δουλειά, διαφορετικά θα χαθεί η εμπειρία μας. Κάθε ένας από μας έχει χρειαστεί μήνες προετοιμασίας προκειμένου να μπορέσει να δουλέψει σε χειρουργείο. Οι εργαζόμενοι του Αγίου Σάββα είμαστε πάντα στον δρόμο: και στις 16 θα απεργήσουμε και στη συνέχεια.

Νεκτάριος Παπαδογιάννης, τραυματιοφορέας νοσηλευτής, Άγιο Σάββα

Η σημερινή απεργία είναι μια αγωνιστική συνέχεια όλου αυτού του χρονικού διαστήματος μέσα στον κορονοϊό: οι εργαζόμενοι κάναμε αγώνα να προστατέψουμε την υγεία του λαού και να αντιστρατευτούμε με την προσπάθεια ιδιωτικοποίησης του ΕΣΥ.

Με το νομοσχέδιο Χατζηδάκη η κυβέρνηση θέλει να χτυπήσει την εργατική τάξη. Και εμάς, τους εργαζόμενους του ΕΚΑΒ, μας επηρεάζουν όλα αυτά, δεν μπορούσαμε να είμαστε μακριά από αυτή τη μάχη.

Υπερασπιζόμαστε το δημόσιο σύστημα υγείας και παλεύουμε για ενίσχυσή του με προσλήψεις, μονιμοποιήσεις συμβασιούχων, οικονομική ενίσχυση για να αγοραστούν νέα οχήματα που δεν υπάρχουν. Ειδικά στην Αθήνα, λειτουργούμε μόνο με τις δωρεές του Νιάρχου και του κάθε Νιάρχου. Ψηφιστεί δεν ψηφιστεί το νομοσχέδιο θέλουμε να μείνει στο χρονοντούλαπο της ιστορίας. Να μην νομιμοποιηθεί στη συνείδηση της εργατικής τάξης και του λαού και να μείνει ανενεργό. Συνεχίζουμε με έναν ακόμα σταθμό στις 16, θα είμαστε εκεί αγωνιστικά.

Διονύσης Σοφός, συμβασιούχος ΕΚΑΒ

Αυτή είναι η δύναμη για να νικήσουμε

Να κλείσουν τα κολαστήρια προσφύγων

Επίσκεψη στο στρατόπεδο της Μαλακάσας πραγματοποιήσαν στις 12/6 οι τοπικές επιτροπές ΚΕΕΡΦΑ Βορείων Προαστίων και βρέθηκαν αντιμέτωπες, όπως αναφέρουν, με μια δυσάρεστη έκπληξη.

Η ανακοίνωσή τους αναφέρει: «Ψηλά τείχη υψώνονται ολοταχώς γύρω από το στρατόπεδο.

Αντί η κυβέρνηση να ενδιαφερθεί για την υγεία, την εκπαίδευση και τη γρήγορη μεταφορά των προσφύγων στον ιστό της πόλης υψώνει τείχη. Καμία καταγραφή για τις δεξιότητες του πληθυσμού δεν έχει γίνει σε όλη την χώρα. Καμία προσπάθεια να ενταχθούν οι πρόσφυγες με ασφάλεια, αντίθετα ακινητοποιούνται και ιδιωματίζονται με αποτέλεσμα να εμφανίζουν συχνότερα προβλήματα υγείας.

Σκοπός του τείχους, σίγουρα δεν είναι η ασφάλειά τους. Είναι να βρεθούν υπό συνθήκες κράτησης που θα βοηθήσουν στο επόμενο βήμα της συμφωνίας της κυβέρνησης με την Τουρκία με σκοπό την επαναπροώθηση των προσφύγων. Σκοπός του τείχους είναι

ο χαρακτηρισμός των προσφύγων ως έγκλειστους, μη δικαιούχους Ασύλου και ως εκ τούτου να είναι πιο εύκολη η μετακίνηση τους στην Τουρκία, η οποία χαρακτηρίστηκε ως ασφαλής χώρα την στιγμή που ο πόλεμος στα σύνορά της μάλιστα και η συμμετοχή της στις διενέξεις είναι γνωστή. Η εσωτερική δε πολιτική και οικονομική της κατάσταση, καμία ασφάλεια δεν παρέχει. Λέμε όχι στα τείχη μίσους και αποκλεισμού. Αγωνιζόμαστε μέχρι και το τελευταίο τείχος να γκρεμιστεί».

Οι τοπικές επιτροπές ΚΕΕΡΦΑ Βορείων σύμφωνα με την ανακοίνωσή τους μιλώντας «με δεκάδες πρόσφυγες και προσφύγισες για τις επιθέσεις της κυβέρνησης Μητσοτάκη: το αντεργατικό νομοσχέδιο Χατζηδάκη, την ΚΥΑ που χαρακτηρίζει την Τουρκία ασφαλή τρίτη χώρα για την πλειονότητα των αιτούντων άσυλο στην Ελλάδα, τη διάλυση του ΕΣΥ» και κάλεσαν τους πρόσφυγες και τις προσφύγισες στο συλλαλητήριο της Τετάρτης 16/6, 11μμ, ενάντια στην ψήφιση του ν/σ Χατζηδάκη.

Το τείχος της Μαλακάσας. Φωτό: Θ. Τζινιέρης

Ομάδα προσφύγων από τη Μαλακάσα που οργανώνει μαθήματα μέσα στο καμπ ήρθαν σε επικοινωνία με την ΚΕΕΡΦΑ ζητώντας να γίνει γνωστή και να ενισχυθεί η προσπάθειά τους.

Είναι μια πρωτοβουλία που έρχεται έμπρακτα σε σύγκρουση με την ρατσιστική πολιτική της εγκατάλειψης, της απομόνωσης και του αποκλεισμού από την εκπαίδευση της κυβέρνησης – μιας πολιτικής που έχει πάρει, με πρόσημα την πανδημία, δραματικές διαστάσεις τους τελευταίους μήνες. Μέσα σε όχι απλά αντίξοες αλλά ανοιχτά εχθρικές συνθήκες, οι πρόσφυγες αυτό-οργανώνονται σε μια προσπάθεια να προσφέρουν στους εαυτούς τους και τις κοινότητές τους μια άμεση διέξοδο.

Απαιτούμε από την κυβέρνηση να σταματήσει τώρα την απάνθρωπη πολιτική της σε βάρος των προσφύγων. Οι πρόσφυγες είναι ευπρόσδεκτοι. Η θέση τους είναι δίπλα μας, στις πόλεις μας, στις δουλειές μας, στα σχολεία μας. Παλεύουμε μαζί με τους πρόσφυγες και τις προσφύγισες για να κλείσουν τα στρατόπεδα και να ανοίξουν τα σύνορα και οι πόλεις μας. Ταυτόχρονα στηρίζουμε ενεργά κάθε πρωτοβουλία που κινείται εναντίον της ρατσιστικής πολιτικής του Μητσοτάκη και του Μηταράκη - που σκοπό έχει να σπείρει την απόγνωση και την παραίτηση- όπως είναι αυτή η προσπάθεια των προσφύγων της Μαλακάσας.

Τα μαθήματα περιλαμβάνουν, ανάμεσα σε άλλα, αγγλικά, πρώτες βοήθειες, ζωγραφική. Για τον λόγο αυτό, ζητούν ενίσχυση, οικονομική ή σε πρώτες ύλες, προκειμένου να μπορέσουν να τα συνεχίσουν.

Επικοινωνία (αγγλικά): +30 697 595 4806

ΚΕΕΡΦΑ Μαρουσίου – Κηφισιάς – Ν. Ερυθραίας

Δίκη - πρόκληση για τα προσφυγόπουλα

10 χρόνια χωρίς αναστολή σε μια δίκη παρωδία. Αυτή ήταν η ποινή που ανακοίνωσε το Μικτό Ορκωτό δικαστήριο στη Χίο για τους τέσσερις από τους 6 πρόσφυγες που κατηγορούνταν για τον εμπρησμό του στρατοπέδου της Μόριας, τον Σεπτέμβριο του 2020, στη Λέσβο, χωρίς καν να τους αναγνωρίσει το ελαφρυντικό της μετεφηβικής ηλικίας.

Η δίκη πραγματοποιήθηκε χωρίς την παρουσία δημοσιογράφων καθώς ο πρόεδρος του δικαστηρίου απέρριψε το αίτημα τεσσάρων δημοσιογράφων από Ελλάδα και εξωτερικό που ζήτησαν να παραστούν. Αρνητική απάντηση έλαβαν και δυο διεθνείς παρατηρητές από την Ελβετία και την Ισπανία, καθώς και ένας δικηγόρος από την Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες. Ο αποκλεισμός έγινε με πρόφαση τα μέτρα λόγω κορονοϊού αλλά αυτό δεν εμπόδισε τον πρόεδρο να επιτρέψει την ισχυρή παρουσία της αστυνομίας, μέσα και έξω από το δικαστήριο.

Κι ενώ αναμένεται να καταθέσουν έφεση, οι δικηγόροι των κατηγορουμένων κάνουν λόγο για μια «απίστευτη δίκη και καταδίκη». Την Παρασκευή 11/6, η έδρα απέρριψε όλες τις ενστάσεις των δικηγόρων. Πρώτα αυτή για τη μη καταλληλότητα του δικαστηρίου λόγω ηλικίας των κατηγορουμένων, οι οποίοι όταν κήκε το στρατόπεδο ήταν ανήλικοι και άρα θα έπρεπε σύμφωνα με τους συνήγορους να δικαστούν

από δικαστήριο ανηλίκων. Στη συνέχεια απέρριψε αυτή σχετικά με τη γλώσσα του δικηγόρου που ήταν στα ελληνικά, τα οποία δεν καταλαβαίνουν οι κατηγορούμενοι. Τέλος απέρριψε και αυτή που αφορούσε στην απουσία του βασικού μάρτυρα κατηγορίας. Ο νεαρός Αφγανός, αφού είχε κατονομάσει σε κατάθεσή του τους πέντε από τους έξι κατηγορούμενους, πήρε άσυλο και έκτοτε η αστυνομία δηλώνει πως «δεν γνωρίζει που βρίσκεται». Μάλιστα οι δικηγόροι των κατηγορουμένων ζήτησαν να μην αναγνωστεί η κατάθεσή του.

Κολαστήριο

Οι απολογίες των κατηγορουμένων ολοκληρώθηκαν σε 30 λεπτά και καθόλη τη διάρκεια τους αλλά και κατά την εξέταση των μαρτύρων υπεράσπισης, η έδρα έκανε, σύμφωνα με τους ίδιους, διαρκώς επιθετικές παρατηρήσεις.

«Η ελληνική δικαιοσύνη κάνει τα αδύνατα δυνατά για να δικαιώσει τη ρατσιστική, αυταρχική βαθιά συντηρητική της φήμη. Οι καταδικασθέντες λειτούργησαν ως εξιλαστήρια θύματα και απαιτούμε να ανατραπεί η απόφαση. Ήδη πριν από τη δίκη, δεκάδες οργανώσεις είχαν με παρέμβασή τους ζητήσει να τηρηθούν οι εγγυήσεις για μια δίκαιη δίκη, και να μη μετατραπούν οι κατηγορούμενοι σε εξιλαστήρια θύματα της αντι-μεταναστευτικής πολιτικής της ΕΕ και της κυβέρνησης» ανέφερε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο Παρασκευάς Ψάνης, μέλος της ΚΕΕΡΦΑ Λέσβου. «Η Μόρια δεν ήταν ένα κέντρο φιλοξενίας ή υποδοχής. Ήταν ένα κολαστήριο από το οποίο όλοι όσοι βρίσκονταν κλεισμένοι ήθελαν να φύγουν. Ακόμα κι αν το έκανε κάποιος πρόσφυγας, ήταν μια πράξη απελπισίας».

«Υπεύθυνη για την φωτιά στη Μόρια είναι η ίδια η κυβέρνηση που τώρα τους αφήνει να κοιμούνται σε νεκροταφεία και σκουπιδοτενεκέδες και απειλεί με μαζικές απελάσεις. Πρέπει να έρθουν όλοι στον Πειραιά και την Αθήνα, να φιλοξενηθούν σε σπίτια και σε κλειστά ξενοδοχεία και να πάνε τα παιδιά τους στα σχολεία. Να ανοίξουν τα σύνορα, να πάρουν χαρτιά οι μετανάστες και άσυλο οι πρόσφυγες. Χρειάζεται να σταματήσουμε τη ρατσιστική εκστρατεία μίσους, που στρώνει ξανά το δρόμο στους φασίστες από τη Λέσβο μέχρι το Τυμπάκι» έλεγε εκ μέρους της ΚΕΕΡΦΑ, σε συγκέντρωση αλληλεγγύης που είχε γίνει στην Αθήνα μετά την πυρκαγιά, ο συντονιστής της, Πέτρος Κωνσταντίνου.

Στη Μόρια, 22.000 άνθρωποι μένανε μέσα και κυρίως έξω από το καμπ, σε μια μεγάλη παραγκούπολη. Δεν υπήρχε τρεχούμενο νερό, αποχετευτικό σύστημα, τουαλέτες. Αυτοί που θα έπρεπε να τιμωρηθούν και να καταδικαστούν είναι αυτοί που την έφτιαξαν και όχι αυτοί που την έκαψαν.

Η επαναστατική παράδοση στις ΗΠΑ

Στο εξαιρετικό άρθρο του για τα 100 χρόνια από τη Σφαγή στην Τούλσα στο προηγούμενο φύλλο της Εργατικής Αλληλεγγύης ο Στ. Μιχαηλίδης αναφέρει τις προσπάθειες των Μαύρων να υπερασπιστούν τις ζωές και τη γεγονιά τους. Χρειάζεται να σταθούμε σε αυτές τις προσπάθειες. Γιατί μας αποκαλύπτουν μια «χαμένη» σελίδα της ιστορίας της επαναστατικής Αριστεράς στις ΗΠΑ.

Στο κέντρο τους ήταν η ημιπαράνομη οργάνωση African Blood Brotherhood. Είχε ιδρυθεί το 1919 με κέντρο το Χάρλεμ της Ν. Υόρκης και έφτασε τις 3.500 μέλη. Η εφημερίδα της, η Crusader κυκλοφορούσε σε τριάντα χιλιάδες φύλλα, με μεγάλη απήχηση. Η απήχηση οφειλόταν στο μήνυμά της οργάνωσης: την οργάνωση της ένοπλης αυτοάμυνας των Μαύρων.

Η ABB είχε ιδρύσει το τοπικό της πυρήνα στην Τούλσα δυο μήνες πριν τα γεγονότα. Τα μέλη της επικοινωνούσαν με τον κύκλο της εφημερίδας Tulsa Star στο Γκρίνγουντ, το επίκεντρο της αντίστασης. Από κοινού είχαν οργανώσει εκδήλωση με ομιλήτη τον μαύρο σοσιαλιστή W.E.B Bois. Το καμπαναριό της εκκλησίας των Βαπτιστών που έγινε ο στόχος των οπλοπολυβόλων της Εθνοφρουράς, όπως αναφέρει το άρθρο, ήταν «φωλιά» ελεύθερων σκοπευτών, κατά πάσα πιθανότητα μελών της ABB (που είχαν μάθει τη «τέχνη» στα χαρακώματα του Α' Παγκοσμίου Πολέμου).

Πολιτική εξέλιξη

Το πιο ενδιαφέρον, όμως, είναι η πολιτική εξέλιξη της ABB. Το 1920 πλέον, η αναφορά της ήταν η Κομμουνιστική Διεθνής και στο πρόγραμμά της δίπλα στην αντίσταση στην Κου Κλουξ Κλαν και τις άλλες ρατσιστικές συμμορίες, έμπαινε ο στόχος της συμμαχίας «με τους ταξικά συνειδητούς λευκούς εργάτες».

Αμέσως μετά τη σφαγή, η Crusader καλούσε «να συνταχθούν με τις ριζοσπαστικές δυνάμεις παγκόσμια που παλεύουν για την ανατροπή του καπιταλισμού για την αυγή μιας νέας μέρας, το νέο Παράδεισο επί της γης». Το ίδιο καλοκαίρι ο Cyril B. Briggs, ο ιδρυτής της ABB έγινε και τυπικά μέλος του ΚΚ των ΗΠΑ και μαζί του εκατοντάδες μέλη και στελέχη της. Ενάμιση χρόνο μετά, δυο μαύροι κομμουνιστές από τις ΗΠΑ εισηγήθηκαν το «Ζήτημα των Μαύρων» στο 4ο συνέδριο της Κομμουνιστικής Διεθνούς. Ο ένας ήταν ο Ο. Χιούιζοντ, οργανωτικός γραμματέας της ABB.

Λεάνδρος Μπόλαρης

Δ.Δ.

10/6, Πανεργατική απεργία στην Αθήνα.
Φωτό: Δημήτρης Δασκαλάκης

Η συμμετοχή μεταναστών και προσφύγων με το μπλοκ της ΚΕΕΡΦΑ στην Πανεργατική απεργιακή συγκέντρωση στις 10/6 στην Κλαυθμώνος και στην διαδήλωση που ακολούθησε ήταν εντυπωσιακή.

“Εμείς οι Καμερουνέζοι είμαστε εδώ σήμερα εκπροσωπώντας και εμείς την Αφρική. Σήμερα είναι η μέρα που οι εργαζόμενοι όλοι μαζί διεκδικούν τα δικαιώματά τους στα οποία επιτίθεται η κυβέρνηση. Καταπατούν το δικαίωμά μας σε μια αξιοπρεπή δουλειά και ζωή. Γι’ αυτό και εμείς είμαστε μεν εδώ ως μετανάστες αλλά πάνω απ’ όλα ως εργαζόμενοι” είπε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Μοντέστε** από το Καμερούν. “Είμαστε σήμερα ένα με τους Έλληνες εργάτες και χαιρόμαστε ιδιαίτερα που η διαδήλωση είναι τόσο μαζική. Ζητάμε από την κυβέρνηση να μην καταθέσει αυτό το νομοσχέδιο και θα κατεβαίνουμε στο δρόμο μέχρι να το πετύχουμε. Ο πρωθυπουργός πρέπει να καταλάβει ότι είμαστε κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας, συνεισφέρουμε στην οικονομία αλλά είμαστε και κομμάτι του κόσμου που παλεύει ενάντια στις πολιτικές που στρέφονται ενάντια στους εργαζόμενους και ιδιαίτερα τους μετανάστες”.

Από την ώρα της προσυγκέντρωσης στην πλατεία Κλαυθμώνος μέχρι το Σύνταγμα και πάλι πίσω στο σημείο αφετηρίας, το μπλοκ στο οποίο διαδήλωναν μαζί μετανάστες από το Καμερούν, τη Γουινέα, την Τουρκία, το Πακιστάν, το Ιράκ, το Αφγανιστάν, τη Συρία και το Μπανγκλαντές ήταν από τα πιο δυναμικά της διαδήλωσης με συνθήματα, τραγούδια και κρουστά.

“Οι εργάτες από το Πακιστάν είμαστε εδώ για δύο λόγους σήμερα” δήλωσε ο **Τζαβέντ Ασλάμ**, πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδος ‘Η Ενότητα’. “Καταρχάς διαδηλώνουμε γιατί είμαστε αντίθετοι με το νέο νομοσχέδιο του Χατζηδάκη και ζητάμε να αποσυρθεί εδώ και τώρα διότι μας χτυπά ως εργαζόμενους. Διαδηλώνουμε όμως ενάντια και στην πολιτική των

Συγκλονιστική συμμετοχή στην πανεργατική απεργία

απελάσεων που προωθεί η κυβέρνηση, πολιτική η οποία γίνεται όλο και πιο σκληρή με τα νέα μέτρα που αποφασίζονται. Οι εργάτες που γίνονται πρόσφυγες δεν το κάνουν με ελαφριά καρδιά. Δεν αφήνουν έτσι εύκολα οικογένεια, σπίνια και γνωστούς. Κάνουν μια μεγάλη θυσία για τους δικούς τους ανθρώπους. Είμαστε εδώ για να διεκδικήσουμε σεβασμό για αυτούς τους ανθρώπους. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να σταματήσουμε τους αντεργατικούς και ρατσιστικούς νόμους της κυβέρνησης. Πρέπει να οργανωθούμε και να αντισταθούμε”.

Κοινοί αγώνες

Κάτω από τα διαρκή συνθήματα “Liberte – Freedom”, “Αλληλεγγύη στους Πρόσφυγες και τους Μετανάστες”, “Οι ζωές των μαύρων μετράνε” και “Θέλουμε χαρτιά για την προσφυγιά, κλείστε τα στρατόπεδα τα ρατσιστικά” βάδισε, μαζί με τους πρόσφυγες και τους μετανάστες, και ο **Δημήτρης Ζώτος**, δικηγόρος των οικογενειών των Μιμί Μουκάγιε, Ιμπραήμ Εργκιούν και Μακί Ντιαμπατέ που έχασαν άδικα τη ζωή τους μέσα στα στρατόπεδα συγκέντρωσης τους τελευταίους μήνες. “Είμαστε εδώ σήμερα, στη μεγαλύτερη, την πιο μαχητική γενική απεργία από το 2019, πού βγήκε η κυβέρνηση του Μητσοτάκη. Το εργατικό κίνημα πού έριξε τις κυβερνήσεις των Σαμαροβενιζέλων, δείχνει ότι έχει τη δύναμη να στείλει στα αζήτητα και τους Μητσοτακο-Χατζηδάκηδες”, μας είπε. “Είναι μαζί μας και οι πρόσφυγες και οι μετανάστες, με τις κοινότητές τους, αναπόσπαστο κομμάτι του εργατικού κινήματος, οργισμένοι με τα ρατσιστικά μέτρα του Μητσοτάκη, πού αποκλείουν δεκάδες χιλιάδες από το δικαίωμα ασύλου και τους απειλεί με άμεση απέλαση και μαζικούς εγκλεισμούς στα στρατό-

πεδα συγκέντρωσης και θανάτου.

Διεκδικούμε μαζί τους, σύνορα ανοιχτά, εδώ και τώρα κατάργηση των στρατοπέδων συγκέντρωσης, άσυλο στους πρόσφυγες, χαρτιά στους μετανάστες, τα προσφυγόπουλα στα σχολεία στις πόλεις και τις γειτονιές μας, δικαιοσύνη για τους νεκρούς των στρατοπέδων συγκέντρωσης”.

Η **Μισέλ** από το Καμερούν δήλωσε πως “εμείς οι γυναίκες μετανάστριες έχουμε την υποχρέωση να αντισταθούμε σε αυτά τα νέα μέτρα. Τα παρουσιάζουν σαν να είναι βελτίωση για τη ζωή των γυναικών που θα μπορούν να βλέπουν περισσότερο τα παιδιά τους. Αυτό όμως που χρειαζόμαστε για τα παιδιά μας είναι χρήματα για να μπορούμε να τα μεγαλώσουμε, να τους προσφέρουμε τα απαραίτητα και να τα σπουδάσουμε. Χωρίς τα χρήματα από τις υπερωρίες για εμάς που παίρνουμε πολύ χαμηλούς μισθούς θα είναι αδύνατο. Δεν πρέπει να περάσει αυτός ο νόμος. Θα είμαστε στο δρόμο και την άλλη Τετάρτη μαζί με τους εργαζόμενους στην Υγεία και όσους άλλους απεργήσουν”.

“Γέμισε η ψυχή μου ελπίδα ότι δεν θα τους αφήσουμε να μας κλέψουν ο,τι δικαιούμαστε. Είμαστε πολλοί/ες και είμαστε εξόχως αποφασισμένοι/ες” αναφέρει σε ανάρτησή της η **Χρύσα Δουζένη** από την **ΚΕΕΡΦΑ Νοτίων Προαστίων**. “Μεγάλη περιφάνεια και συγκίνηση το μπλοκ της ΚΕΕΡΦΑ. Πρόσφυγες/σες και μετανάστες/στριες που με κάποιους/ες έχουμε παλιότερα βρεθεί σε στρατόπεδα προσφύγων και σήμερα διαδηλώσαμε όλοι/ες μαζί κατά των μέτρων που προωθεί η κυβέρνηση. Γιατί μόνο με κοινούς αγώνες η εργατική τάξη θα αλλάξει τον κόσμο”.

Δημήτρης Δασκαλάκης

Ελληνοτουρκική συμπαιγνία σε βάρος προσφύγων

Η πρόσφατη ΚΥΑ με την οποία η κυβέρνηση αποφάσισε να χαρακτηρίσει την Τουρκία ασφαλή χώρα προορισμού για αιτούντες άσυλο από Συρία, Αφγανιστάν, Πακιστάν, Μπανγκλαντές και Σομαλία αποτελεί μια ακόμα απόδειξη ότι η κυβέρνηση όχι απλά δεν νοιάζεται για τις ζωές των προσφύγων -αυτό το έχει αποδείξει με τις συστηματικές βίαιες επαναπροωθήσεις που τους οδηγούν συχνά στον πνιγμό- αλλά κι ότι είναι έτοιμη να τους χρησιμοποιήσει κατά το δοκούν για να εξυπηρετήσει τους ευρύτερους γεωστρατηγικούς της σχεδιασμούς. Το μαρτυρά η ίδια η “συμβολική” συμμετοχή του υπουργείου Εξωτερικών στην ΚΥΑ, λίγες μέρες μετά τη συνάντηση Δένδια-Τσαβούσογλου και πριν τη συνάντηση Ερντογάν-Μητσοτάκη.

Στην πράξη η απόφαση αυτή σημαίνει πως οι αιτήσεις ασύλου από αυτές τις χώρες θα χαρακτηρίζονται αυτόματα απαράδεκτες και οι πρόσφυγες θα επαναπροωθούνται στην Τουρκία. Θα πρέπει, ο καθένας ξεχωριστά, να κάνει ένσταση ώστε να αναγνωριστούν οι ιδιαίτεροι λόγοι για τους οποίους η Τουρκία δεν αποτελεί ασφαλή προορισμό για τον ίδιο. Οι υπουργοί ξέρουν αναμφίβολα πως από τον Μάρτιο του 2020 η Τουρκία δεν δέχεται αιτούντες άσυλο από την Ελλάδα λόγω covid και ως εκ τούτου η απόφαση τους μπορεί να οδηγήσει μόνο σε περισσότερες παράνομες επαναπροωθήσεις στο Αιγαίο και περισσότερους εγκλεισμούς μεγάλης διάρκειας στα ΠΡΟΚΕΚΑ.

Πρόκληση

Η “**Εναλλακτική Παρέμβαση - Δικηγορική Ανατροπή**” αναφέρει μεταξύ άλλων σε ανακοίνωσή της ότι “η κυβέρνηση στρέφεται πολύ στοχευμένα κατά του μεγαλύτερου πληθυσμού των αιτούντων/αιτουσών άσυλο και αποφασίζει να καταργήσει το δικαίωμα στη διεθνή προστασία για το 80% του προσφυγικού πληθυσμού της χώρας. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελούν οι πολίτες του Αφγανιστάν”. Πραγματικά είναι προκλητικό να θεωρείται η Τουρκία ασφαλής χώρα για πρόσφυγες από το Αφγανιστάν τη στιγμή που οι δυνάμεις κατοχής του Αφγανιστάν αναβαθμίζουν την παρουσία τουρκικού στρατού εκεί μετά την σχεδιαζόμενη αποχώρηση των ΗΠΑ.

Από την Ελλάδα, ο Κούρδος πολιτικός πρόσφυγας, **Γιουσούφ Οζντεμίρ** μας είπε πως “πρόκειται για πολιτικά παιχνίδια μεταξύ Τουρκίας, Ελλάδας και ΕΕ. Βλέπουμε τον Ερντογάν να κάνει συναντήσεις με τον Μπάιντεν και την ελληνική κυβέρνηση και να συζητάνε για τις σχέσεις τους με την Τουρκία. Είναι αστείο να έχουμε πως η Τουρκία είναι ασφαλής χώρα προορισμού. Εμείς οι Κούρδοι ξέρουμε καλύτερα απ’ όλους πως αυτό δεν ισχύει. Την χαρακτηρίζουν ασφαλή προορισμό, μεταξύ άλλων και για τους πρόσφυγες από την Συρία, αρκετοί από τους οποίους μπορεί να είναι Κούρδοι. Η πραγματικότητα για τους Κούρδους στην Τουρκία είναι καθημερινή καταπίεση, φυλακίσεις, ακόμα και κρατικές δολοφονίες. Είναι μια απόφαση που βάζει σε κίνδυνο ανθρώπινες ζωές. Πώς μπορούν να λένε ότι είναι ασφαλής μια χώρα, προπαντός τη στιγμή που αυτή έχει ήδη στο έδαφός της περίπου τέσσερα εκατομμύρια πρόσφυγες, οι περισσότεροι εκ των οποίων ζούνε σε άθλιες συνθήκες; Οι άνθρωποι αυτοί θα καταλήξουν είτε σε φυλακές εκεί είτε στα στρατόπεδα-φυλακές εδώ”.

«ΕΚΤΟΣ ΤΩΝ ΤΕΙΧΩΝ» ΣΤΟ ΜΑΡΟΥΣΙ

«Θα μας βρίσκουν πάντα μπροστά τους»

Μετά τον Δημήτρη Πολυχρονιάδη και τον Τάσο Σπυρόπουλο την σκυτάλη της εκπροσώπησης της Αριστερής Ριζοσπαστικής Δημοτικής Κίνησης «Εκτός των Τειχών» στο δημοτικό συμβούλιο του Μαρουσιού ετοιμάζεται να αναλάβει η Αφροδίτη Φράγκου. Η Εργατική Αλληλεγγυή μίλησε με τον Δημήτρη Πολυχρονιάδη δάσκαλο και εκλεγμένο με το σχήμα επί τρεις συνεχείς εκλογικές αναμετρήσεις και την δημοσιογράφο στην εφημερίδα μας, Αφροδίτη Φράγκου.

Μιλήστε μας για την κατάσταση στη γειτονιά και τα μέτωπα που είναι ανοιχτά.

Δημήτρης: Με δεδομένο ότι ο Δ. Αμαρουσίου είναι ένας Δήμος στον οποίο το κατασκευαστικό κεφάλαιο έχει ασελήσει κατά συρροή τα προηγούμενα χρόνια, σε βάρος της ποιότητας ζωής των κατοίκων του και έχουν συντελεστεί κατασκευαστικά περιβαλλοντικά εγκλήματα στην περιοχή (Mall – Golden Hall, γυάλινα πολυώροφα κτήρια ΒΩΒΟΥ κ.λπ.) το σημαντικότερο είναι η διαφύλαξη των τελευταίων πνευμόνων πρασίνου χωρίς την κατασκευή φαραωνικού τύπου κτηρίων με υπερτοπικές χρήσεις, όπως το καζίνο που θέλουν να χτίσουν στο κτήμα Δηλαβέρη στην Αγία Φιλοθέη Αμαρουσίου, η προστασία του δάσους Συγγρού, του άλσους Παραδείσου (πρώην κτήμα Μιμικόπουλου) από την ιδιωτικοποίηση – εμπορευματοποίηση και καταστροφή.

Αφροδίτη: Η μετεγκατάσταση του Καζίνο είναι κεντρική μάχη και ήδη έχει συσταθεί η «Επιτροπή Αγώνα Συλλογικών Φορέων Αμαρουσίου – Χαλανδρίου – Λυκόβρυσης - Πεύκης ενάντια στη μετεγκατάσταση του καζίνο της Πάρνηθας» στην οποία συμμετέχουμε μαζί με άλλες κινήσεις και συλλογικότητες. Πέρσι τον Φλεβάρη το ΣτΕ είχε αποφανθεί αρνητικά κάτω από τις αντιδράσεις και ήταν μια νίκη αλλά η κυβέρνηση προσπαθεί να το ξαναφέρει. Η πλειοψηφία των κατοίκων δεν το θέλουν και το στοίχημα είναι να κερδίσουμε τη μαζική συμμετοχή αυτής της πλειοψηφίας σε κινηματικές δράσεις. Όπως μας μεταφέρουν οι εργαζόμενοι στο ΚΑΤ, ακόμη και αυτό απειλείται να ενταχθεί στον όλο κυβερνητικό σχεδιασμό γύρω από το Καζίνο. Επίσης, στο Άλσος Συγγρού υπάρχει η πρόθεση να αλλάξει το καθεστώς του ώστε να διευκολύνει το άνοιγμα εμπορικών δραστηριοτήτων. Δεν θα επιτρέψουμε να αλλάξει ο χαρακτήρας ενός άλσους ανοιχτού στον κόσμο, του οποίου η αξία αναδείχτηκε μέσα στην πανδημία καθώς οι κάτοικοι το χρησιμοποιήσαν μαζί για την αναψυχή τους.

Δημήτρης: Το Μαρούσι έχει επίσης ανάγκη από νέα σύγχρονα σχολικά κτήρια που θα ενισχύσουν τη δημόσια και δωρεάν Παιδεία. Αλλά και από τη δημιουργία δομών αλληλεγγύης για τους άνεργους δημότες της πόλης και τους πρόσφυγες και μετανάστες με στόχο την τόνωση της κοινωνικής συνοχής και την αποτροπή της ανάπτυξης ξενοφοβικών και ρατσιστικών αντιλήψεων στους πολίτες.

Αφροδίτη: Ζούμε σε ένα δήμο στον οποίο η εργατική τάξη μεγαλώνει ραγδαία καθώς μέσα στα όρια του υπάρχουν πλέον μεγάλοι χώροι εργασίας, εταιρίες τηλεπικοινωνιών και πληροφορικής, διοικητικά τμήματα μεγάλων εταιριών, μεγάλα ιδιωτικά νοσοκομεία και ένα κομμάτι αυτών των εργαζόμενων έρχεται να μείνει στο δήμο μας. Και είναι σημαντικό να στηρίξουμε τους αγώνες τους. Στην διάρκεια της καραντίνας βρεθήκαμε στις κινητοποιήσεις στις πύλες του ΚΑΤ και του Αμαλία Φλέμινγκ στο πλευρό των εργαζομένων της δημόσιας Υγείας.

Στηρίζουμε τις κινητοποιήσεις που γίνονται κάθε χρόνο ενάντια στο αίσχος της «λευκής νύχτας», της καταστρατήγησης του ωραρίου των εργαζομένων στα εμπορικά καταστήματα, προάγγελου του νόμου Χατζηδάκη την οποία και καθιέρωσε ο πρώην δήμαρχος και νυν περιφερειάρχης Πατούλης. Είναι πολύ σημαντικό να ενισχύσουμε τις κινητοποιήσεις των εργαζομένων στον δήμο, για παράδειγμα των συμβασιούχων που διεκδικούν τη μονιμοποίησή τους γιατί καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες. Στηρίξαμε στο δημοτικό συμβούλιο έμπρακτα και με την παρουσία μας το αίτημά τους, γιατί πρόκειται για ένα κείμενο που αφορά αφενός στο δικαίωμα των ίδιων στη δουλειά αφεντέρου στην πρόσβαση όλων σε αξιοπρεπείς υπηρεσίες χωρίς εργολαβίες και αφαίμαξη των κατοίκων.

Τι παρεμβάσεις και τι πρωτοβουλίες έχει πάρει το Σχίσμα εντός και εκτός του δημοτικού συμβουλίου;

Δημήτρης: Για όλα τα παραπάνω ζητήματα αλλά και για τα ζητήματα

14/5/19, Προεκλογική εκδήλωση του «Εκτός των Τειχών»

της καθημερινότητας των πολιτών του Δήμου, η Αριστερή Ριζοσπαστική Δημοτική Κίνηση ΕΚΤΟΣ ΤΩΝ ΤΕΙΧΩΝ, επί μια δεκαετία τώρα που εκπροσωπείται στο Δημοτικό Συμβούλιο της πόλης του Αμαρουσίου, έχει δώσει πλήθος μάχες. Τόσο με τις παρεμβάσεις των εκπροσώπων μας στο Δημοτικό Συμβούλιο αλλά κυρίως με τις κινηματικές και μαχητικές πρωτοβουλίες και κινητοποιήσεις μας σε όλα τα επίπεδα με κάθε πρόσφορο τρόπο έχοντας ως στόχο την υπεράσπιση των δικαιωμάτων των πολιτών απέναντι στο Δήμο επιχείρηση – μακρύ χέρι του κράτους, όπως έχουν καταντήσει τους Ο.Τ.Α. οι πολιτικές των αστικών κομμάτων την τελευταία δεκαετία από την ψήφιση του νόμου του Καλλικράτη (2010) και μετά.

Αφροδίτη: Μάχες δόθηκαν επίσης ενάντια στην αστυνομοκρατία, για την υπεράσπιση των ελεύθερων χώρων και της ελεύθερης διακίνησης των ιδεών. Πριν ακόμη την καραντίνα, η αστυνομία επιχείρησε δύο φορές, ανεπιτυχώς, να εμποδίσει εξορμήσεις της Εργατικής Αλληλεγγύης ενώ οργανώθηκε ολόκληρη κατασταλτική επιχείρηση για το κλείσιμο της κατάληψης Κούβελου. Το Εκτός των Τειχών μπήκε μπροστά, όχι μόνο ανοίγοντας αυτά τα ζητήματα στο δημοτικό συμβούλιο αλλά και με μαζικές εξορμήσεις στη γειτονιά.

Για πάρα πολλά χρόνια δώσαμε τη μάχη με πολύ κόσμο στη γειτονιά για να κλείσουν τα γραφεία της Χ.Α. το οποίο και πετύχαμε δύο φορές -η τελευταία το 2018 μεσούσης της δικής- στηρίξαμε τον τοπικό Αντιφασιστικό Συντονισμό Μαρουσιού και Βορείων Προαστίων και βρεθήκαμε ακόμη αντιμετώπι με μια βίαια επίθεση των φασιστών. Στην τελική ευθεία του αγώνα για την καταδίκη της Χ.Α στις 7 Οκτώβρη μαζί με δύο ακόμη παρατάξεις της Αριστεράς, οργανώσαμε μια μαζική εκδήλωση

ορόσημο στην περιοχή. Μέσα στην καραντίνα ανοίξαμε το ζήτημα των προσφύγων στη γειτονιά με εξορμήσεις αλλά και μέσα στο δημοτικό συμβούλιο ζητώντας να καλυφθούν τα προβλήματα στέγασής τους και όλων των αστέγων από το Δήμο και τα δεκάδες ακίνητα που έχει στην διάθεσή του. Πήγαμε επανειλημμένα μαζί με την ΚΕΕΡΦΑ και άλλες συλλογικότητες στο στρατόπεδο προσφύγων στη Μαλακάσα. Μιλήσαμε με τον κόσμο εκεί, διαπιστώσαμε τις άθλιες συνθήκες και ζητάμε την εκκένωση των στρατοπέδων και τη μεταφορά των προσφύγων στις πόλεις, σε αξιοπρεπείς χώρους στέγασής.

Πώς συνδέεται η μάχη που δίνεται στο δήμο Μαρουσίου και γενικότερα στην τοπική αυτοδιοίκηση με τη μάχη ενάντια στις επιθέσεις της κυβέρνησης;

Δημήτρης: Οι μάχες που δώσαμε και δίνουμε καθημερινά ενάντια στον Δήμο επιχείρηση, ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις των Δημοτικών υπηρεσιών, στις αυξήσεις των δημοτικών τελών για τα νοικοκυριά (χαράτσωμα), στις συνεχείς περικοπές των κρατικών δαπανών για τους Ο.Τ.Α., αλλά και οι μάχες για την αύξηση των προσλήψεων μόνιμων εργαζομένων για τους Ο.Τ.Α., την παιδεία και την Υγεία καθώς και η αδιάλειπτη μάχη για την υπεράσπιση και διεύρυνση των δημοκρατικών δικαιωμάτων των πολιτών καταδικάζοντας και καταπολεμώντας τα νομοθετικά εκτρώματα τύπου Βορίδη – όλες αυτές οι μάχες απηχούν τις αντιλήψεις μας για το είδος των Ο. Τ. Α. που θέλουμε να φτιάξουμε και να υπηρετήσουμε.

Μιλάμε για ένα Δήμο με καθαρά Δημοσιο χαρακτήρα και δωρεάν παροχές στους πολίτες του μακριά κι έξω από τη λογική της επιχειρηματι-

κότητας και των ιδιωτικοποιήσεων στην υπηρεσία των κατοίκων – δημοτών του, κύτταρο άμεσης δημοκρατίας και με καθαρά αντικαπιταλιστικά χαρακτηριστικά.

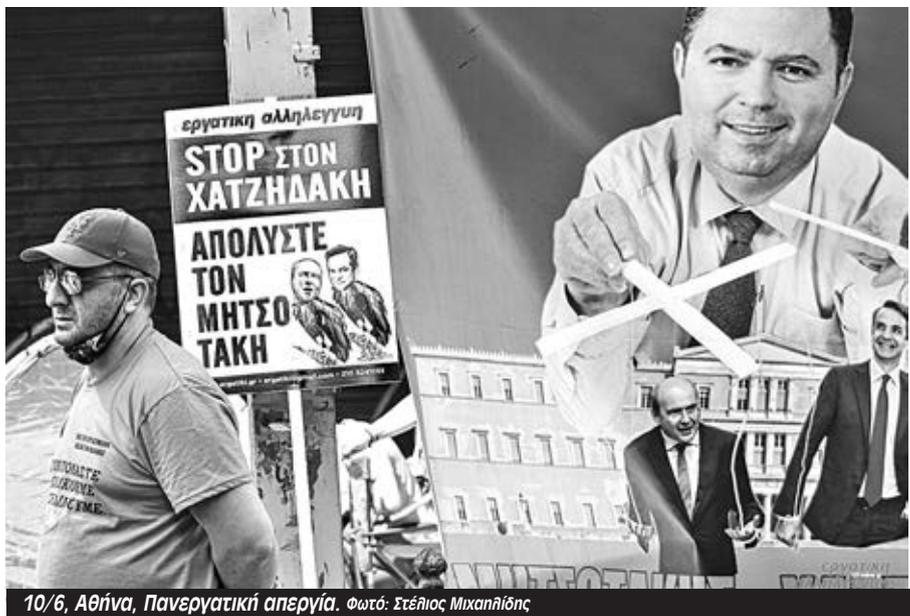
Αφροδίτη: Όλες αυτές οι επιθέσεις υπαγορεύονται από την κεντρική πολιτική της κυβέρνησης, από την καταστολή και την καταστρατήγηση των εργασιακών δικαιωμάτων μέχρι τον ρατσισμό των στρατοπέδων συγκέντρωσης. Δεν έχουμε απέναντί μας μόνο τη δημοτική αρχή Αμπατζόγλου. Ο δήμαρχος πήρε το δαχτυλίδι από τον ίδιο τον Πατούλη που σαν πρώην δήμαρχος Μαρουσίου, πρώην πρόεδρος της ΚΕΔΕ και τώρα σαν περιφερειάρχης, πρωτοστατεί στην επίθεση που κλιμακώνει η κυβέρνηση και το κεφάλαιο στους δήμους και στις περιφέρειες.

Έχουμε μια κυβέρνηση με ανοιχτά δηλωμένο στόχο να τους μετατρέψει σε επιχειρήσεις, και όπου δεν το μπορεί, να επιβάλει τη λειτουργία τους με βάση τα κριτήρια της αγοράς. Μια κυβέρνηση που θέλει να θυσιάσει κάθε ελεύθερο χώρο πρασίνου στο όνομα της ανάπτυξης των κερδών των επενδυτών. Που θέλει τις υπηρεσίες των δήμων ιδιωτικοποιημένες και επί πληρωμή. Και γι' αυτό θέλει και δήμους με όσο λιγότερη δημοκρατία γίνεται. Αυτό έδειξε και το πρόσφατο αντιδημοκρατικό νομοσχέδιο Βορίδη, που μόλις ψηφίστηκε στην Βουλή, και στόχο έχει να «λύσει τα χέρια» των δημάρχων-μάνατζερ ώστε να κάνουν τις μπιζνες τους ενώ με τα νέα πλαφόν που καθιερώνει (3% για εκλογή συμβούλου) επιδιώκει να κλείσει το στόμα όχι μόνο σε σχήματα σαν το Εκτός των Τειχών αλλά στον καθένα που θέλει να αντιδράσει. Αλλά δεν θα τους περάσει. Σε όλα αυτά τα σχέδια θα μας βρίσκουν πάντα μπροστά τους.

ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ ΚΑΒΑΛΑΣ

Δεν περνάει ο Χατζηδάκης

«Χαμό» έκαναν στην πανεργατική απεργία στις 10/6 οι εργαζόμενοι από τα Λιπάσματα Καβάλας, φορώντας γαλάζια μπλουζάκια, με καπνογόνα και συνθήματα ενάντια στην κυβέρνηση. Είχαν καταφτάσει μια μέρα πριν στην Αθήνα, πραγματοποιώντας συγκέντρωση και στήνοντας σκηνές έξω από το Υπουργείο Εργασίας, ενάντια στις μαζικές απολύσεις που επιδιώκονται εδώ και καιρό στην επιχείρηση.

10/6, Αθήνα, Πανεργατική απεργία. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Το νομοσχέδιο του Χατζηδάκη λύνει τα χέρια του αφεντικού της εταιρίας, **Λαυρέντη Λαυρεντιάδη**, που θα μπορεί ανενόχλητος να απολύσει τους 133 εργαζόμενους που έχουν απομείνει με σύμβαση αορίστου χρόνου. Οι εργαζόμενοι επίσης καταγγέλλουν ότι υπάρχουν παρένθετες εταιρίες που καλύπτουν την εργοδοσία.

Ο **Νίκος Βογιατζίδης**, πρόεδρος των εργαζόμενων στα Λιπάσματα Καβάλας δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγυή: «Τα Λιπάσματα Καβάλας ήταν στα χέρια κρατικών τραπεζών ως Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου πριν περάσει στον Λαυρεντιάδη. 6 χρόνια τώρα παλεύουμε ενάντια στη συνεχή παραβατική συμπεριφορά του απέναντί μας. Αυτός θα σύρει πρώτος τον χορό των ομαδικών απολύσεων αν περάσει το νομοσχέδιο του Χατζηδάκη και η διάταξη

για την απελευθέρωση των απολύσεων. Έχει την πλήρη κάλυψη της κυβέρνησης και του ίδιου του Υπουργού Εργασίας.

Συμμετέχουμε στην Πανεργατική Απεργία και θα είναι μεγάλη ευκαιρία να ενώσουμε τις φωνές μας με την υπόλοιπη εργατική τάξη απέναντι σε αυτό το αντεργατικό νομοσχέδιο».

Ο Χατζηδάκης κάτω από την πίεση της πανεργατικής απεργίας και της έντονης παρουσίας τους, έσπευσε να τους δεχτεί το απόγευμα της ίδιας μέρας. Δεσμεύτηκε «να εξαντλήσει κάθε δυνατότητα θεσμικής παρέμβασης στην εργοδοσία για την αποτροπή του σχεδίου ομαδικών απολύσεων», σύμφωνα με την Ομοσπονδία Χημικής Βιομηχανίας. Διαφορετικά οι εργαζόμενοι υποσχονται ότι θα επιστρέψουν ακόμα πιο μαχητικά.

ΑΡΤΑ

Να γίνει η δίκη

Αίτηση επίσημης κατέθεσαν στην Εισαγγελλία Πρωτοδικών Άρτας οι δικηγόροι της οικογένειας του Χρήστου Ζορμπά, Θανάσης Καμπαγιάννης και Όλυ Τσουμάνη στις 7 Ιούνη, ένα χρόνο αφότου ο 29χρονος ηλεκτρολόγος έχασε τη ζωή του από ηλεκτροπληξία σε εργατικό δυστύχημα στη γαλακτοβιομηχανία «Ηπειρος» όπου δούλευε. Μπροστά από τα Δικαστήρια συγκεντρώθηκαν συγγενείς, φίλοι και συμπαραστάτες ενώ το παρών έδωσε και ο Γιώργος Αλιφτήρας, πρόεδρος του Εργατικού Κέντρου Άρτας.

Η οικογένεια του Χρήστου είχε μετά τον θάνατό του καταθέσει μήνυση κατά των υπευθύνων του εργοστασίου, καταγγέλλοντας παραβίαση της νομοθεσίας για την υγεία και την ασφάλεια στους χώρους εργασίας και εγκληματική αμέλεια. Η ποινική διαδικασία όμως βρίσκεται ακόμα στο στάδιο της προκαταρκτικής εξέτασης η οποία έχει υπερβεί το νόμιμο όριο του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας παρατείνοντας άδικα την ψυχική ταλαιπωρία για την οικογένειά του. Η εισαγγελέας δήλωσε στους δικηγόρους ότι θα ζητήσει να ενημερωθεί για την εξέλιξη της δικογραφίας ενώ την επιτάχυνση της όλης διαδικασίας ζήτησε και το Εργατικό Κέντρο Άρτας.

ΣΤΡΕΦΗ

Να σώσουμε τον Λόφο

Συγκέντρωση έξω από το δημαρχείο Αθήνας στις 14/6 πραγματοποιήθηκε μετά από κάλεσμα της Ανοιχτής Συνέλευσης για την υπεράσπιση του Λόφου Στρέφη ενώ μέσα στο δημοτικό συμβούλιο, με την πλειοψηφία παράταξης Μπακογιάννη-χρυσαιγιτών, ψηφίστηκε η διαχειριστική μελέτη για την «ανάπλαση» του λόφου Στρέφη που έχει εκχωρηθεί στην ιδιωτική κτηματομεσιτική εταιρεία Prodea Investments. Όπως αναφέρει ανάμεσα σε άλλα στην ανακοίνωσή της η Ανοιχτή συνέλευση: «Τόσο ο Δήμος, όσο και η Prodea επιδιώκουν αποκλειστικά την κερδοφορία των ιδιωτών (ιδιοκτητών, Airbnb-δων και καταστηματαρχών) κόντρα στο δημόσιο συμφέρον ελεύθερης χρήσης ενός πράσινου χώρου όπως είναι αυτός του Λόφου».

«Οι δύο μελέτες για τους λόφους Στρέφη και Λυκαβηττού έρχονται να νομιμοποιήσουν τα σχέδια των ιδιωτών που αναλαμβάνουν την «ανάπλαση» με μοναδικό κριτήριο το κέρδος και την εμπορευματοποίηση της περιοχής και δεν θα επιτρέψουμε να περάσουν», δήλωσε ο **Σωκράτης Ταγκόπουλος** σύμβουλος 1ης δημοτικής κοινότητας ενώ το παρών έδωσε και ο **Νίκος Αλεξανδράτος**, σύμβουλος από την 6η κοινότητα, αμφότεροι από την Ανταρσία στις Γειτονιές της Αθήνας που συμμετείχε με πανό.

Επίθεση στην Αριστερά με όχημα το ...τένις

Η συμμετοχή του Τσιτσιπά στον τελικό και της Σάκκαρη στον ημιτελικό του Ρολάν Γκαρός στο Παρίσι, έδωσε την ευκαιρία στη κυβέρνηση και στα ΜΜΕ να ξεσαλώσουν για τα "δύο ελληνόπουλα που μας κάνανε περήφανους".

Ο Γιάννης Λαμπήρης στα ΝΕΑ (13/6) αποτυπώνει με τον καλύτερο τρόπο αυτό το αφήγημα: "Δύο περήφανα Ελληνόπουλα που έκλεψαν καρδιές... κερδίζοντας απλόχερα το χειροκρότημα... Ο Στέφανος Τσιτσιπάς ως νέος Χάμφρεϊ Μπόγκαρτ (στον ρόλο του Ρικ) θα μπορεί να αγκαλιάσει τη Μαρία Σάκκαρη ως νέα Ίνγκριντ Μπέργκμαν (στον ρόλο της Ίσλα) και να της πει την κλασική ατάκα της (βραβευμένης με Οσκαρ) ταινίας «Καζαμπλάνκα» που ξεστομίζει ο Μπόγκαρτ λέγοντας: «Θα έχουμε πάντα το Παρίσι»...".

Τι να πρωτοσχολιάσει κανείς; Ότι τρίζουν τα κόκκαλα των Μπόγκαρτ και Μπέργκμαν με αυτή την σύγκριση; Το "μεγαλείο" του Τσιτσιπά; Η αγωνιστική του συμπεριφορά είναι γεμάτη σεξιστικά και ρατσιστικά μπιενελίκια στους διαιτητές, τα "εξωαγωνιστικά" δε τουιτ του ξερνάνε σεξισμό («Αραγε, όσες παρκάρουν χάλια να έχουν άπλυτα πιάτα;») και ελιτισμό («Κάποιος πρέπει να χτίσει ένα κατάστημα Harrods στην Ελλάδα. Ήρθε η ώρα» και «ποια είναι η λύση σου για την κλιματική αλλαγή; Αλλάξτε το αυτοκίνητό σας με ένα Tesla»).

Πιο πριν, πάλι στα ΝΕΑ, ο Βασίλης Κανέλλης, υπό τον ευφάνταστο τίτλο: "Χολή και απωθημένα: Τσιτσιπάς - Σάκκαρη εναντίον εθνικής μιζέριας, κομπλεξισμού και ιδεολογικής μετριότητας", κουνάει το δάκτυλο σε όσες και όσους δεν νοιώθουμε περηφάνεια και χαρά για τις επιτυχίες των Τσιτσιπά - Σάκκαρη: "Το τένις δαιμονοποιείται από εκείνους που μισούν την αριστεία... δαιμονοποιείται κατά κύριο λόγο από μίζερους ανθρώπους, συμπλεγματικές προσωπικότητες, ψευτοκουλτουριάρηδες της τελευταίας υποστάθμης...".

Ο Κανέλλης φαντασιώνεται τους "εχθρούς του τένις, του Τσιτσιπά και της Σάκκαρη" για να κάνει μία συνολική ιδεολογική επίθεση στην εργατική τάξη, στη νεολαία και στην Αριστερά. Δεν προσπαθεί καν να κρύψει το μίσος του και για τους εργάτες και τη νεολαία. Αν παλεύεις, π.χ., για να μην περάσει ο νόμος Χατζηδάκη ή ο νόμος Κεραμέως είσαι "μίζερος, με συμπλεγματική προσωπικότητα και ψευτοκουλτουριάρης της τελευταίας υποστάθμης που δεν έχεις πρότυπα".

Κανένας δεν έχει πρόβλημα ούτε με το τένις, ούτε με τις "εθνικές επιτυχίες" των Τσιτσιπά - Σάκκαρη. Έχει πρόβλημα με την διαχείριση αυτών των επιτυχιών και με την απύθμενη υποκρισία των ΜΜΕ και της ΝΔ που τους δίνει γραμμή.

«Απλήρωτοι»

Τον Απρίλιο, ο Λευτέρης Πετρούνιας κατέκτησε (ένα ακόμα) χρυσό μετάλλιο στο Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα Ενόργανης Γυμναστικής. Αναλογικά, η "επιτυχία" του ήταν πολύ μεγαλύτερη από αυτή των Τσιτσιπά - Σάκκαρη αλλά ο Πετρούνιας έκανε το λάθος να είναι "μίζερος" και να δηλώσει στις κάμερες, μπροστά στον υφυπουργό Αυγενάκη, ότι «αυτοί οι αθλητές που βλέπετε είναι επτά μήνες απλήρωτοι, το ίδιο ισχύει και σε μένα». Αν ζητάς τα δεδουλευμένα σου, σύμφωνα με τον Κανέλλη, δεν "δημιουργείς πρότυπα".

Το τένις (όπως και οποιοδήποτε άθλημα) δεν είναι από τη φύση του "ταξικό άθλημα". Έτσι το κάνουν.

Κάθε άθλημα αναπτύσσεται ανάλογα με τις κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες, ανάλογα τα χαρακτηριστικά που δίνει η κάθε Ομοσπονδία που το καλλιεργεί και πώς δίνει την δυνατότητα στα παιδιά να ασχοληθούν ή το περιορίζει και γίνεται προνόμιο. Σε αντιδιαστολή με το μπάσκετ στην Αμερική που βρίσκεται διέξοδο η μαύρη νεολαία, στην Ελλάδα το τένις αποτελεί προνόμιο των λίγων. Στις συνθήκες των ελληνικών σχολείων με τους περιορισμένους χώρους στα προαύλια μπορεί ένας μαθητής στην ώρα της φυσικής αγωγής να παίξει τένις; Όχι. Αναγκαστικά θα πρέπει να πάει ή σε ιδιωτικό σχολείο ή σε έναν ιδιωτικό όμιλο τένις. Έτσι είναι διαμορφωμένο το σύστημα στο άθλημα. Πόσες οικογένειες, όμως, μπορούν να το αντέξουν οικονομικά;

Στην Ελλάδα, το κοινό που παρακολουθεί τένις είναι ελάχιστο. Ο λόγος δεν είναι κάποια ταξική αποστροφή στο άθλημα αλλά γιατί οι αγώνες είναι ελάχιστοι, τα εισιτήρια πανάκριβα, τα γήπεδα ακόμα λιγότερα και κυρίως γιατί η Ομοσπονδία το είχε από την αρχή ως "κλειστό άθλημα" για τα μέλη των συλλόγων στη Φιλοθέη, στην Εκάλη, στη Γλυφάδα. Δείτε τους χορηγούς στο τένις. Όταν ο βασικός χορηγός είναι η Rolex μπορούμε να καταλάβουμε ποιο είναι και τι οικονομικές δυνατότητες έχει το κοινό στο οποίο (θέλει) να απευθύνεται το τένις.

Ο Τσιτσιπάς και η Σάκκαρη είναι δύο επαγγελματίες αθλητές και τίποτα παραπάνω. Τα εμπόδια "για να βρούμε τι μας ταιριάζει" και πως θα "φτάσουμε στη κορυφή" δεν βρίσκονται "στο βόλεμα με τη μιζέρια της μετριότητας" αλλά στο ίδιο το σύστημα που, επειδή μας καταδικάζει στην εκμετάλλευση και στη καταπίεση, δεν μας δίνει αυτή τη δυνατότητα.

Γιώργος Ράγκος

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Μαρξισμός, οδηγός για την αριστερά του 21ου αιώνα

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 17/6
πλ. Φελέκη, Ελευθερούπολη 7μμ
Ομιλήτης: Άγγελος Μιχαηλίδης

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ - ΜΑΡΟΥΣΙ

ΠΕΜΠΤΗ 17/6 καφέ Σταθμός 8μμ
Ομιλήτης: Γιώργος Ράγκος

ΒΡΗΛΗΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 17/6, Goody's 7.30μμ
Ομιλήτης: Θοδωρής Λυκογιαννάκης

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ - ΧΑΛΑΝΔΡΙ

ΠΕΜΠΤΗ 17/6
ΚΕΠ Αγ. Παρασκευής 7.30μμ
Ομιλήτρια: Άννα Αδαμίδου

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΠΕΜΠΤΗ 17/6 Θεατράκι απέναντι ΟΤΕ
(μετρό Αγ.Αντώνιος) 7.30μμ
Ομιλήτης: Παντελής Γαβριηλίδης

ΑΙΓΑΛΕΟ

ΠΕΜΠΤΗ 17/6, καφέ Μέρρες Ραδιόφωνου,
Μ. Μπότσαρη 35-37, 7.30μμ
Ομιλήτης: Σπύρος Γεωργακόπουλος

ΞΑΝΘΗ

ΠΕΜΠΤΗ 17/6 καφέ Φιλοίστρο 8μμ
Ομιλήτης: Τζεμαλί Μηλιαζήμ

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΠΕΜΠΤΗ 17/6 πάρκο Βουτιέ 7μμ
Ομιλήτης: Γιάννης Σουμπάσης

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΠΕΜΠΤΗ 17/6
καφέ Ηλιόπετρα, Θησέως 99, 7μμ
Ομιλήτρια: Αργυρή Ερωτοκρίτου

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ - ΚΟΥΚΑΚΙ

ΠΕΜΠΤΗ 17/6
καφέ Θύμιος, πλατεία Δουργουτίου 8μμ
Ομιλήτης: Θωμάς Κατσαρός

ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

ΠΕΜΠΤΗ 17/6 πλ. Ρήγα Φεραίου 7.30μμ
Ομιλήτης: Πάνος Λουκιάσας

ΠΑΤΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 17/6
Τριών Ναυάρχων και Ιωάννη Βλάχου 6μμ
Ομιλήτης: Χρήστος Τούρκας

ΧΑΝΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 17/6
πάρκο Ειρήνης και Φιλίας 7μμ
Ομιλήτρια: Μαρία Καλιτσουνάκη

ΤΟΥΜΠΑ

ΠΕΜΠΤΗ 17/6 καφέ Άνεμος 8μμ
Ομιλήτης: Νίκος Κοκκίνης

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΠΕΜΠΤΗ 17/6 πλ. Σουρμενών 8μμ
Ομιλήτης: Μάνος Νικολάου

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΠΕΜΠΤΗ 17/6
θεατράκι πλ. Καρύλλου, Polis park 7.30μμ
Ομιλήτρια: Χουάνα Σταυριανού

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 17/6
καφέ Σαρδανάπαλος, πλ. Άνοιξη 7μμ
Ομιλήτης: Λεάνδρος Μπόλαρης

ΒΥΡΩΝΑΣ - ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΠΕΜΠΤΗ 17/6 άλσος Παγκρατίου 7.30μμ
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΠΕΡΑΙΑΣ

ΠΕΜΠΤΗ 17/6 δημαρχείο 7μμ
Ομιλήτρια: Τιάνα Ανδρέου

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 18/6 δημαρχείο 7μμ
Ομιλήτης: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

ΙΛΙΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/6 Ούλαφ Πάλμε 1, Άλσος 8μμ
Ομιλήτρια: Ζαννέτα Λυσικάτου

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/6
κεντρική πλατεία Ιλίου 7.30μμ
Ομιλήτρια: Μαρία Παππά

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/6 πλατεία Πανόρμου 7μμ
Ομιλήτης: Βασίλης Μάραντος

ΓΚΥΖΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/6 καφέ Ενωδία 7.30μμ
Ομιλήτρια: Εύα Ηλιάδη

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/6 καφέ Off the chain 7μμ
Ομιλήτρια: Μαριλένα Κουντούρη

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 24/6 Forza cafe 7.30μμ
Ομιλήτρια: Ευγενία Βρούσο

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΠΕΜΠΤΗ 24/6 ιντερνέτ καφέ 7.30μμ
Ομιλήτης: Γιώργος Πίττας

ΚΥΨΕΛΗ

ΠΕΜΠΤΗ 24/6 Θεατράκι Φωκίωνος 7.30μμ
Ομιλήτριες: Σταυρούλα Πανίδου, εκπ/κος,
Μαργαρίτα Συγγενιώτου, λυρική τραγουδι-
στρια, οργανωτική γραμμ. ΠΟΘΑ

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΠΕΜΠΤΗ 17/6 πλατεία Ηρώ 7.30μμ
Η επιστροφή του συνδικαλισμού
Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου

ΙΛΙΟΝ

ΠΕΜΠΤΗ 17/6
κεντρική πλατεία Ιλίου 7.30μμ
Στοπ στις δολοφονίες των προσφύγων και των μεταναστών
Ομιλήτης: Βασίλης Καταραχιάς

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΠΕΜΠΤΗ 17/6 πλατεία Πανόρμου 7μμ
Η επιστροφή του συνδικαλισμού
Ομιλήτης: Αντώνης Φώσκολος

ΓΚΥΖΗ

ΠΕΜΠΤΗ 17/6 καφέ Ενωδία 7.30μμ
Η επιστροφή του συνδικαλισμού
Ομιλήτρια: Εύα Ηλιάδη

ΚΥΨΕΛΗ

ΠΕΜΠΤΗ 17/6 Θεατράκι Φωκίωνος 7.30μμ
Οι εξελίξεις στην Τουρκία
Ομιλήτης: Νίκος Αλεξανδράτος

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 17/6 καφέ Off the chain 7.30μμ
Οι εξελίξεις στην Τουρκία
Ομιλήτρια: Μαριλένα Κουντούρη

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 17/6 Forza caf 7.30μμ
Δικαιοσύνη για τον Ζακ! Είναι δικός μας αγώνας
Ομιλήτρια: Νίκη Αργύρη

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΠΕΜΠΤΗ 17/6 ιντερνέτ καφέ 7.30μμ
Οι εξελίξεις στην Τουρκία
Ομιλήτης: Στέλιος Τζομπανάκης

ΘΗΣΕΟ - ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΠΕΜΠΤΗ 17/6
πλ. Ηούς, Κάτω Πετράλωνα 7.30μμ
Το Κομμουνιστικό Μανιφέστο
Ομιλήτης: Νεκτάριος Δαργάκης

ΝΙΚΑΙΑ - ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 17/6
Μηχανική Καλλιέργεια 7.30μμ
Τζο Μπάνιτεν, ένας νέος Ρούζβελτ;
Ομιλήτρια: Κατερίνα Θωίδου

ΒΟΛΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 17/6 Θόλος 8.15μμ
52 χρόνια από το Stonewall, αγώνας ενάντια στην καταπίεση
Ομιλήτρια: Ανατολή Πλαγερά

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

ΠΕΜΠΤΗ 17/6 καφέ Ανεμώλια 8μμ
Κίνημα ενάντια στην «Παιδεία των startups»
Ομιλήτρια: Κατερίνα Τσαλαμπάση

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 17/6 καφέ Γιώτης 8.30μμ
1821: Φιλελεύθερη ή κοινωνική επανάσταση;
Ομιλήτης: Μάνος Μανουσαρίδης

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

ΠΕΜΠΤΗ 17/6 καφέ Πέτρος 8μμ
Οι φυλακές προσφύγων δολοφονούν
Ομιλήτρια: Εύη Ευσταθοπούλου

ΣΕΚ στις σχολές

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 18/6
αίθουσα της ΑΡΠΗ 7.30μμ
Κίνημα ενάντια στην «Παιδεία των startups»
Ομιλήτης: Πάνος Γκαργκάνας

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και την

διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνατούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη.

Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια. Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου

καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότερα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα - φρούριο, κομμάτι μιας Ε.Ε - φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν. Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα.

Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για το τέλος όλων των δια-

κρίσεων ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες.

Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κίνημα του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί με αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυναμώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ' αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν να ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

Εξορμήσεις με την Εργατική Αλληλεγγύη

ΠΕΜΠΤΗ 17/6

Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 18/6

Α.ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλασίου και Βείκου 7μμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ
Θησέως και Ματζαριωτάκη 6.30μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Μάρκετ Iv 7μμ

ΙΛΙΣΙΑ

Σκλαβενίτης Ούλαφ Πάλμε 7μμ
Ν. ΣΜΥΡΝΗ ΑΒ Πλατεία 7μμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 7μμ
ΙΛΙΟΝ Πλατεία 7μμ

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

Μουσείο ΕΑΜ Πεζόδρομος 7μμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ
Τζάντε Πετροπούλεως 7μμ

Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ

Άλσος Δεκελείας 6μμ
ΒΡΗΛΗΣΙΑ Λαϊκή 12μ

ΧΑΛΑΝΔΡΙ Κεντρική Πλατεία 6μμ

ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ Πλ. Ελευθερίας 7μμ

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Πλ. Λαού 6μμ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 7μμ

ΒΟΛΟΣ Πλ. Αγίου Νικολάου 7μμ

ΠΑΤΡΑ Πλ. Ολγας 6.30μμ

ΧΑΝΙΑ Πλατεία Αγοράς 6.30μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 19/6

ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 11πμ

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή Πανόρμου 12μ

ΚΥΨΕΛΗ

Φωκίωνος Νέγρη Γερμανός 11.30πμ

ΓΚΥΖΗ Πλατεία 12μ

Α. ΠΑΤΗΣΙΑ Λαϊκή Γκράβας 12μ

Κ. ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ-ΘΗΣΙΟ

ΗΣΑΠ Σκλαβενίτης 12μ

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ Λαϊκή 12μ

ΒΥΡΩΝΑΣ Αγορά 12μ

ΠΑΓΚΡΑΤΙ Πλ. Βαρνάβα 12μ

ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Πλατεία 12μ

ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 11πμ

Ν. ΙΩΝΙΑ Οργανισμός Νεότητας (λεωφ. Ηρακλείου) 12μ

ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος με Καραϊσκού 12μ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΑΜΑΡΑ

Σβώλου με Γούναρη 11.30πμ

ΧΑΡΙΛΑΟΥ Λαϊκή Μαρτίου 11.30πμ

ΚΕΝΤΡΟ Αγαλμα Λαμπράκη 11.30πμ

ΞΑΝΘΗ Κεντρική Πλατεία 11πμ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ Μιχαήλ Αγγέλου 12μ

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιάτικη Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος

Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδές, Δημήτρης Δασκαλάκης, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Λεάνδρος Μπόλαρης, Μάνος Νικολάου, Γιώργος Πίττας, Αφροδίτη Φράγκου

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:

Π. Γαβριηλίδης, Γ. Κούβαρης

Εκτύπωση: News Press Hold,

παρ. Ορφείας 13, 194 00 Κορωπί

Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια

e-mail: ergatikiki@gmail.com

τηλ.: 210 5241001,

Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

Το μήνα που διανύουμε συμπληρώνονται 100 χρόνια από την ίδρυση της πρώτης αντιφασιστικής οργάνωσης στον κόσμο. Πρόκειται για τους Arditi del Popolo (ADP), μιας οργάνωσης που βγήκε μέσα από τα σπλάχνα της ιταλικής εργατικής τάξης με στόχο να σταματήσει την άνοδο του Μουσολίνι.

Το τέλος του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου βρήκε τους εργάτες της Ιταλίας ξεσηκωμένους. Τη διετία 1919 – 20, την Κόκκινη Διετία όπως έμεινε να αποκαλείται, η Ιταλία έφτασε στο χείλος της σοσιαλιστικής επανάστασης. Εκατομμύρια συμμετείχαν στις απεργίες και τις καταλήψεις των εργοστασίων, σε πολλά από αυτά η παραγωγή μπήκε κάτω από τον έλεγχο των εργατών. Συγκροτήθηκαν εργατικά συμβούλια. Κατεληγμένες βιομηχανίες άρχισαν να παράγουν όπλα για την αυτοάμυνα του εργατικού ξεσηκωμού. Αλλά αντί για την επανάσταση, οι ηγεσίες των συνδικάτων και της Αριστεράς οδήγησαν το κίνημα σε συμβιβασμό.

Η άρχουσα τάξη της Ιταλίας, τρομαγμένη από την εμπειρία της Κόκκινης Διετίας ήθελε να ξεμπερδέψει από την πιθανότητα επιστροφής του επαναστατικού αναβρασμού. Αυτή την υπηρεσία πρόσφερε το νέο αντιδραστικό κίνημα που ξεπήδησε υπό την ηγεσία του Μουσολίνι, ο Φασισμός. Οι φασιστικές συμμορίες είχαν στο στόχαστρό τους τα συνδικάτα και την Αριστερά και με τις δολοφονικές επιθέσεις τους επιχειρούσαν να τσακίσουν κάθε τι που αντιπροσώπευε τη συλλογική δύναμη των εργατών και των αγροτών. Στους πρώτους έξι μήνες του 1921 κατέστρεψαν εκατοντάδες εργατικά κέντρα, ενώσεις αγροτών, γραφεία της Αριστεράς, συνεταιρισμούς, γραφεία σωματείων κλπ. Δεκάδες ήταν οι δολοφονημένοι σοσιαλιστές και κομμουνιστές.

Οι βετεράνοι του Α' Παγκοσμίου Πολέμου βρέθηκαν στον πυρήνα της ταξικής πόλωσης. Οι Arditi («γενναίοι») ήταν επίλεκτο σώμα του Ιταλικού στρατού, το πιο διαβόητο για την αποτελεσματικότητα και την τόλμη του. Και οι δύο πλευρές του πολιτικού φάσματος προσπάθησαν να επηρεάσουν και να κερδίσουν τους βετεράνους. Ένα μέρος των Arditi αποτέλεσαν τον κορμό των φασιστικών συμμοριών. Ένα άλλο όμως συγκρότησε τους Arditi del Popolo, τους «Γενναίους του Λαού», μια μαζική οργάνωση ένοπλης αυτοάμυνας της εργατικής τάξης απέναντι στη φασιστική τρομοκρατία.

Αντιφασιστική απεργία

Οι Arditi del Popolo έκαναν την εμφάνισή τους τον Ιούνιο του 1921 στη Ρώμη. Ο υπολοχαγός **Άργκο Σεκοντάρι**, ένας πρώην Ardito ενεργός στο απεργιακό κίνημα ήδη από το 1919 κάλεσε μια συγκέντρωση στις 20 Ιούνη που κατέληξε στη συγκρότηση των ADP. Ένας χαφίης της αστυνομίας ανέφερε: «ότι ο προγραμματικός στόχος ήταν να παλέψουν ενάντια στο φασισμό, και με μια δυνατή οργάνωση να υπερασπιστούν και να προστατέψουν τα κόμματα, τα γραφεία και τις τοπικές οργανώσεις της εργατικής τάξης ενάντια στη βία και τις επιθέσεις του εχθρού». Γρήγορα ακολούθησαν συγκεντρώσεις και σε άλλες πόλεις.

Η πρώτη τους πανεθνική διαδήλωση έγινε στις 6 Ιούλη του 1921 στο Βοτανικό Κήπο της Ρώμης. Το Εργατικό Κέντρο της Ρώμης και οι οργανώσεις της Αριστεράς κάλεσαν σε γενική απεργία για να συμμετέχουν οι εργάτες/τριες στη διαδήλωση. Περισσότεροι από 50.000 έδωσαν το παρών. Όπως σημειώνει ο **Τομ Μπίαν** στο βιβλίο για τους ADP που κυκλοφορεί από

100 ΧΡΟΝΙΑ Arditi del popolo

τις εκδόσεις Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο: «Το μήνυμά τους ήταν απλό. Οι ADP ήταν μια στρατιωτική οργάνωση που είχε στόχο να καταροπώσει τη φασιστική βία. Αλλά δεν επρόκειτο για μια μικρή ομάδα που επιδίονταν σε ατομικές τρομοκρατικές ενέργειες ενάντια στους φασίστες. Ήταν ένα κίνημα που είχε τη δυνατότητα να εξελιχθεί σε κάτι μεγάλο, που οργάνωνε δημόσιες συγκεντρώσεις και κατά διαστήματα κυκλοφορούσε και μια εφημερίδα».

Μια από τις πρώτες πράξεις αντίστασης που οργάνωσαν οι ADP έλαβε χώρα στη Σαρτσάνα, μια πόλη με ισχυρή την Αριστερά και τους αναρχικούς. Στις 17 Ιουλίου του 1921 μέλη των τοπικών ADP συγκρούστηκαν με τρία φορητά φασιστών στην άκρη της πόλης. Την επόμενη ημέρα κηρύχθηκε γενική απεργία στην πόλη. Οι τοπικοί φασίστες ηγέτες ανακοίνωσαν ότι ξεκινούσαν μια «εκστρατεία αντιποίνων» ενάντια στην πόλη. Η φασιστική επίθεση ξεκίνησε στις 21 Ιουλίου, όταν 600 με 1000 μελανοχιτώνες έφτασαν στη Σαρτσάνα με τρένο. Όμως, στην πόλη είχε ήδη σημάνει συναγερμός. Πάνω από 100 φασίστες προσπάθησαν να ανοίξουν δρόμο μέσα απ' τα χωράφια αλλά αναχαιτίστηκαν από οπλισμένους ADP και αγρότες με δίκρανα και δρεπάνια.

Αντίστοιχα, τον Νοέμβριο η Πρώτη Πορεία του Μουσολίνι προς τη Ρώμη κατέληξε σε φιάσκο. Στη Ρώμη ήταν προγραμματισμένο το τρίτο πανεθνικό συνέδριο των φασιστών. Ο Μουσολίνι σχεδίαζε να κάνει μια ξεκάθαρη επίδειξη δύναμης του κινήματός του. Για να διευκολύνει την άφιξή τους η κυβέρνηση είχε συμφωνήσει ότι οι φασίστες θα ταξίδευαν δωρεάν. Μπροστά στην αποφασιστική σύγκρουση που ερχόταν, η ηγεσία των ADP κάλεσε όλα τα μέλη από την γύρω περιοχή του Λάτσιο να έρθουν στην πόλη. Ένας ανταρτοπόλεμος θα ξεσπούσε για τέσσερις ημέρες, με κατάληξη την ήττα των φασιστών και την αποχώρησή τους από την πό-

λη. Ο σπινθήρας άναψε με τη δολοφονία ενός σιδηροδρομικού εργάτη. Μια γενική απεργία άρχισε τότε να απλώνεται. Οι φασίστες που έφταναν στη Ρώμη βρίσκονταν αντιμέτωποι με μια πόλη παραλυμένη από την απεργία. Οι επιθέσεις των φασιστών στις εργατογειτονιές αποκρούονταν. Οπλισμένες ομάδες αντιφασιστών είχαν τοποθετηθεί στους κύριους δρόμους και οι γυναίκες είχαν ήδη πάρει θέσεις στις ταρατσες και τα παράθυρα, με πέτρες, γλάστρες και κεραμίδια έτοιμες να τα πετάξουν στους φασίστες. Ο Μουσολίνι αναγκάστηκε τελικά να φύγει προς το σιδηροδρομικό σταθμό με την προστασία δύο θεθωρακισμένων που του παρείχε η κυβέρνηση.

Η Πάρμα είναι ένα διάσημο παράδειγμα αντίστασης που περιγράφεται εξαιρετικά στο βιβλίο του **Πίνω Κακούτσι**, Ολτρετορέντε, που κυκλοφορεί από τις Απρόβλεπτες Εκδόσεις. Λίγο πριν την τελική παράδοση της εξουσίας στον

Μουσολίνι, οι εργάτες/τριες και οι αγρότες/τριες της Πάρμα, υπό την ηγεσία των Arditi del Popolo, απέκρουσαν με επιτυχία τους φασίστες του πρωτοπαλικάρου του Μουσολίνι, **Ίταλο Μπάλμπο**.

Ενιαίο μέτωπο

Στην ηγεσία τους οι ADP της Πάρμα είχαν τον σοσιαλιστή **Γκουίντο Πιτσέλι** και τον αναρχικό **Αντόνιο Τσιέρι**. Η λογική του Ενιαίου Μετώπου εκφράζεται στην αντίληψη των ίδιων των Πιτσέλι και Τσιέρι όπως και συνολικά των ADP. Η φασιστική απειλή έπρεπε να βρει μπροστά της την ενωμένη αντίσταση της εργατικής τάξης και της αριστεράς.

Όστόσο ούτε το Σοσιαλιστικό Κόμμα, ούτε το νεοϊδρυθέν Κομμουνιστικό Κόμμα στήριξαν τους Arditi del Popolo, παρά την ενεργή συμμετοχή χιλιάδων μελών τους στο πλευρό τους. Το μεν Σοσιαλιστικό Κόμμα ξεκαθάριζε ότι δεν έχει καμία σχέση με τους ADP και τη δράση τους, μένοντας στις επικλήσεις προς το αστικό κράτος για μπλοκάρισμα της φασιστικής επέλασης. Το δε Κομμουνιστικό Κόμμα, υπό την ηγεσία του **Μπορντίγκα** καλούσε τα μέλη του να μη συμμετέχουν στους ADP, κινούμενο με τη σεχταριστική αντίληψη που κατηγορούσε τους ADP για έλλειψη ιδεολογικής καθαρότητας. Ο **Γκράμσι** με την ομάδα του L'Ordine Nuovo, είχε διαφορετική στάση από την ηγεσία του Μπορντίγκα, αλλά δεν είχε τη δύναμη για να κερδίσει το κόμμα στην υποστήριξη των ADP.

Πολιτικά οι Arditi del Popolo έμειναν ακέφαλοι κι απομονωμένοι σε κρίσιμες στιγμές. Το αποτέλεσμα ήταν να το πληρώσει συνολικά η εργατική τάξη και η Αριστερά της Ιταλίας με τη φασιστική δικτατορία που ακολούθησε. Όπως τονίζει ο Μπίαν: «Δύο είναι τα διδάγματα αυτής της ιστορίας για τους αντιφασίστες και την Αριστερά σήμερα: Η ανάγκη να μην βάζουν την ιδεολογική καθαρότητα σαν προϋπόθεση για τη συμμετοχή τους σε έναν αντιφασιστικό αγώνα και να μην έχουν καμιά εμπιστοσύνη ότι το κοινοβούλιο και η αστυνομία θα σταματήσουν την άνοδο του φασισμού».

Οι συνέπειες από μια ήττα του φασισμού στην Ιταλία θα ήταν τεράστιες. Χωρίς τη νίκη του Μουσολίνι, οι δυνάμεις της απόλυτης αντίδρασης και ονόματα όπως αυτά του Χίτλερ και του Χίμλερ, μπορεί να μην γίνονταν ποτέ γνωστά και η πόλη του Άουσβιτς μπορεί να μην γίνονταν ποτέ συνώνυμο της βαρβαρότητας...».

Στέλιος Μιχαηλίδης

Διαβάστε επίσης

ΓΑΛΛΙΑ Μαζικές διαδηλώσεις ενάντια στην ακροδεξιά

Το Σάββατο 12/6 πραγματοποιήθηκαν σε ολόκληρη τη Γαλλία «Πορείες για τις Ελευθερίες - Ενάντια στις ακροδεξιές ιδέες». Οι διαδηλώσεις καλέστηκαν από ένα ευρύ μέτωπο συνδικάτων μεταξύ των οποίων η CGT και η FSU και οργανώσεων όπως η Ανυπότακτη Γαλλία του Μελανσόν και το Νέο Αντικαπιταλιστικό Κόμμα, ενάντια στην άνοδο της Εθνικής Συσπείρωσης (ΕΣ) της Μαρίν Λεπέν αλλά και τις πρόσφατες απειλητικές επιστολές στρατιωτικών προς τον Μακρόν, που μιλάνε για εμφύλιο πόλεμο. Συγκέντρωσαν, σύμφωνα με τους διοργανωτές, 150.000 διαδηλωτές σε 140 πόλεις, για πρώτη φορά μετά τις μεγάλες κινητοποιήσεις κατά του νόμου για την «Καθολική Ασφάλεια» το περασμένο φθινόπωρο.

Παρίσι, Μπορντό, Τουλούζη, Μασσαλία, Στρασβούργο, παντού οι διαδηλώσεις ήταν μαζικές, οι μεγαλύτερες που έχουν γίνει ενάντια στην άκρα δεξιά εδώ και πολλά χρόνια με έντονη παρουσία της νεολαίας. Στη Νάντη, η αστυνομία επιτέθηκε βίαια στους διαδηλωτές τραυματίζοντας αρκετούς.

Στις διάφορες δημοσκοπήσεις για τις επερχόμενες προεδρικές εκλογές η ΕΣ φτάνει το 25-30% και ισοφαρίζει ή και ξεπερνά το «Εμπρός» του Εμμανουέλ Μακρόν. Οι αντεργατικές επιθέσεις, η διαχείριση της πανδημίας προς όφελος των μεγάλων αφεντικών σε συνδυασμό με τις απόπειρές του να περάσει κατασταλτικούς νόμους έχουν οδηγήσει το κόμμα του σε πτώση αλλά η Αριστερά δεν έχει καταφέρει να αξιοποιήσει αυτή την απογοήτευση. Αντίθετα, αυτή που την καρπώνεται μέχρι

12/6, Παρίσι, Η πορεία για τις ελευθερίες

τώρα, είναι η Λεπέν.

Απέναντι σε αυτή την εξέλιξη η κυβέρνηση Μακρόν προσαρμόζεται όλο και πιο πολύ στην ρητορική και την πρακτική των φασιστών, με την πρόφαση ότι πρέπει να τους κόψει το δρόμο. Έχει θεσπίσει μια σειρά κατασταλτικών και ρατσιστικών νόμων όπως αυτόν «ενάντια στον σεπαρατισμό» που βάζει στο στόχαστρο τους μουσουλμάνους, έβγαλε εκτός νόμου την Συλλογικότητα Ενάντια στην Ισλαμοφοβία στη Γαλλία (CCIF) και την ίδια στιγμή ενισχύει αδρά τις δυνάμεις καταστολής. Αυτή η αντιμετώπιση είναι καταστροφική γιατί στην πραγματικότητα ενισχύει ακόμα περισσότερο τη Λεπέν.

“Τις ιδέες της άκρας δεξιάς τις φέρνει στη συζήτηση η κυβέρνηση: νόμος για το Άσυλο και την Μετανάστευση, νόμος για τον Σεπαρατισμό, νόμος για την Καθολική Ασφάλεια... Δεν

μπορούμε να παλέψουμε ενάντια στην άνοδο της Εθνικής Συσπείρωσης χωρίς να παλέψουμε ενάντια σε αυτά τα μέτρα” δήλωσε ο Λεό, εργαζόμενος στην αεροναυπηγική βιομηχανία.

“Στους δρόμους και με τις απεργίες μας θα σταματήσουμε τη φυσική απειλή της άκρας δεξιάς και όχι στις κάλπες” δήλωσε ο Γκαετάν Γκαρσία, συνδικαλιστής βάσης στη CGT.

Η ανάγκη για ένα αντιφασιστικό μέτωπο που θα κόψει τον δρόμο της Λεπέν και που θα αναδείξει τον πραγματικό χαρακτήρα του κόμματος της είναι πιο μεγάλη από ποτέ. Μπορεί η ΕΣ να έρχεται πρώτη στις δημοσκοπήσεις αλλά δεν έχει καταφέρει ακόμα να κυριαρχήσει στους δρόμους. Φέτος μάλιστα αναγκάστηκε να ακυρώσει την παραδοσιακή πρωτομαγιάτικη πορεία του, προκαλώντας την οργή του φασίστα, πατέρα της Μαρίν, Ζαν Μαρί. Η άνοδος

στην εξουσία θα δώσει στην ΕΣ και σε όλες τις φασιστικές συμμορίες, πολύ περισσότερες δυνατότητες.

Όπως τονίζει σε ανακοίνωση – κάλεσμά του ο αντιρατσιστικός συντονισμός της **Marche de Solidarites** (Πορεία Αλληλεγγύης) “εκλογές με τις εκλογές, χρόνο με τον χρόνο, η Εθνική Συσπείρωση κερδίζει εκατομμύρια ψήφους, διεισδύει στους θεσμούς, εγκαθίσταται στις γειτονιές μας. Στρατιωτικά στελέχη απειλούν με στρατιωτική επέμβαση, ακροδεξιοί εισβάλλουν σε περιφερειακό συμβούλιο φωνάζοντας ‘θάνατο στους Ισλαμοαριστερους’, φασιστικές πολιτοφυλακές οργανώνουν επιχειρήσεις εναντίον μεταναστών στα σύνορα και τις προβάλλουν, τραμπούκοι επιτίθενται σε γραφεία οργανώσεων αλληλεγγύης με τους πρόσφυγες. Και δεν παίρνουν μαζική απάντηση. Και όταν χιλιάδες αστυνομικοί διαδηλώνουν μπροστά στο κοινοβούλιο με ένα δάσος σημαίων μιας ακροδεξιάς αστυνομικής οργάνωσης, υποστηρίζονται και χαιρετίζονται από τον Υπουργό Εσωτερικών και ηγέτες πολλών κομμάτων, τόσο της δεξιάς όσο και της αριστεράς... Γι’ αυτό πρέπει να ενωθούμε, γυναίκες και άνδρες, ομοφυλόφιλοι και ετεροφυλόφιλοι, συνδικαλιστές και μη, μαύροι, λευκοί, Άραβες, με και χωρίς χαρτιά για να διώξουμε τους φασίστες από τις γειτονιές μας, τους χώρους εργασίας μας, τους δρόμους μας” καταλήγει η ανακοίνωση.

Η ανάγκη για ένα ενωτικό αντιφασιστικό μέτωπο είναι πιο επείγουσα από ποτέ.

Δ.Δ.

Στα «ψιλά» των ειδήσεων πέρασε την περασμένη βδομάδα η ανακάλυψη ενός ομαδικού τάφου 215 παιδιών ιθαγενών στον Καναδά. Τα οστά τους ανακαλύφθηκαν στο χώρο ενός παλιού οικοτροφείου στην επαρχία Κάμλουπς της Βρετανικής Κολούμπια.

Δεν ήταν βέβαια σχολείο όπως το εννοεί ο κόσμος. Ήταν οικοτροφείο που οδηγούνταν παιδιά των ιθαγενών για να «εκπολιτισθούν» με βάση τις σωστές χριστιανικές και ευρωπαϊκές αξίες. Το οικοτροφείο του Κάμλουπς ξεκίνησε σαν ίδρυμα της Καθολικής Εκκλησίας στα μέσα του 19ου αιώνα αλλά στην συνέχεια, όταν ο Καναδάς έγινε ανεξάρτητος, πέρασε υπό τον έλεγχο του κράτους. Ήταν το μεγαλύτερο αλλά όχι το μοναδικό του είδους του. Λειτουργήσαν τουλάχιστον 150 παρόμοια. Το τελευταίο έκλεισε μόλις το 1996.

Και παντού, η ιστορία ήταν η ίδια. Δεν ήταν ούτε σχολεία, ούτε οικοτροφεία, ήταν στρατόπεδα συγκέντρωσης. Για να πάψουν τα παιδιά να μιλάνε, ουσιαστικά να ξεχάσουν, τις μητρικές τους γλώσσες και τα έθιμά τους, επιστρατεύονταν η πείνα, οι ξυλοδαρμοί, σεξουαλική και κάθε είδους κακοποίηση, η καταναγκαστική εργασία. Το 1875 ένας επίσκοπος δήλωνε: «Όταν αποφοιτούν από τα ιδρύματά μας, τα παιδιά έχουν χάσει οτιδήποτε ιθαγενές εκτός από το αίμα τους». Χιλιάδες έχασαν και τη ζωή τους.

Η πρόσφατη ανακάλυψη σόκαρε αλλά η ιστορία κάθε άλλο παρά άγνωστη είναι. Το 2008 μια Επιτροπή Αλήθειας και Συμφιλίωσης έβγαλε ένα επίσημο πόρισμα στο οποίο εκτιμούσε ότι τουλάχιστον 6.000 παιδιά έχασαν την ζωή τους σε αυτά. Ένας πρώην επικεφαλής της ίδιας επιτροπής έχει ανεβάσει τον αριθμό στις 25.000.

Αυτή η φρίκη δεν ήταν έργο κάποιας συνωμοσίας σκοτεινών σαδιστών. Ήταν κομμάτι της ευρύτερης πολιτικής του καναδικού κράτους, με στόχο την «αφομοίωση» των ιθαγενών πληθυσμών ξεκινώντας από τα παιδιά τους. Από τα τέλη της δεκαετίας του '50 για παράδειγμα εφαρμόστηκε η πολιτική του scoor up, με βάση την οποία οι υπηρεσίες πρόνοιας

ΟΜΑΔΙΚΟΙ ΤΑΦΟΙ ΠΑΙΔΙΩΝ ΣΤΟΝ ΚΑΝΑΔΑ

«Δεν είναι μια μαύρη σελίδα, είναι όλο το σενάριο...»

έπαιρναν παιδιά ιθαγενών και τα παρέδιδαν σε ανάδοχες οικογένειες λευκών για να μεγαλώσουν σαν «σωστοί Καναδοί». Υπάρχει μια φορτισμένη λέξη στα ελληνικά γι’ αυτό: παιδομάζωμα.

Ο Καναδάς έχει τη φήμη της ανεκτικής και πολιτισμένης χώρας σε αντίθεση με τις γειτονικές ΗΠΑ. Επίσης, τη φήμη του «ειρηνοποιού» που οι στρατιώτες του βρίσκονται σε κάθε αποστολή των «κυανόκρανων» του ΟΗΕ.

Η αλήθεια είναι ότι το καναδικό κράτος γεννήθηκε μέσα από τη γενοκτονία των ιθαγενών λαών του, έστω κι αν ύπαρξή τους αναγνωρίζεται τυπικά στο Σύνταγμα. Τα Πρώτα Έθνη («Ινδιάνοι»), οι Ματίς (γαλλόφωνοι απόγονοι μικτών ζευγαριών) οι Ινουίτ («Εσκιμώοι») ήταν τα θύματα αυτής της γενοκτονίας. Απ’ αυτή την άποψη ο Καναδάς ήταν ένα κράτος εποίκων, που λειτούργησε για δεκαετίες σαν ένα φυλάκιο της Βρετανικής Αυτοκρατορίας.

Φωτό: globalnews

Υποτίθεται ότι όλα τα παραπάνω είναι μια «μαύρη σελίδα» που έχει κλείσει όπως δήλωσε **Τζάστιν Τριντό**, ο πρωθυπουργός του Καναδά, η προσωποποίηση της «ανεκτικότητας» σύμφωνα με τα διεθνή ΜΜΕ.

Κι όμως, η κυβέρνηση του Τριντό έχει ξοδέψει εκατομμύρια στα δικαστήρια για να αποκρούσει διεκδικήσεις θυμάτων του συστήματος των οικοτροφείων. Παράλληλα, η κυβέρνηση συνεχίζει να κλέβει τη γη των ιθαγενών για να κατασκευάσει πετρελαιοαγωγούς, όπως ο ΤΜΧ, δρόμους για να ορυχεία ουρανού και άλλα τέτοια «φιλικά προς το περιβάλλον» έργα, για να γεμίσουν τις τσέπες τους οι καναδικές και άλλες πολυεθνικές. Δικαιολογημένα ένας εκπρόσωπος των κοινοτήτων των ιθαγενών απάντησε στον Τριντό: «Δεν είναι μια μαύρη σελίδα είναι όλο το σενάριο».

Απέναντι σε αυτή την υποκρισία φουντώνει και η αντίσταση. Τον Φλεβάρη του 2020 το κίνημα Shut Down Canada, απέκλεισε δρόμους, σιδηροδρομικές γραμμές με χιλιάδες διαδηλωτές. Όταν μαθεύτηκαν τα νέα για το «οικοτροφείο» στο Κάμλουπς το δημοτικό συμβούλιο της Σάρλοταουν ψήφισε ομόφωνα να απομακρύνει το άγαλμα του **Μακντόναλντ**, του πρώτου πρωθυπουργού του Καναδά που είχε καταστείλει την αντίσταση των ιθαγενών και είχε κρεμάσει τον ηγέτη της. Στο Τορόντο στόχος έγινε το άγαλμα του **Έγκερτον Ρίερσον**, του εμπνευστή των «οικοτροφείων» που έχει δώσει και το όνομά του στο πανεπιστήμιο της πόλης.

Σε αυτό το κύμα οργής και αλληλεγγύης που συγκλονίζει τον Καναδά συμμετέχουν όλο και περισσότερο μη-ιθαγενείς με κέντρο τα συνδικάτα. Ο εχθρός είναι κοινός, το σύστημα του κέρδους και του ρατσισμού που τσακίζει τις ζωές μας.

Λεάνδρος Μπόλαρης

G7 Τελικά η «Δύση» δεν ανέτειλε στην Κορνουάλη

Το μήνυμα που θέλουν να περάσουν από τη σύνοδο των G7 στην Κορνουάλη είναι ότι “Η Αμερική επέστρεψε” και μαζί της “Επιστρέφει ολόκληρη η Δύση”. Οι ηγέτες των 7 πλουσιότερων δημοκρατιών του πλανήτη, όπως θέλουν να αυτοαποκαλούνται, συναντήθηκαν στην Κορνουάλη της Αγγλίας το περασμένο σαββατοκύριακο. Ο Μπάιντεν πάσχιζε εδώ και καιρό να προαναγγείλει πως μετά από μια τετραετία “εξαίρεσης” με τον Τραμπ στον Λευκό Οίκο, οι ΗΠΑ ξαναμπαίνουν επικεφαλής του “ελεύθερου κόσμου”, συμμετέχουν στη διεθνή διπλωματία, αποδέχονται συμβιβασμούς και δεν πάνε στις συνόδους επιθετικά μόνο για να μετατρέπουν τους συμμάχους σε αντίπαλους. Ο Μπάιντεν όρισε ως ξεκάθαρο αντίπαλο την Κίνα, και επιχείρησε να μετατρέψει τη Σύνοδο σε μια Ιερή Συμμαχία κατά της επέκτασης του κινέζικου καπιταλισμού. Λίγη ουσία όμως μένει πέρα από τα μεγάλα λόγια στο κοινό ανακοινωθέν.

Πώς να χτυπήσουν το χέρι στο τραπέζι οι G7 και να ισχυριστούν ότι είναι έτοιμοι να αναλάβουν το τιμόνι για τις μεγάλες κρίσεις του πλανήτη όταν για την πανδημία, που τους καίει όλους, αυτό που τελικά δεσμεύτηκαν ήταν να παραδώσουν λιγότερο από ένα δισεκατομμύριο εμβόλια μέχρι την επόμενη Σύνοδό τους, το καλοκαίρι του 2022; Ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας είχε κάνει έκκληση για 11 δισεκατομμύρια εμβολιασμούς μέχρι τότε, ώστε να έχει εμβολιαστεί το 70% του παγκόσμιου πληθυσμού. Το μεγαλύτερο και φτωχότερο μέρος του πλανήτη παραμένει στο έλεος των φαρμακοβιομηχανιών, των διαλυμένων συστημάτων Υγείας και των μεταλλάξεων του ιού που μπορούν να ανατραφοδοτήσουν την πανδημία παντού.

Το ίδιο όσον αφορά τη δημοκρατία και τα δικαιώματα. Εκκλήσεις για το σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των Ουιγούρων στη Δυτική Κίνα, και των ελευθεριών στο Χονγκ Κονγκ, ενώ δεν υπάρχει οποιαδήποτε άλλη αναφορά σε καταπιέσεις στον υπόλοιπο πλανήτη. Στην Κορνουάλη, για παράδειγμα, εκτός της εφτάδας ήταν καλεσμένη και η Ινδία του Μόντι που έχει επιβάλει στρατιωτικό νόμο στο Κασμίρ και πέρασε τερατώδεις νόμους για να μετατρέψει τους μουσουλμάνους σε δεύτερης κατηγορίας πολίτες. Η αστυνομία του Μακρόν, εξάλλου, δεν έχει να ζηλέ-

ψει την αστυνομία του Χονγκ Κονγκ σε επίπεδα καταστολής και βίας. Μικρά παιδιά μεταναστών συνεχίζουν να βρίσκονται σε κλουβιά στα σύνορα των ΗΠΑ με το Μεξικό παρότι ο Τραμπ εγκατέλειψε τον Λευκό Οίκο εδώ και έξι μήνες.

Στο ζήτημα του περιβάλλοντος, για το οποίο είχαν προαναγγείλει μεγάλες τομές, τελικά δεν κατάφεραν να φτάσουν σε συμφωνία για μια ημερομηνία απεξάρτησης των οικονομιών των G7 από το κάρβουνο. Ενώ, μόλις την τελευταία στιγμή της συνόδου ανακοίνωσαν και μια πρωτοβουλία για επενδύσεις σε υποδομές στον υπόλοιπο κόσμο, που πολλοί σχολιάζουν σαν “αντίπαλο δέος” απέναντι στο σχέδιο “Μία ζώνη και ένας Δρόμος” της Κίνας. Όμως η πρωτοβουλία δεν περιέχει τίποτα συγκεκριμένο από άποψη χρηματοδότησης και σχεδιασμού. Ενώ, είναι προφανές ότι η σύγκρουση με την Κίνα για τον έλεγχο των επενδύσεων στον αναπτυσσόμενο κόσμο έρχεται σε αντίφαση με τις δεσμεύσεις περί “ελεύθερου και δημοκρατικού κόσμου”.

Αίγυπτος

Ένα κρίσιμο παράδειγμα που αναφέρουν οι Financial Times είναι η Αίγυπτος. Ο δικτάτορας Σίσι προχωράει στο χτίσιμο μιας ολόκληρης νέας πρωτεύουσας, και είναι κινέζικες τράπεζες και εταιρείες που βρίσκονται περισσότερο μπλεγμένες στην “επένδυση”.

Διαδήλωση ενάντια στους G7 στην Κορνουάλη. Το πανό γράφει “Ψεύτες ο πλανήτης καίγεται”. Φωτό: Από βίντεο του Socialist Worker

Είναι όμως ο αιγυπτιακός στρατός που δολοφονεί καθημερινά στους δρόμους και τις φυλακές της Αιγύπτου, αυτός που έχει αναλάβει το πάνω χέρι στα κατασκευαστικά έργα. Ο αμερικανοκινέζικος ανταγωνισμός δεν φέρνει ελευθερίες, αντίθετα δίνει κι άλλες ευκαιρίες στους δολοφόνους να θησαυρίζουν.

Αλλά και στο εσωτερικό των G7 όλα αυτά κάθε άλλο παρά προχώρησαν ομόφωνα. Εκτός από την Ιαπωνία, οι υπόλοιποι πέντε: Βρετανία, Γαλλία, Γερμανία, Ιταλία και Καναδάς δεν ήταν πρόθυμοι να ακολουθήσουν την κλιμάκωση της αντικινέζικης ρητορικής του Μπάιντεν. Πριν τη Σύνοδο, ο Μπάιντεν έκανε λόγο για “γενοκτονία” των Ουιγούρων, αλλά αυτές οι λέξεις δεν μπήκαν στο ανακοινωθέν. Παρότι η Κίνα και η Νότια Σινική θάλασσα αναφέρονται τέσσερις φορές στο ανακοινωθέν, ο Μπόρις Τζόνσον στο κλείσιμο της Συνόδου απέφυγε να αναφερθεί ονομαστικά. Η Αμερική μπορεί να θέλει να “επιστρέψει”

αλλά και οι υπόλοιπες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις έχουν τις δικές τους μπιζνες ανοιχτές και με την Κίνα και με τη Ρωσία, και δεν είναι διατεθειμένοι απλώς να κάνουν ό,τι λέει ο Μπάιντεν, όταν μάλιστα δεν υπάρχει προς το παρόν και σοβαρό αντάλλαγμα. “Όλοι είμαστε καταχαρούμενοι που οι ΗΠΑ επέστρεψαν, αλλά όταν προσφέρουν αμερικάνικη ηγεσία σημαίνει πώς κάτι έχουν στο μυαλό τους να μας ζητήσουν”, λέει ένας ευρωπαίος διπλωμάτης.

Στο μεταξύ, και την Παρασκευή και το Σαββατοκύριακο οργανώθηκαν διαδηλώσεις στην απομακρυσμένη παραλία του Γκίλινβειζ, κοντά στο σημείο που ήταν συγκεντρωμένοι οι G7, ενώ διαδήλωσε έγινε και στο λιμάνι του Χέλ, κοντά σε άλλο σημείο συνεδρίασης. Στους δρόμους βγήκαν αντιπροσωπείες όλων των κινημάτων. Από πρωτοβουλίες ενάντια στην κλιματική αλλαγή και την κατάργηση του χρέους των αναπτυσσόμενων χωρών μέχρι οργανώσεις ενάντια στην κατοχή του Κασμίρ που έβαλαν στο στόχαστρό τους την παρουσία της Ινδίας στη Σύνοδο. Την ίδια στιγμή, εξάλλου, χιλιάδες διαδηλωτές στο Λονδίνο έβγαζαν στους δρόμους ενάντια στο Ισραήλ και τη νέα του κυβέρνηση, για να καταγγείλουν τα συνεχιζόμενα εγκλήματα στη Γάζα και τα πογκρόμ που βρίσκονται εν εξελίξει στις γειτονιές στην Ιερουσαλήμ.

Νίκος Λούντος

ΠΕΡΟΥ Κλειδί η κινητοποίηση από τα κάτω

Ο Πέδρο Καστίγιο είναι και επίσημα ο νικητής των προεδρικών εκλογών στο Περού. Η εκλεκτή των αφεντικών και των ρατσιστών, Κέικο Φουχιμόρι, κόρη του πρώην δικτάτορα, Αλμπέρτο Φουχιμόρι, ηττήθηκε. Η δεξιά επιχείρησε τις πρώτες μέρες να βγει στους δρόμους για να αμφισβητήσει το αποτέλεσμα, όχι μόνο με νομικές κινήσεις, αλλά και με διαδηλώσεις της μεσαίας τάξης, ιδιαίτερα στην πρωτεύουσα Λίμα, που είναι και το πολιτικό της κέντρο.

Αλλά δεν κατάφεραν ούτε να κινητοποιήσουν σε βαθμό που να προκαλέσουν κρίση, ενώ η άρχουσα τάξη δεν έχει αποφασίσει να μπλοκάρει τον δημοκρατικό ερχομό του Καστίγιο στην εξουσία. Είναι αγχωμένοι και μπερδεμένοι, έχοντας να αποδεχθούν την εκλογή στην προεδρία της χώρας ενός συνδικαλιστή δασκάλου που ηγήθηκε πρόσφατα σε μια μεγάλη απεργία. Έχουν επίσης πρόβλημα να αποδεχθούν ότι οι φτωχοί και ιθαγενείς εκλογείς των Άνδεων επέλεξαν πρόεδρο σε κόντρα με όλες τις κατευθύνσεις των “λευκών” ΜΜΕ των μεγάλων πόλεων. Ο εκλογικός διχασμός της χώρας είναι χωρίς προηγούμενο. Στις μεγάλες πόλεις ολόκληρο κατεστημένο στοιχήθηκε πίσω από τη Φουχιμόρι.

Ινδιάνος

Ακόμη και οι παραδοσιακοί αντίπαλοι του “Φουχιμορισμού” έκαναν στην άκρη, για να μην κυβερνήσει τη χώρα ένας “Ινδιάνος”. Πίσω τους, με την προπαγάνδα και τον ρατσισμό, κατάφεραν και έσυραν και κομμάτια της εργατικής τάξης των πόλεων, κι έτσι η Φουχιμόρι στα αστικά κέντρα φτάνει το 65%. Αλλά την ίδια στιγμή στην ύπαιθρο η εικόνα ήταν εντελώς ανάποδη και το τελικό αποτέλεσμα έγειρε υπέρ του Καστίγιο. Όμως η άρχουσα τάξη είναι διστακτική να παίξει το χαρτί της αντιδημοκρατικής εκτροπής αυτή τη στιγμή. Η Κολομβία βρίσκεται δίπλα και η εξέγερσή της δείχνει σε ποιο σημείο βρίσκεται η Λατινική Αμερική μπροστά σε όποιους θέλουν να την επιστρέψουν στο γύψο. Το πρόσφατο παράδειγμα της Βολιβίας επίσης τους βαραίνει. Οι “λευκοί” πραξικοπηματίες της Βολιβίας ψάχνονται αυτή τη στιγμή, με το MAS να έχει επιστρέψει στην εξουσία.

Αυτό που θα προσπαθήσουν άμεσα θα είναι να βάλουν όλων των ειδών τους περιορισμούς στην κυβέρνηση του Καστίγιο. Περιορισμούς που και ο ίδιος και η στρατηγική του στέλνουν μήνυμα ότι είναι ανοιχτοί να δεχτούν. Έχει να κυβερνήσει με ένα κοινοβούλιο που ελέγχουν οι αντίπαλοί του, και κάνει δηλώσεις ότι οι “ακρότητες” και ο “κομμουνισμός” είναι απλώς προπαγάνδα της Δεξιάς και όχι η πραγματικότητα. Η κινητοποίηση των από κάτω, που είδαν για πρώτη φορά έναν “δικό τους” να κερδίζει τις εκλογές, θα καθορίσει το πραγματικό ισοζύγιο δυνάμεων.

Επαναστατικές ιδέες για να νικάμε!

Φοιτητές και μαθητές εδώ και τόσους μήνες βρισκόμαστε στους δρόμους παλεύοντας ενάντια στις εγκληματικές επιθέσεις της κυβέρνησης.

Αυτή η περίοδος της παρατεταμένης αγωνιστικής κινηματικής δράσης βρίσκει την νεολαία αρκετά ριζοσπαστικοποιημένη ψάχνοντας απαντήσεις στην Αριστερά. Μέσω των συζητήσεων που θα πραγματοποιηθούν στον «ΜΑΡΞΙΣΜΟ» ελπίζουμε να βρούμε απαντήσεις στα ερωτήματά μας, αλλά και να πάρουμε μια εικόνα για το πως συνεχίζουμε τις μάχες για να απαλλαγούμε από αυτή την κυβέρνηση. Επιπλέον ως ΣΕΚ Βόλου οργανώνουμε εκδήλωση – συζήτηση όπου θα ανοίξουν κάποια από τα θέματα του «ΜΑΡΞΙΣΜΟΥ» ώστε να παρακινήσουμε όσο το δυνατόν περισσότερους να παραβρεθούν στο διήμερο.

Ηλέκτρα Παγιάνα,
φοιτήτρια Ιχθυολογίας, Βόλος

Η περίοδος που διανύουμε είναι πολύ κρίσιμη για το εργατικό κίνημα. Έχουμε μια πολύ μεγάλη επίθεση από την κυβέρνηση, πρωτοφανής τα τελευταία σαράντα χρόνια, με στέρηση πολλών κεκτημένων δικαιωμάτων.

Έχουμε ταυτόχρονα επιθέσεις στη νεολαία, απέναντι στις γυναίκες όλο αυτό το διάστημα και τώρα με το αντιδραστικό συνέδριο της “γονιμότητας”. Συνεπώς ένα φεστιβάλ σαν τον Μαρξισμό είναι πολύ επίκαιρο, το χρειαζόμαστε για να οργανώσουμε τις μάχες και τα επόμενα βήματα της πάλης μας. Γιατί όλα τα θέματά του είναι τροφή για δράση.

Οι εργαζόμενοι αναζητούν λύσεις, στη νεολαία υπάρχει μεγάλη κινητικότητα, όλος ο κόσμος συνειδητοποιεί τι σημαίνει κυβέρνηση της ΝΔ και ένα σύστημα σε κρίση. Οι μαρξιστικές ιδέες είναι πολύτιμες για να δούμε τους υπαίτιους των επιθέσεων, αλλά και το ποιος μπορεί να δώσει διέξοδο. Ο Μαρξισμός είναι σημείο συνάντησης για όλους. Στη Θεσσαλονίκη έχουμε ξεκινήσει την οργάνωσή του με εξορμήσεις, περιοδείες, αφισοκολλήσεις, επικοινωνίες με όλο τον κόσμο των κινημάτων και της Αριστεράς που γνωρίζουμε. Το συνδέουμε με τα μέτωπα που παλεύουμε. Ήδη έχουμε αρκετές συμμετοχές και συνεχίζουμε για ένα μεγάλο караβάνι από τη Θεσσαλονίκη.

Νίκος Κοκκίνης,
εκπαιδευτικός, ΕΚΕΚ ΑΜΕΑ Θεσσαλονίκης

Ο φετινός Μαρξισμός θα είναι ένα διήμερο φεστιβάλ-σεισμός επαναστατικών ιδεών. Η χρονιά που διανύουμε απειροχώς νικές του εργατικού κινήματος που πρέπει να γίνουν οδηγός μας για την συνέχεια.

Η καταδίκη των χρυσαυγιτών, η αστυνομία που δεν θα μπει ποτέ στις σχολές και η πανεργατική απεργία στις 10 Ιούνη είναι μόνο η αφετηρία του οργισμένου πλήθους που ένωσε και ξεσήκωσε ο Χατζηδάκης και συνολικά η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Το φεστιβάλ Μαρξισμού απευθύνεται σε κάθε άνθρωπο, κάθε φύλου και ηλικίας, απαντά σε πολλά ερωτήματα και βάζει την συνέχεια στις μάχες μας ενάντια στον σεξισμό, τον ρατσισμό, την ομοφοβία, την εκμετάλλευση και φτάνει ως την πλήρη ανατροπή του συστήματος που είναι στα χέρια μας να έρθει. Οι επαναστατικές ιδέες της μαρξιστικής παράδοσης είναι ο δρόμος που βαδίζουμε προς την πτώση όχι μόνο της Νέας Δημοκρατίας αλλά και του ίδιου του καπιταλισμού.

Τζίμης Κυριαζόπουλος,
μαθητής 22ο Λύκειο Αθηνών

Δηλώστε συμμετοχή

Όνοματεπώνυμο Φύλο.....
 Διεύθυνση Τ.Κ. Πόλη.....
 Τηλέφωνο Κινητό
 Email
 Σωματείο, Σχολή ή Σχολείο.....
 Ημερομηνία / / 2021

Επικοινωνήστε για να κλείσετε τη συμμετοχή σας

- www.sekonline.gr
Τηλέφωνα: 6955 687583,
210 52 21509
- Αναξαγόρα 14Α
Ομόνοια, Τ.Κ.: 105 52
- Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο,
Φειδίου 14, τηλ. 210 5247584,
www.marxistiko.gr
- Εθνική Τράπεζα: IBAN
GR140110101000010175172542

Ο καπιταλισμός περνά μια βαθιά οικονομική κρίση, η οποία έχει μεγαλώσει περισσότερο λόγω πανδημίας. Κάθε φορά που η άρχουσα τάξη και οι κεφαλαιοκράτες αντιμετωπίζουν πρόβλημα «χτυπάνε» την εργατική τάξη. Τα νομοσχέδια όμως τσακίζονται στους δρόμους, όπως τσακίσανε και τους μπράβους της άρχουσας τάξης, τους Χρυσουγίτες και στείλαμε την εγκληματική οργάνωση εκεί που ανήκει, στη φυλακή. Τα συνδικάτα, οι φοιτητικές οργανώσεις, οι μαθητές και φυσικά το εργατικό κίνημα οφείλει να πάρει την κατάσταση στα χέρια του. Με απεργίες, καταλήψεις, κινητοποιήσεις και οργανωμένη ταξική πάλη.

Φέρνοντας τις παραδοσιακές αξίες του Μαρξισμού στο σήμερα διαπιστώνουμε ότι είναι πιο επίκαιρες από ποτέ. Η σπέκουλα των αστών ότι ζούμε σε ένα εκσυγχρονισμένο περιβάλλον με την τεχνολογική εξέλιξη να τρέχει με ραγδαίους ρυθμούς, αρά δεν μπορούμε να μιλάμε με όρους πολλών χρόνων πίσω, πέφτει στο κένο, αν σκεφτεί κανείς πως οι Μπολσεβίκοι δούλευαν λιγότερες ώρες και είχαν περισσότερο ελεύθερο, ποιοτικό χρόνο. Στα χρόνια της ρωσικής επανάστασης και του λενινισμού επιτρεπόντουσαν γάμοι ομοφυλόφιλων και οι γυναίκες δεν αντιμετωπιζόνταν ως υπηρέτριες σε τέσσερις τοίχους ενός σπιτιού, ούτε ως εργαλεία αναπαραγωγής.

Συνδέσεις

Το διήμερο φεστιβάλ του Μαρξισμού στις 10-11 Ιούνη έρχεται να συνδέσει όλες τις μάχες του σήμερα με τις ιστορικές και παραδοσιακές άρχες του Μαρξισμού. Με πολλές και ενδιαφέρουσες συζητήσεις, όπου μπορούν να τοποθετηθούν όλες και όλοι. Είναι μια σημαντική ευκαιρία για πολιτική συζήτηση, για να γνωριστούμε καλύτερα και να οργανώσουμε τις μάχες που έχουμε να δώσουμε με τους αστούς, τους καπιταλιστές και τους πολιτικούς εκπροσώπους τους, εντός και εκτός των συνόρων.

Στο φεστιβάλ του Μαρξισμού θα συζητήσουμε πως μπορούμε να ανατρέψουμε την κυβέρνηση και τα αντιεργατικά, σεξιστικά και ρατσιστικά νομοσχέδιά της, που καταστρέφουν το περιβάλλον και τις ζωές μας. Οι καπιταλιστές έχουν οργάνωση και πολλά «όπλα» μα δεν έχουν το πιο βασικό πολεμοφόδιο. Την οργή του κόσμου, το αίσθημα της αδικίας που μας πνίγει και μας ξεσηκώνει καθημερινά. Μόνο ενωμένοι μπορούμε να παλέψουμε. Για αυτό θα συμμετέχω με χαρά και υπερηφάνια στο μαρξιστικό φεστιβάλ στις 10 και 11 Ιούνη και ανυπομονώ να έρθει το διήμερο αυτό. Για να γνωρίσω περισσότερο κόσμο, να οργανωθούμε μαζί. Γιατί δεν έχουμε να χωρίσουμε τίποτα, αντιθέτως αυτά που μας ενώνουν είναι πολλά περισσότερα. Τα λέμε στη Γεωπονική...

Μιχάλης Οικονομάκος,
δημοσιογράφος